

Una mica d'aire

La xifra d'ingressos per coronavirus ha baixat els últims dies i l'Hospital Universitari de Vic ha pogut tancar una de les tres UCI

Aquesta setmana finalment han arribat 1.500 tests de detecció ràpida d'antígens a Vic: en 15 minuts se sap si hi ha positiu de coronavirus

► Més d'un miler de multes a Osona i el Ripollès per saltar-se l'ordre de confinament

► Les restriccions obliguen a buscar un espai provisional pels enterraments musulmans a Vic

► Entrevista a Anna Erra: "Ara tocarà ajudar la gent que patirà més per aquesta crisi"

► El testimoni dels que han superat el coronavirus: a 250 persones ja se'ls ha donat l'alta

► Esportistes que són professionals sanitaris viuen la crisi a primera línia

Controls de temperatura als treballadors

Després de dues setmanes de confinament, dimarts van reobrir a Osona i el Ripollès diverses empreses de sectors no considerats com a essencials. Ho van fer incorporant noves mesures de seguretat per evitar l'expansió del coronavirus,

com augmentar la distància entre els treballadors o fins i tot mesurant la temperatura corporal –a la foto, a Esfosa– abans d'accedir a les instal·lacions. En l'última setmana, s'han presentat 951 nous expedients de regulació temporal d'ocupació.

Professionals sanitaris de l'Hospital de Campdevàno, dimarts al matí

El dia a dia a dins de l'hospital

El fotoperiodista Marc Sanyé ha captat a través de l'objectiu de la seva càmera com és el dia a dia dels professionals sanitaris de l'Hospital de Campdevàno i els pacients afectats per coronavirus. Estrictes protocols de seguretat a l'hora de posar i treure els equips de protecció individual que fan encara més feixugues les llargues jornades laborals dels sanitaris.

Fàbrica de bates sanitàries al pavelló de Gurb

Des de fa gairebé dues setmanes cada dia surten del pavelló de Gurb unes 2.000 bates de plàstic per als sanitaris d'Osona. Es tracta d'una iniciativa de Casa Tarradellas, un petit taller de Perafita i vuit ajuntaments d'Osona.

La reobertura de les empreses no essencials després de les dues setmanes de confinament total ha estat desigual a Osona i el Ripollès.

Les obertes ho fan amb totes les mesures de seguretat. Mentrestant, l'Hospital Universitari de Vic està a punt de tancar una UCI.

Una tornada a la feina desigual

L'efecte dels ERTO es nota molt més a Osona, on moltes empreses treballen a mig gas. Al Ripollès n'han reobert més

Vic/Ripoll

Dolors Altarriba

No hi ha dades concretes de quantes empreses no essencials han reobert aquest dimarts. En tot cas, hi ha un funcionament desigual entre Osona i el Ripollès. A Osona, segons explica la directora de Creació, Núria Macià, hi ha menys "moviment laboral que abans del tancament. Hi té a veure, d'una banda, l'efecte dels ERTO presentats que fa que moltes empreses treballin amb molt poca gent, i de l'altra hi ha la problemàtica de la conciliació familiar. Mentre no obrin les escoles, hi ha un problema també per als treballadors", explica. Des de Creació s'ha fet un protocol de mesures de seguretat per seguir que inclouen

també buscar "altres opcions que no siguin l'ERTO, sobretot en empreses petites, per superar la baixada de feina". Les empreses que treballen, però, ja sigui perquè són sector essencial o no, han establert diverses mesures de seguretat que inclouen

En moltes ja es pren la temperatura a tots els empleats

des de prendre la temperatura a tots els treballadors que entren a la fàbrica fins a reorganitzar els horaris dels torns perquè no coincideixin persones en un mateix espai. Empreses com Esfosa, on

no ha crescut la producció, ja es van avançar al mes de febrer amb el proveïment de mascaretes afegides a l'equip que ja porta cada treballador, segons explica la responsable de prevenció, Eulàlia Casanova. Des del dia 1, prenen la temperatura tant a treballadors com a transportistes "i si superen els 37 graus ja no entren", diu, afegint que s'han trobat amb un parell de casos fins ara. També han ofert el servei d'autobús gratuït als treballadors "on només se n'omple un terç, fet que controla el mateix xofer". També es pren la temperatura als treballadors de Girbau, que tot i està en ERTO en treballa una part. Pere Girbau explica que en treballen al voltant d'un 30%, amb proteccions i

A l'esquerra, imatge d'un treballador a Girbau amb mascareta i guants. A la dreta, a dalt, un treballador a casa.

dispersats. Una part treballa a casa. A Alacer Mas i Ferreria Comella també es treballa amb les mesures que es demanen. Ramon Mas explica que mantenen l'activitat perquè treballen molt per al sector alimentari i també han participat amb el seu acer inoxidable a la producció de ventiladors "tant els de la Seat com els de l'Hospital

Clínic". Ara bé, aquests són només alguns exemples. Des de Creació s'ha impulsat també una taula d'experts ja constituïda i aquest dijous es va fer amb el Consell d'Alcaldes una jornada de debat on ja es plantegen escenaris per després d'aquesta crisi.

Al Ripollès la majoria d'empreses que ho han pogut fer han reobert i no n'hi ha

Arriben els primers testos ràpids

Les ABS n'han rebut d'anticossos, que es destinaran a residències, i el CHV, 1.500 d'antígens

Vic/Ripoll

C. Dinarès / T. Vilamala

El Consorci Hospitalari de Vic ha rebut aquesta setmana 1.500 testos ràpids d'antígens, els que detecten proteïnes específiques del coronavirus a partir de secrecions respiratòries. Tal com detallava l'última edició d'EL 9 NOU, es tracta d'una prova que proporciona resultats sense necessitat d'enviar les mostres a l'Hospital Clínic de Barcelona i en només 15 minuts, un temps ínfim en comparació amb les 12 hores que com a mínim requereix la tècnica del PCR i que, per tant, agilitzarà el diagnòstic en pacients i professionals sanitaris.

Diverses àrees bàsiques de salut d'Osona i el Ripollès, entre les quals les de Ripoll i Sant Joan, també han rebut els últims dies proves de detecció ràpida, però en aquest cas d'anticossos

Mascaretes per a qui tornava a la feina

Vic Vic és una de les ciutats on dimarts i dimecres es van distribuir algunes de les 1.714.000 mascaretes quirúrgiques que el govern espanyol ha enviat a Catalunya. En concret, a la capital d'Osona en van arribar 14.000 i voluntaris de Protecció Civil i la Creu Roja, amb el suport dels Mossos i la Guàrdia Urbana, les van repartir a l'estació de tren i la d'autobusos. Estaven destinades sobretot a qui utilitza el transport públic per anar a treballar.

—precisen una mostra de sang— i destinades sobretot a residències de gent gran per frenar possibles focus de contagi.

Pel que fa a les clíniques privades que oferien testos, al punt de mira arran de

les reiterades peticions del govern d'abocar tota la capacitat diagnòstica a la sanitat pública, el Centre Mèdic Manlleu ha deixat de practicar-ne, mentre que Bayés Consultori, de Vic, manté les PCR, però assegurant que

s'actua "sota supervisió i en contacte permanent amb el Servei Català de la Salut". En declaracions a EL 9 TV, la gerent, Clàudia Bayés, explicava dimecres que "ens hem adaptat a la normativa vigent, com no pot ser d'altra

manera", i que ara només es realitzen les proves de detecció "sota prescripció mèdica", a qui està en contacte amb persones vulnerables o bé a professionals sanitaris i de cossos de seguretat i emergències. També recalca que no es tracta de testos ràpids, sinó "de laboratori", és a dir que calen hores per obtenir els resultats. Pel que fa als preus, aquests dies oscil·laven entre 50 i 130 euros.

La situació ha generat crítiques per part dels grups de l'oposició a l'Ajuntament tant a Vic com a Manlleu. Capgirem va escriure una carta adreçada a l'alcaldessa qualificant aquesta pràctica per part de les clíniques privades "d'especulació sanitària" i demanant que "es pressionés" la Generalitat per requisar els testos i posar-los a disposició de la sanitat pública.

A l'entrevista de les pàgines 8 i 9, Anna Erra apunta que ha traslladat la petició a les autoritats sanitàries, perquè frenar una iniciativa privada com aquesta no forma part de les competències municipals.

treballador de l'empresa de seguretat Boada prenent la temperatura als treballadors d'Esfoxa. A sota, personal treballant a Alacer Mas

ALBERT LLIMÓS

En una setmana es presenten 942 nous ERTO a Osona i només 9 al Ripollès

Els 1.644 d'Osona afecten 11.427 persones

Vic/Ripoll

D.A.

En una setmana, Osona ha sumat 942 ERTO més, que augmenten la xifra dels presentats fins ara a 1.644. Afecten 11.427 treballadors. D'aquests, 1.543 (38 més dels que hi havia fa una setmana) són de causa major, mentre que la resta s'han presentat per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o productives. Eren 81 i ara són 101 i afecten 1.571 treballadors. Les xifres indiquen que les empreses que han hagut de tancar pel decret d'alarma ja han presentat majoritàriament els ERTO, però augmenta la part d'ERTO que no són de causa

major en relació amb la resta durant la darrera setmana.

El creixement dels ERTO al Ripollès és més pausat. N'hi ha 318 d'acumulats, que afecten 1.604 persones, 241 més que la setmana anterior. És una xifra que sembla d'estancament, diu Josep Pascal, gerent de la UIER, perquè "diria que qui li convenia fer l'ERTO ja ho va fer i la resta ha adaptat la feina a la situació". Tot i així, afecten el 19,6% dels treballadors assalariats. Al Moianès n'hi ha 104, que afecten 653 treballadors, un més que fa una setmana.

A Catalunya, el nombre d'ERTO és de 89.983, que afecten 662.391 treballadors.

tantes afectades per ERTO. Les dades de consum energètic entre el dimecres dia 8 i el dimecres dia 15 al Ripollès diuen que ha crescut un 21% general. Entre les 8 del matí i les 5 de la tarda, l'horari habitual de les empreses, el creixement és d'un 24%, i és que a la comarca, una de les més baixes pel que fa a l'afectació del Covid, totes

les empreses menys les que estan obligades a estar tancades per l'estat d'alarma van reobrir dimarts passat. L'exemple més clar és Comforsa, l'empresa més gran de la comarca, que tot i ser de capital públic "som una empresa mercantil amb uns estatuts propis i que per tant no tenim les mateixes condicions que els funcionaris",

diu el seu director general, Reça Vidiella. L'empresa considera que tot i les recomanacions del govern català de quedar-se a casa, qui decideix com "és l'estat d'alarma és el govern espanyol i si féssim un tancament d'empresa seria il·legal". L'empresa va optar per tornar a obrir després del confinament específic amb el vistiplau

del comitè d'empresa i "per responsabilitat també amb la comarca", diu Vidiella. "Som l'empresa més gran i de nosaltres en depenen d'altres". Ara bé, això no treu que les comandes hagin baixat. "Però hem optat per no fer cap ERTO", diu, "perquè el que farem és redistribuir feines. Ens cal sempre més temps per al manteniment de

les màquines que ara podem fer", explica, i també perquè "no volem perdre talent". Les mesures de seguretat "s'estan aplicant totes: mirem la temperatura a tots els treballadors, tenim les mascaretes, guants, estores desinfectants i hem reduït els torns mitja hora a càrrec de l'empresa perquè els treballadors no coincideixin".

L'Hospital de Vic tanca la tercera UCI

Amb les dues que continuaran obertes "n'hi ha d'haver prou" per atendre els pacients actuals

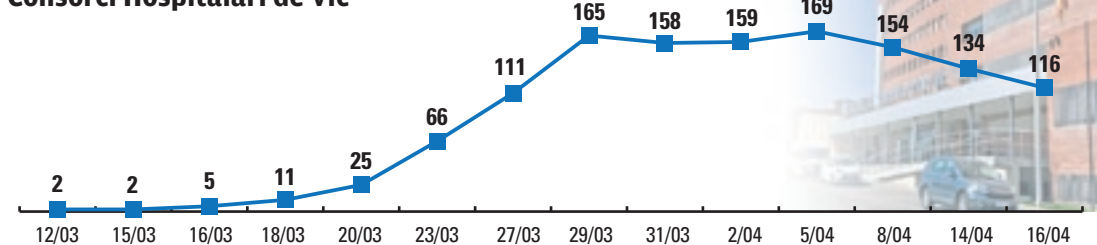
Vic/Ripoll

T.V.

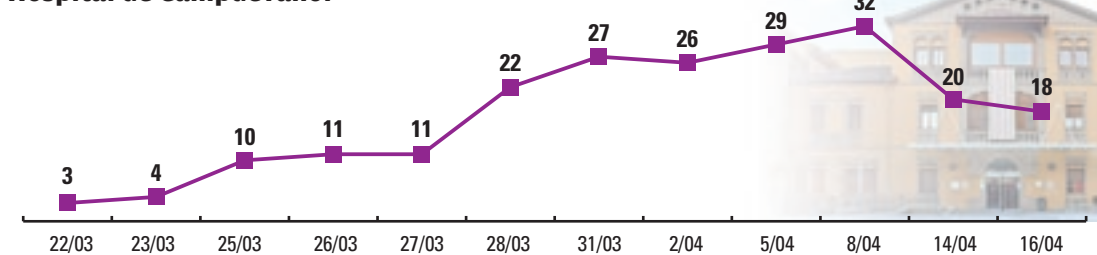
L'Hospital Universitari de Vic compta habitualment amb 10 llits a la Unitat de Cures Intensives, però per fer front al pic de l'epidèmia a mitjans de març es va habilitar una segona UCI a la primera planta i, poc després, una tercera a la Unitat de Rehabilitació Post Anestèsica (URPA), el que popularment es coneix com "la sala de despertar". Amb els contagis creixent exponencialment, aquests espais van servir per triplicar els llits destinats a pacients crítics, però el Consorci Hospitalari de Vic ha confirmat a EL 9 NOU que els propers dies tancarà l'última UCI que va entrar en funcionament, ja que amb les altres dues "n'hi ha d'haver prou" per atendre el volum actual de malalts. Això també permetrà desinfectar a fons la URPA i que a finals d'abril

Pacients ingressats amb Covid-19

Consorci Hospitalari de Vic

Hospital de Campdevàrol

o principis de maig pugui començar a recuperar l'activitat habitual d'intervencions quirúrgiques.

Malgrat que als diversos centres del CHV encara hi ha ingressades 116 persones amb Covid-19 –una vintena

de les quals al pavelló del Castell d'en Planes–, decisions com aquesta certifiquen que la pressió assistencial ha disminuït, una realitat que també comparteixen des de l'Hospital de Campdevàrol. I és que tal com explica el

gerent, Joan Grané, "els últims dies, a banda que ens hem acostumat a la situació que estem patint, hi ha hagut força altes hospitalàries i menys ingressos de pacients amb Covid-19". Això no vol dir, però, que estigui permès

abaixar la guàrdia: "Continuem a l'expectativa del que pugui passar entre el 23 i el 27 d'abril. Si no hi ha un increment, sobretot pel que fa a ingressos, voldrà dir que anem pel bon camí". Igual que al CHV, Grané apunta que a Campdevàrol s'estan començant a plantejar la recuperació d'activitats que, com la cirurgia ambulatoria, no impliquin ocupar llits d'hospitalització.

Des que es van detectar els primers casos de coronavirus a Osona, la segona setmana de març, el Consorci ha confirmat 685 positius i la mort de 76 pacients per causes relacionades amb la Covid-19. Al Ripollès, l'Hospital de Campdevàrol n'ha diagnosticat 95 i al centre s'hi han produït 7 defuncions. Tot i això, tant l'una com l'altra institució recorden que hi ha més casos que es detecten a través dels centres d'atenció primària, gent gran amb Covid-19 que mor a casa o en residències per a la tercera edat i també infectats que passen el virus de manera asimptomàtica o sense arribar a realitzar-se el test de detecció.

NEUS PÀEZ

“És una malaltia que fa estralls d'una manera molt ràpida”

Sanitaris d'Osona expliquen com és la lluita contra un virus que encara es coneix poc

Vic

Dolors Altarriba

Durant les tres primeres setmanes d'abril, fins aquest dijous, hi ha hagut a Osona i el Ripollès 293 morts (200 d'aquestes tenien més de 80 anys). És més del triple (un 248,8% més) que en el mateix període de fa un any, quan van morir 84 persones, o de les 94 (un 211,7% més) de les que van morir fa 10 anys. La Covid-19 n'és la causa majoritària. Aquestes dades són extrems de la secció de Defuncions d'EL 9 NOU. Són dades reals. No són una anècdota, perquè darrere hi ha els noms i cognoms de persones. Les persones són, més enllà dels números, que sovint ni se'ls miren, les que tracten els treballadors sanitaris cada dia. Amb alguns d'ells ha parlat EL 9 NOU per entendre a partir de les seves experiències com és una malaltia que fa “estralls d'una manera molt ràpida” i de la qual encara es coneix molt poc.

L'Hospital Universitari de Vic s'ha transformat en un hospital només Covid-19, que afecta sis de les set plantes que té. Sembla que aquesta setmana es podria alliberar una planta i això seran bones notícies perquè vol dir que baixen els ingressos. Però les dades ballen dia a dia, no són fiables, mentre que sí que és fiable fer el confinament com cal i prendre totes les mesures de seguretat. “Aquests dies em fa més por anar al supermercat que treballar a l'hospital”, diu una infermera de l'UCI. Les angoixes en aquesta unitat estan a flor de pell i “es plora com mai” quan hi ha altes o quan hi ha baixes o “quan algun pacient a punt d'intubar et diu plorant que vol viure”. Tots els que aquí opinen estan acostumats a sanar persones i també a veure-les morir, però aquesta pandèmia, diuen, sobrepassa qualsevol previsió. També la de donar positiu, com li ha passat a una altra infermera

que, com altres 124, segons dades del passat 8 d'abril facilitades pel mateix hospital, ha passat la malaltia. Sense hospitalització, però “tot i no ser greu i no haver de fer tractament passes una setmana amb molt malestar”. Després del confinament i amb anticossos torna a treballar. No al seu lloc habitual, perquè el que sí ha passat és que tothom ha acabat treballant allà on ha fet falta independentment de la seva especialització. Tant metges com infermeres, i en aquest moment han estat les últimes les que han assessorat els primers. “El 1.000 per 1.000”, diuen. Això és el que han donat els treballadors d'un sector que abans d'aquesta crisi s'havien descoltat dels pacients “esbrincades i exigències” o veure com “urgències s'omplia perquè els fa mal l'ull de poll”. Ara reben aplaudiments. I ho agraeixen, però “no”, diuen, “no som herois, perquè els herois salven totes les vides i nosaltres no podem. Som les mateixes persones que treballàvem abans d'això”. Només demanen si “se'n recordarà la gent quan tot això passi?” o com diu una d'elles “s'aprofitarà ja el teletreball per no fer consultes en viu i estalviar i tothom serà metge perquè té internet?”. Preguntes que per ara tampoc tenen resposta. Perquè, certament, poc sabem del virus, de com anirà l'economia... “només sabem que no sabem res”. Però si algú sap són els que ho viuen. Els que veuen el dolor dels que pateixen tot i que no se'ls deixa patir. “Es fa tot el que es pot, però pots veure una placa de pulmons neta un dia i al cap de tres ja no ho és”, expliquen. Als familiars de les persones més greus se'ls truca cada dia i a vegades només es pot dir “igual”, però el més “gratificant és quan en aquella trucada agraeixen que siguis allà”. Herois, comenten, són els que “potser a causa de tot plegat no tindran un sou a finals de mes”.

La Covid-19, un virus amb el qual vas “a cegues”, pot semblar un fracàs de la medicina, però no consideren que hi hagi “culpa” de ningú. Ha faltat material de protecció “perquè ningú podia preveure el que ha passat”. Ha calgut reutilitzar aquest mate-

“Tothom ha donat el 1.000 per 1.000, però no som herois. Fem la nostra feina”

rial en les pitjors setmanes, però “s'ha reaccionat per part de tots els treballadors i els que s'han reclutat”, com les infermeres que ja fent quart de carrera s'han ofert voluntàries i “crec que han acabat fent un màster veient el que han vist”. Perquè ha faltat personal entrenat –feia anys

que no se'n llogava–, ja que passar d'una a tres UCI amb el mateix personal expert ha necessitat adaptació. I el cansament és, després de setmanes d'estar en tensió, palpable. A això cal sumar-hi l'inconvenient d'anar vestit de plàstic durant hores, la por a afectar la família pròpia –viuen a part a casa seva– i estar pendent de si hi ha llum al final del túnel.

I és que les següents preguntes són: “I després? Quin serà el panorama quan passi la Covid-19? I com quedarà la sanitat? Teníem la millor del món? No, diuen tots, no. “Aquest no és el moment perquè ara toca fer i perquè s'entén l'excepcionalitat, però està clar que les retallades dels darrers anys han passat factura”. Reclamen més inversió en investigació, que “també es va retallar”, i que no tornin a quedar la sanitat i l'educació malmeses. I l'assistència primària,

els CAP, que han fet una feina “de parar el cop”. Hi haurà temps per parlar de com s'ha fet la gestió de tot plegat. Tots són conscients que prendre decisions amb una pressió com aquesta és complicat. I sí que a les residències amb persones grans hi ha mort gent que, encara que “no hagi estat per un coronavirus identificat, probablement és del que s'ha mort”. El ràpid contagi ha trobat espai en aquests centres, “n'ha afectat molts i de forma atzarosa. Probablement el virus hi havia arribat dies abans de l'explosió”, i no hi ha hagut “tests”.

I és que després d'una jornada llarga i amb un *dragon khan* d'emocions, les dades no els interessien. Veuen el que veuen i després haver de “patir una gestió partidista” no anima. I al futur li demanen recursos per als investigadors i reconeixement de la seva feina. Serà possible?

El cor de l'hospital

Entro a l'Hospital de Campdevàrol, on m'esperen la Núria i l'Anna, dues de les professionals sanitàries que aquests dies planten cara a la Covid-19 a primera línia. Protectors per al calçat, dues bates, doble guant, dues mascaretes i gorra. La sensació és d'asfíxia. Coneixen a tots els pacients pel seu nom. Cada cop que canviem d'àrea de l'hospital toca renovar tots els equipaments de protecció seguint un estricte protocol. Qualsevol feina amb aquestes mesures de seguretat s'allarga el doble. Quan es treuen les mascaretes apareixen rostres vermells, suats i cansats. Els queden encara moltes hores per acabar la jornada laboral. Són els herois i heroïnes que aquests dies s'amaguen darrere de mascaretes. **Marc Sanyé**

“Sí, es treballa amb tensió”

Montse Faro ha tornat a treballar d'infermera després de 30 anys dedicant-se a la docència. Assegura que la situació és “única i dura”

Vic

D.A.

Montse Faro va deixar de fer d'infermera fa 30 anys per dedicar-se a la docència a la UVic. Amb la crisi de la Covid-19 i amb 57 anys va oferir-se per treballar a l'assistència primària, però li van demanar d'anar a l'hospital. “Faig de reforç, hi treballa mitja jornada i això vol dir que faig vuit hores un dia i en descanso dos”, explica, mentre assegura que ha estat “com tornar a anar amb bicicleta després de molt temps”, prova que ha superat amb l'ajuda de les infermeres titulars. Faro, que també és regidora de Benestar Social,

Família i Salut a l'Ajuntament de Gurb, viu aquesta etapa com una “experiència única però dura” perquè “sí”, confirma, “es treballa amb

“S'hauran de replantejar coses. També en qüestions ètiques”

molta tensió i estrès”.

Professionalment, explica que s'ha fet un treball d'equip molt gran perquè en pocs dies es van haver de “triplicar les UCI i això vol

dir que no hi era tot el que feia falta i que tothom hi va posar la pell. Els de manteniment van haver de fer trucs de *MacGyver* (sèrie de televisió creada l'any 1985), buscant qualsevol sistema per fer-ho funcionar tot”. I ha vist una malaltia que “pot fer trombosis en llocs on no és habitual, que afecta molt directament els pulmons i de forma molt ràpida”. Això fa que provoqui molta incertesa, diu. “Que les emocions apareguin amb aplaudiments pels que pots donar d'alta perquè saben que se n'han sortit d'una de grossa. Això dona esperança” però també creu que “no estem preparats per la manera com la gent es

Montse Faro, amb l'equipament de protecció que es posen per treballar

mor”. Als familiars, diu, se'ls permet entrar a acomiadar-se del pacient amb la condició “que no poden sortir i no tothom ho aguanta. Hi ha hagut gent que ha hagut de marxar”. Partidària encara que al final no es faci servir del tot l'hospital de campanya assegura que “si t'expliquen el que passa, no t'ho creus”.

Per Faro, “s'hauran de replantejar coses, també de qüestions ètiques. Amb aquesta malaltia desapareix la mesura de confort, les decisions s'han de prendre amb presses, crec que passarà factura a nivell personal, també”. I poden canviar les relacions socials “tot i que no m'ho sé imaginar”, conclou.

L'alcalde de Vic, Anna Erra, parla de com la crisi sanitària pot obligar a canviar les prioritats del mandat. També de com ha reaccionat la ciutat davant una situació imprevista com ha estat el confinament per frenar l'expansió de la Covid-19.

“Ara tocarà reactivar l'economia i ajudar la gent que més ha patit”

Entrevista a Anna Erra, alcaldessa de Vic

Vic

Vic
Com es troba després d'haver superat la Covid-19?

Per sort he passat la malaltia amb uns símptomes molt lleus. Un dia vaig tenir febre, dolors musculars i vaig perdre els sentits del gust i l'olfacte. Des de l'Hospital Universitari de Vic em van recomanar que em fes la prova perquè estàvem muntant el pavelló de salut i jo volia ser-hi. Em vaig haver d'esperar, però, uns dies a casa fins que em van dir que ja estava recuperada. Veient que hi ha tants casos de gent que ha patit molt i la quantitat de gent que ha perdut la vida, puc dir que he estat de sort.

En una situació tan excepcional com aquesta, Vic ha sabut reaccionar?

Jo crec que sí. Quan es va començar a intuir la situació vam prendre decisions molt ràpides per accelerar el confinament. Vam entendre que com més dràstics i severos fóssim a iniciar el confinament més ens ajudaria a fer baixar la corba d'infecció. Vam demanar a la població que es quedés a casa, vam parar els serveis municipals, vam tancar els mercats setmanals i vam suspendre el Mercat del Ram quan faltaven tres setmanes. Són decisions difícils, però el temps ens ha demostrat que s'havia de fer.

Els ajuntaments són l'administració més propera que ha de donar respostes als ciutadans. Els alcaldes us heu sentit recolzats per les administracions superiors?

Una de les coses que s'ha aconseguit és fer molta xarxa d'alcaldes. Molt a l'inici de tot, la delegada del govern a la Catalunya Central [Alba Camps] va fer un xat amb tots els alcaldes i això ens ha ajudat a resoldre dubtes que teníem, a fer arribar informació del govern de la Generalitat. Tant la comunicació amb ella com amb la resta d'alcaldes ha estat molt

ràpida i eficaç. Recordo, per exemple, que quan estàvem fent el pavelló de salut ens faltava material per tancar el parquet i vaig fer una crida per si algun ajuntament ho tenia als seus pavellons i ràpidament van sortir tres municipis que ens el van deixar. S'ha notat que davant d'aquesta greu situació tothom hi ha posat per davant les persones, el municipi i la comarca i s'ha fet un treball conjunt.

Ja s'ha fet una valoració econòmica del cost que

“És un orgull per la comarca com s'ha habilitat el pavelló com a hospital”

“Vaig demanar a Salut per què no hi havia tests ràpids a l'Hospital de Vic”

“Un cop passi tot haurem d'insistir perquè millori el finançament de l'Hospital de Vic”

aquestes actuacions tindran per a l'Ajuntament de Vic?

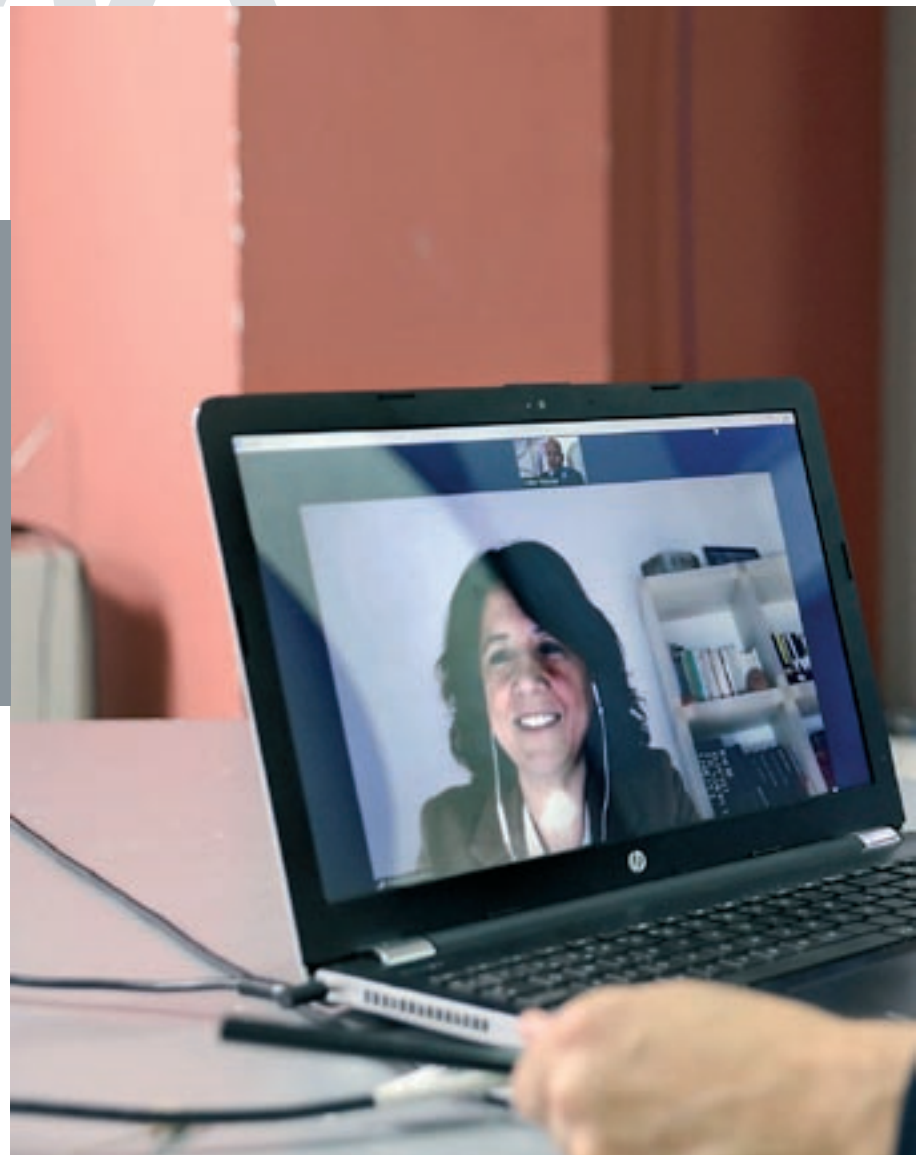
No, perquè no sabem encara quant de temps es pot allargar. Però tenim molt clar que en aquests moments hem de treballar per fer front a la situació actual i revertir-la. I si cal endeutar-nos ho haurem de fer. Abans que qualsevol altra cosa hi ha les persones i potser ens acabarà costant molts diners. D'entrada vam activar un pla de xoc, que consistia a flexibilitzar la pressió fiscal, dei-

xar de cobrar alguns serveis, però després caldrà començar a pensar en mesures per a gent que aquest temps haurà patit molt, alguns perdran la feina, altres no han pogut obrir el seu negoci... Hem de pensar a ajudar aquestes persones i buscar maneres d'incentivar que es reactivi l'economia. També ens preocupen els nens i nenes de la ciutat, perquè encara que s'estigui fent un ensenyament a distància aquest no sempre és igual per a tots.

La situació ha provocat que fins i tot s'hagués de prendre la decisió de convertir un pavelló esportiu en un hospital de campanya.

Són d'aquelles decisions que gairebé no em vaig ni qüestionar si s'havia de fer. Des de feia dies, la delegació del govern ens va demanar com a capital de comarca que poséssim a disposició espais de la ciutat suficientment grans per poder acollir un equipament com aquest. Quan un dilluns em van trucar del Consorci Hospitalari de Vic que la quantitat d'ingressos de persones afectades per la Covid-19 era molt alta i que aquella setmana hi havia la possibilitat d'arribar al col·lapse, només vaig pensar a facilitar la feina dels professionals de l'Hospital de Vic i de Metges Sense Fronteres. Habilitar aquest pavelló en una setmana ens haurà costat uns 200.000 euros, aproximadament. Els professionals sanitaris ens van dir que es va fer una obra excel·lent i això, que és un orgull de comarca, és mèrit dels treballadors de l'Ajuntament i les empreses i proveïdors d'aquí que hi van treballar.

Osona és la tercera comarca amb més incidència de coronavirus i fins aquesta setmana Salut no va fer arribar tests ràpids a l'Hospital de Vic, quan feia dies que n'hi havia en la resta d'hospitals de la Catalunya Central.

L'alcalde de Vic, Anna Erra, durant l'entrevista feta dimecres per videoconferència

És cert i vaig demanar per què passava això, per què no havien arribat a l'Hospital de Vic aquests tests. Ells, que tenen una visió més general de la situació a la Catalunya Central, em van dir que els resultats de les proves d'aquí, que s'enviaven a l'Hospital Clínic, arribaven amb prou rapidesa i en canvi en altres comarques el temps per obtenir els resultats era més llarg. No em van donar gaires raons més. Ara m'han dit que ja han arribat i que a més es farà un pla de xoc per a les residències: faran tests a totes. Aquesta és una molt bona notícia.

ERC i Capgirem Vic van denunciar que mentre hi havia aquesta manca de tests a la sanitat pública alguns centres privats en tenien i publicaven la prova pagant.

Els ajuntaments no tenim competències en aquest àmbit. Jo vaig derivar aquesta seva petició a Salut però encara no he rebut cap resposta que em digués si poden o no fer aquestes proves. Són les autoritats sanitàries que tenen competència qui han de donar respostes.

El Consorci Hospitalari de Vic està infrafinançat en comparació amb altres centres i no té els recursos que hauria de tenir. Veient el que ha passat caldrà, encara més, treballar per revertir aquesta situació?

Una de les coses que s'ha vist clara en aquesta crisi és

la importància de prioritzar la salut. Hem vist com un virus pot provocar un confinament de la població de tot el planeta. Un cop superada la situació haurem d'insistir que es corregeixi aquest dèficit de finançament que pateix l'Hospital Universitari de Vic. Osona és una comarca que cada cop creix més en població i ens caldrà tenir els nostres equipaments ben cuidats i ben dotats. Vull dir, però, que cal fer un reconeixement a tots els treballadors de la sanitat de la ciutat i la comarca que malgrat tot han demostrat aquests dies més que mai que, a més de ser bons professionals, tenen una gran estima per la feina que fan. I també als molts voluntaris i la xarxa ciutadana que s'han ofert a suplir i arribar on no arribaven els serveis públics.

Tenien un pressupost aprovat i un pla d'inversions per als propers quatre anys. La situació provocada pel coronavirus farà canviar moltes coses?

Segur que sí i ens farà valorar les coses de manera diferent. En primer lloc, haurem de destinar recursos a reactivar la ciutat i els diners els haurem de treure d'algun lloc. Quan fas de polític i estàs al capdavant d'un ajuntament, tot el que planifiques i impulsas per la teva ciutat ho fas pensant en les persones que hi viuen i que puguin estar molt millor. Si ara no podem fer un parc

ALBERT LLINÓS

que volíem fer perquè hem d'ajudar el teixit comercial, que ha patit molt aquests dies, en el fons el que estàs fent és ajudar igualment les persones. Canvies les prioritats, però al capdavant sempre penses a millorar la vida de la gent. De totes maneres, jo espero que la davallada econòmica que pot comportar aquesta crisi sigui el més breu possible. Aquesta ciutat i aquesta comarca ja vam demostrar en l'última crisi que podem resistir millor i sortir-nos-en.

El govern central ha autoritzat des d'aquesta setmana que puguin tornar a la feina treballadors d'activitats que no són considerades essencials. Com ha actuat l'Ajuntament de Vic amb els seus treballadors?

Al principi vam ser molt dràstics, vam obligar a tothom que treballés des de casa i això ens ha fet adonar que tenim un ajuntament molt ben preparat telemàticament. Però vull agrair als treballadors municipals que s'han brindat a ajudar en tot el que ha calgut. El pavelló de salut i el Seminari, que també es va habilitar per acollir pacients, ha obligat a oferir un servei de manteniment

i consergeria les 24 hores del dia. Ara des de Benestar Social s'està trucant a totes les persones majors de 65 anys de la ciutat per si necessiten alguna cosa. La predisposició dels treballadors ha estat total, conscients que som un servei públic. Els càrrecs electes tampoc no hem deixat de treballar. I pel que fa a les obres, al principi també les vam aturar totes però

“Hem demostrat que en moments complicats a Vic els partits polítics anem a l'una”

aquesta setmana amb les darreres decisions del govern central vam decidir que es reprenguessin obres com la construcció de la biblioteca o a la Pietat. Això sí, sempre que compleixin totes les mesures, com la distància i el control dels treballadors.

A Catalunya s'han viscut disputes polítiques aquests dies, fins i tot entre socis de govern, per la gestió del coronavirus. A Vic hi ha hagut bona entesa?

Sempre en moments complicats, i com ja es va demostrar el mandat passat en temes de país, hi ha hagut unitat. He de dir que he trobat al costat tots els grups polítics de l'Ajuntament, plantejant dubtes, aportant idees, projectes i intentant treballar conjuntament. Els portaveus dels diferents grups fem reunions setmanals per informar de com avança la ciutat, fer un intercanvi d'impressions i fer arribar propostes. Els he d'agradir que en una situació com aquesta tothom ha tingut clar que ara primer són les persones i la ciutat. Llavors, si és que n'hi ha d'haver, ja vindran les discussions polítiques.

Creu que es podrà celebrar la festa major de Vic?

No ho sabem segur, però creiem que no es podrà fer una festa com nosaltres la voldríem. Estem pensant un pla b. Quins actes es podrien salvar, amb menys públic, o quins es podrien fer retransmesos, per exemple, per televisió. Estem pensant ja fórmules perquè ja que ens vam quedar sense el Mercat del Ram, almenys que per la festa major puguem celebrar alguna cosa.

PUBLICITAT Serveis

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.

VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic

MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu

CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles

RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

La bretxa digital del confinament

La crisi sanitària provocada pel coronavirus deixarà en la nostra societat una crisi encara més profunda, la social. El confinament ens mostra que moltes famílies no estan preparades tecnològicament perquè tots els nens i nenes puguin seguir les seves classes de manera virtual, ja que no tenen equips informàtics o internet a casa.

Ajuda'ns a aconseguir internet i equips per a famílies amb infants i joves en risc de caure en la bretxa digital.

Organitzen

REIR
fundació

Rotary
Club de Vic - Osona

Per fer aportacions econòmiques, aportar material o col·laborar, visiteu la pàgina web:

www.fundacioreir.org

Col·laboren

Rotary
Club de Granollers

pimec
Delegació del Vallès Oriental

neec
Noves Empreses i Innovadors de Catalunya

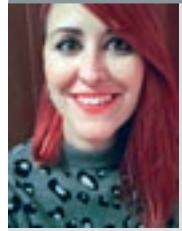
EL 9 NOU

Un cabàs de gratitud

Sílvia Fossas, que té 66 anys, es recupera a casa després de vuit dies ingressada a causa del coronavirus. Es va posar en contacte amb EL 9 NOU per publicar una carta d'agraïment als sanitaris

PÍNDOLES DE PSICOLOGIA

PARELLA I CONFINAMENT

Elena Crespi Asensio

Psicòloga i sexòloga de Meràkia

Passar els dies tancats a casa no li agrada a ningú i això fa que puguem estar més irascibles. Si vivim una situació de privilegi, és a dir que no estem malalts ni patim directament per algú, el mínim és intentar convertir-la en una oportunitat. Cal que cada dia tinguem una estona individual per fer allò que ens agrada (llegir, ballar...), un espai per a la relació de parella més enllà de la quotidianitat (dedicar *temps de nòvios* a activitats que no siguin esmorzar o dinar junts perquè *toca*), un espai per al teletreball i, si a més a més hi ha canalla, estones d'activitats familiars, però tot ho ha d'emmarcar el gaudi i la diversió. En cas de malaltia o mort propera, és súper important fer pinya amb la parella, que les demostracions d'afecte siguin explícites i no donar per suposat que l'altre sap que estem al seu costat.

De normal poques parelles estan acostumades a passar tantes hores juntes. Això fa que ens piquem, ens avorrim... Ens han inculcat un model que no cuida les relacions sexoafectives. Cal dir-nos el que pensem, saber disculpar-se quan fa falta i no repetir allò de què després ens penedim, perquè si no entrem en un cercle viciós tòxic. Tampoc ens podem oblidar que ara hi ha dones confinades amb els seus maltractadors. En una situació com aquesta cal demanar ajuda a través de telèfons com el 900 90 01 20.

Vic

T.V.

La vigatana Sílvيا Fossas Tañà ha estat professora de matemàtiques al col·legi Sant Miquel de Vic durant quaranta anys. Ara en fa dos que es va jubilar, però continua sent de números i potser per això l'hi han quedat gravats a la memòria els de l'habitació 6.213 de l'Hospital Universitari, on a finals de març va passar vuit dies a causa del coronavirus. Una setmana d'ingrés i d'emocions contraposades, patint la Covid-19 i la majoria dels seus efectes, però també omplint un cabàs de gratitud envers els professionals que la van atendre. Això l'ha animat a posar-se en contacte amb EL 9 NOU a fi de publicar una carta d'agraïment, i a més a més Fossas ha accedit a explicar la seva història i demostrar, fent un símil amb les matemàtiques, que el coronavirus és una matriu o una derivada de les difícils, però no necessàriament una equació impossible de resoldre.

Els primers símptomes de la malaltia els va començar a patir ara fa un mes, sobretot febre i cansament, "però sabia que hi havia gent molt greu i que calia evitar el col·lapse del sistema sanitari. No hagués anat al metge si no fos perquè la meva filla hi va insistir". Primer la van visitar al CAP Vic Nord i després de fer-li una radiografia de pulmons la van enviar a l'hospital. Aleshores ja gairebé no s'aguantava dreta. I va ser quan es va començar a preocupar, una experiència en primera persona que confia que serveixi perquè altres afectats no *apurin*, ja que la malaltia "es complica i hi ha el risc de no ser-hi a temps".

Un cop ingressada, la prova de la PCR va confirmar el

Sílvia Fossas

diagnòstic de coronavirus. Li van detectar pneumònia bilateral, però Fossas també ha patit molts altres efectes de la Covid-19, com ara diarrea, febre, ganes de vomitar, pèrdua de gana i, sobretot, cansament: "Estava molt i molt abatuda. El primer dia que em vaig aixecar per anar al lavabo suava, ben bé com si hagués corregut una maratón". També recorda una sensació de "sequedat total" a la boca, fins al punt que "els de casa es van preocupar perquè gairebé no enraonava". I és que no poder-se veure, o fer-ho només a través del mòbil, és un altre exemple dels rituals de dol o acompanyament al malalt que ha esmicolat el coronavirus.

"La setmana que vaig estar ingressada va coincidir amb dies grisos i semblava que tot convidava a estar abatut", assegura Fossas, "tens molt temps per pensar i capficar-te". L'únic contrapunt positiu era l'actitud, compromís i entrega dels professionals sanitaris (podeu llegir la car-

"No val la pena esperar a anar al metge: després tot es complica"

"A l'hospital, sol, tens molt temps per pensar i capficar-te"

ta que els dedica a la pàgina 26). Doctors i doctores, personal d'infermeria, el servei de neteja... "que no paraven ni un moment", acompassats en un engranatge perfecte de treball en equip: "Em va sorprendre l'esperit de companyonia i mai vaig percebre crispació. No es queixaven ni una vegada". En moment durs tan físicament com emocional, les medecines curen, però l'afecte cala al fons de l'ànima. I és en aquest sentit que Fossas vol reconèixer i

prestigiar un hospital que un cop resolta l'emergència sanitària ha de continuar comptant amb l'admiració de la ciutadania i el suport de les administracions.

Superada la fase més greu de la pneumònia, ella finalment va rebre l'alta el 30 de març i ara continua recuperant-se a casa, reconquerint amb molt d'esforç una normalitat que res té a veure amb la de fa un mes i mig, ja que amb la seva parella han passat dues setmanes dormint separats, portant mascareta a dins de casa o no compartint ni els àpats. Tot just ara comencen a relaxar les mesures. I malgrat això Fossas té clar que no s'hi val a abaixar la guàrdia: hauran de passar dies per tornar a sortir d'excursió o recollir els quatre nets a l'escola. Com a professora, les aules i els exàmens són història, però no dubta que els professionals sanitaris han fet tots els mèrits per guanyar-se l'excel·lent.

Un miler de mones solidàries per al personal del CHV i els dos CAP de Vic

Vic "Gràcies per ser-hi", una iniciativa solidària sorgida del cuiner i professor de l'Escola d'Hostaleria d'Osona i de la UVic Cesc Molera, juntament amb pares i mares de l'escola Andersen, va permetre lliurar, el mateix Dilluns de Pasqua, un total de 785 mones al personal que aquell dia treballava als diferents centres vinculats al Consorci Hospitalari de Vic, a l'Hospital de la Santa Creu i a la residència El Nadal (a la foto). Per finançar-ho, s'havia obert un compte bancari que va permetre recollir 2.562 euros en menys d'una setmana. Amb part del sobrant, els impulsors de la iniciativa van acordar comprar 200 noves mones per al personal dels dos CAP de Vic, que van ser lliurades aquest dimecres. Les mones van ser elaborades per l'empresa vigatana Pavic, que es va sumar a la iniciativa aportant el 50% de mones encarregades de forma gratuïta, a banda de fer-ne el repartiment. Els 503 euros que han sobrat es lliuraran a Hospital Universitari Santa Creu de Vic i al CHV.

Excuses de mal confinat

Anar a comprar a hores intempestives, voler adquirir pa sense diners, un piano o passejar el gos a tres quilòmetres de casa és el que intenten justificar alguns a la policia

Les policies locals han posat un miler de denúncies

Vic/Ripoll Des de l'inici de l'estat d'alarma les policies locals d'Osona i el Ripollès han fet un miler de denúncies i han detingut set persones. Segons les dades que han facilitat els cossos policials, a Vic s'han posat 648 sancions i s'han detingut quatre persones. A Manlleu han estat 310 sancions, un 24% protagonitzades per les mateixes nou persones, i hi ha hagut tres detencions. A Torelló s'han posat unes 75 denúncies; a Ripoll, una cinquantena; a Tona, 15, i a Sant Joan, per ara cap. Les dades dels Mossos no estan desgranades per comarques, i segons el Departament d'Interior a Catalunya els Mossos han posat 45.627 denúncies i les policies locals, 31.033. Les sancions poden anar dels 600 als 30.000 euros.

Vic/Ripoll

Guillem Rico

Com diu la dita, feta la llei, feta la trampa, i aquests dies, davant del confinament, hi ha qui intenta burlar les prescripcions legals. Les excuses de mal pagador són en boca de molts dels qui han caçat les policies locals i els Mossos pels municipis d'Osona i el Ripollès. Els ciutadans se n'inventen de tot tipus des de l'inici de l'estat d'alarma i alguns dels més creatius són els que ha detectat la Guàrdia Urbana de Vic. En un dels casos van demanar a un home on anava, de cop es va girar i en veure una botiga d'instruments musicals va anunciar que anava allà a comprar un piano. També s'han trobat qui deia que anava a comprar medicaments per a la sogra, no portava diners, ni recepta ni la farmàcia era oberta. En dir-li això els agents, l'home va dir que havia anat a mirar quina era la farmàcia de guàrdia però tampoc els la va saber anomenar. Un altre jove va assegurar als policies que "tornava de casa d'una amiga però no hi havia hagut contacte" i uns altres nois deien que havien anat a casa d'un amic "perquè té la PlayStation" i ells no tenen consola. I un senyor gran, d'un dels col·lectius vulnerables, havia sortit perquè "anava a buscar una ampolla de conyac per al cigaló". La Guàrdia Urbana de Vic també va enxampar un home que els va explicar que anava a comprar claus. En dir-li que era un dia festiu el veí va afegir que era diabètic i que "havia de sortir a caminar per abaixar el sucre", però en ensenyar l'informe del metge, que sí que portava

Un control policial els primers dies de l'estat d'alarma, a Manlleu

"He anat a casa d'una amiga però no hi ha hagut contacte"

a sobre, hi deia que li recomanava no sortir al carrer per ser persona de risc.

Els casos de tinença de droga o de tràfic no s'han aturat aquests dies. En una ocasió van trobar un home que circulava per Vic i que en aturar-lo va dir que anava a casa d'uns amics a portar aigua perquè s'havien quedat sense. Va fer sospitar els agents, que li van detectar 2,7 grams de marihuana. També van caçar una persona, a qui han detectat consumint drogues en altres ocasions, que els va deixar anar que anava a dir al seu metge que li fes la prova de la Covid-19. A Manlleu, el cap de la policia, Jesús

Una parella d'una segona residència anava a comprar gallines

Calvo, diu que hi ha qui no se n'amaga i confessa que es volia fumar un porro a la via pública.

Els caps de totes les policies locals d'Osona i el Ripollès coincideixen que l'excusa de comprar el pa és un clàssic i en hores en què els comerços estan tancats també i que alguns no porten ni diners a sobre. A Vic van trobar una persona que anava a Calldetenes perquè no li agrada el que venen a Vic. A Manlleu, n'han trobat anant a forns allunyats de casa seva i a Torelló uns que, en adonar-se que la policia els enxampava per segon cop, van entrar en un supermercat

Hi ha qui confessa que havia sortit per fumar un porro

i van adquirir una barra de pa cadascun per dissimular. Al mateix municipi una persona els va dir que havia anat a comprar paper de fumar a la benzineria i en comprovar-ho a l'establiment van saber que els havia mentit. El cap de la policia torellonenca, Sergi Gràcia, també explicava el cas del pescador que en veure la policia va fugir corrent o d'uns joves que escoltaven música en un local. Joves al carrer és un altre dels casos que es troben també a Tona, segons el cap Ferran Pérez.

Des de la policia de Ripoll Joan Garcia comenta que com a altres municipis la gent va a passejar el gos a quilòme-

tres de casa. A la capital del Ripollès han enxampat tres vegades una persona que passejava el gos a llocs diferents i que els deia que té "tres domicilis i que pot estar en aquest radi". Saben que està empadronat en un sol lloc i que en tot cas, si té altres propietats, no és excusa, diu. Al Ripollès, segons els Mossos, també van detectar dues persones d'una segona residència de Pardines que viatjaven en un mateix vehicle i en aturar-los els van dir que anaven a Ripoll a comprar gallines. Els Mossos també van fer tancar el prostíbul d'Orís Nederland i van denunciar dos clients.

Antoni Jurjo, cap de la Guàrdia Urbana de Vic, remarcava les persones reincidents, algunes fins a 10 vegades i a les quals han acabat detenint. En general però, asseguren, són una minoria els que no fan cas.

Carta d'un policia de Manlleu: "Gràcies i ànims"

Manlleu

EL 9 NOU

Un policia de Manlleu, que ha demanat mantenir l'anonimat, ha enviat aquesta emotiva carta a EL 9 NOU:

"Soc policia del vostre municipi. Podria estar parlant de qualsevol municipi, d'això n'estic segur, però concretament parlo de Manlleu, capital del Ter. Soc servidor públic i puc reconèixer que en un principi no va ser per vocació, jo volia ser futbolista

o banquer, però les circumstàncies de la vida em van portar a decidir ser policia. I aquí és on vaig descobrir la meua vocació de servei i estic orgullós de fer el que faig. No sempre és agradable, penseu en tot el que es pot arribar a trobar un policia al llarg de la seva carrera professional, i us he de dir que si no us agrada aquesta feina és difícil poder aguantar segons quines situacions. Però aquestes quatre ratlles no van de mi ni de cap membre de cap cos de policia

local, autonòmic o estatal, ni tampoc va de tots aquests superherois que són els sanitaris, que ens estan salvant la vida a nosaltres, els nostres pares, avis, germans, parents o amics. Tampoc va de aquestes i aquests gran oblidats com són farmacèutics, transportistes, personal de neteja, treballadors de botigues i supermercats que estan al peu del canó dia rere dia.

Això va de vosaltres, els que respecteu el confinament per així poder salvar vides,

els que sacrifiqueu els vostres llocs de treball, petits negocis o empreses i no us exposeu innecessàriament per poder sortir endavant al més aviat possible. Va dels que no sortiu a passejar el gos durant una hora tres cops al dia, ni a comprar cada dia una bossa de pipes al supermercat.

Va de totes aquelles petites heroïnes i herois que aguanten a casa sense escola com unes campiones o campions, d'aquells adolescents i joves

que estan desitjant trobar-se amb els seus amics però es queden a casa per no perdre els seus avis. Va de tots vosaltres.

Així que cada dia que a les 8 del vespre sortiu als balcons i aplaudiu els sanitaris i a nosaltres quan passem amb els vehicles policials i les sirenes, heu de saber que el nostre aplaudiment és també per tots vosaltres i l'heu de fer extensiu als vostres veïns i fills i a tots els que com tu i com jo volem sortir d'aquesta crisi al més aviat i amb el mínim de víctimes possible.

Gràcies i ànims!"

La Covid-19 ha alterat també rituals i celebracions de les diferents comunitats culturals i religioses

La pandèmia obliga a buscar una ubicació provisional per fer els enterraments musulmans a Vic

Vic

Guillem Freixa

El ritual d'enterrament islàmic indica que quan mor una persona musulmana cal donar-li sepultura directament a terra, col·locant el cos sobre el costat dret i amb el rostre mirant direcció a la ciutat santa de la Meca. Tot i ser una reivindicació històrica d'una comunitat molt nombrosa i arrelada, ara mateix no hi ha cap cementiri ni a Osona ni al Ripollès amb un espai que ho permeti, una situació que provoca que quan mor una persona que professa l'islam s'opti gairebé sempre per repatriar el cos cap al país d'origen. La situació de pandèmia mundial fa a dia d'avui impossible

aquest tràmit, i per aquest motiu l'Ajuntament de Vic ha habilitat 125 nínxols al sector est del cementiri per enterrar de manera provisional les persones de la comunitat musulmana que morin durant el període d'alerta sanitària mundial. La intenció és que passats cinc anys, les famílies que hi tinguin difunts puguin recuperar el cos i decidir si el volen traslladar al seu país d'origen per ser enterrades amb el ritu islàmic.

En paral·lel a aquesta decisió d'urgència, l'Ajuntament de Vic treballa en el nou pla director del cementiri, un document que ha de permetre "millorar el manteniment de la part antiga del recinte i integrar els nous hàbits funeraris que tenim en la societat

actual", explica el regidor de Manteniment i Serveis, Albert Castells. Aquest pla director ha de tenir en compte la creació d'un espai per fer enterraments de les diverses confessions religioses que hi ha en l'actualitat a Vic, donant compliment així a la moció aprovada per àmplia majoria al consistori vigatà el març del 2019.

La creació de l'espai provisional al cementiri per als difunts vinculats a l'islam es va decidir de la mà de tres comunitats musulmanes que hi ha a la capital d'Osona. La setmana passada ja s'hi va fer el primer enterrament, marcat per les estrictes mesures que s'estan aplicant a aquest tipus d'actes: no hi va haver vetlla ni rentat del difunt

per part de la comunitat com marca la tradició, i en la inhumació només hi van ser presents quatre familiars i l'imam. "Ens cal un lloc per enterrar la gent musulmana. Fins ara s'ha optat per repatriar al nostre país, però els nostres fills i les futures generacions són d'aquí i voldran tenir els seus familiars difunts a prop", explica Aissa Mimouni, de la comunitat musulmana del carrer Sant Francesc de Vic.

D'altra banda, diu que ve comença el ramadà, que es veurà condicionat del tot per la Covid-19: "És la festa més important per a nosaltres. Aquest any no la podem viure en comunitat a la mesquita i hauré de resar des de casa", remarca Mimouni.

A dalt, la zona del cementiri que s'ha habilitat. A sota,

"Els sikhs no hem pogut celebrar el Vaisakhi"

Gurdev Singh és el portaveu de la comunitat

Vic

G.F.

El vigatà Gurdev Singh és el portaveu de la comunitat sikh a Catalunya i, assumint aquest rol, es va encarregar de transmetre els diversos missatges que li feien arribar des de la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat per iniciar el confinament de la població i seguir correctament les mesures de protecció i

higiene per evitar la propagació de la Covid-19. Una de les primeres mesures que es van prendre va ser tancar els diversos temples sikh que hi ha a Catalunya, com el de Vic, "ja que s'hi aplega molta gent i podia ser un focus de transmissió de la malaltia", explica Gurdev Singh. En aquest sentit, la situació d'estat d'alarma i l'obligació de quedar-se a casa ha condicionat un dels fets més importants de la

Gurdev Singh, aquesta setmana a Vic

comunitat com és la celebració del Vaisakhi, l'any nou sikh: "Va ser el 13 d'abril i no

vam poder fer les habituals processons pels carrers plenes de color i fer menjar per a tota la comunitat. També estava previst fer una celebració a Vic el 6 de maig i ho hem hagut d'ajornar. L'any nou l'hem hagut de celebrar a casa, i internet i les xarxes socials han sigut claus perquè els sacerdots fessin arribar els seus missatges". Gurdev Singh també explica que en aquesta època de l'any molts sikhs aprofiten per tornar al seu país "i fer rutes de pelegrinatge per diversos temples importants. Aquest any no ho han pogut fer". Pel que fa als enterraments, el ritual sikh es basa

en la incineració del difunt: "Ara la proposta que fem a la comunitat és que es guardin les cendres i quan tot torni a la normalitat es puguin portar a l'Índia per ser llançades al riu sagrat si la família ho desitja".

Segons explica Gurdev Singh, els sikhs de Catalunya també estan fent diverses accions solidàries a centres hospitalaris, "com per exemple el Trueta de Girona, o oferint menjar a les persones necessitades. El missatge que sempre vol transmetre la cultura sikh és la de la igualtat entre les persones i la importància de compartir i estimar-nos".

Ajuntament de Vic

www.vic.cat

PERSONAL AJUNTAMENT DE VIC

Procés de selecció:

Procés de selecció d'Agent cívica/a nocturn/a

La informació de la convocatòria està penjada al web d'ofertes del Servei Local d'Ocupació www.diba.cat/slo (oferta número 295189).

Per prendre part en aquest procés selectiu us podeu apuntar mitjançant el mateix web o bé enviant el currículum a ocupacio@vic.cat fins el 30/04/2020. Informació: Servei Local d'Ocupació. Tel. 93 886 21 00.

Reconeixement als professionals de l'Hospital Santa Creu

Vic Els cossos de seguretat i emergències de diversos punts d'Osona van homenatjar Dijous Sant al vespre el personal de l'Hospital Universitari de la Santa Creu de Vic. L'estampa, que s'ha anat repetint en diversos centres sanitaris, vol reconèixer la tasca de les persones que treballen a primera línia contra la Covid-19. El personal de la Santa Creu va respondre a l'homenatge amb aplaudiments des de l'entrada i les finestres.

VICTOR PALOMAR

El primer enterrament musulmà que s'hi va fer

“El malson s'està repetint per segona vegada”

La comunitat xinesa està molt afectada

Vic

G.F.

La Covid-19 va colpejar indirectament la comunitat xinesa resident a Catalunya a principis d'any, quan el nou coronavirus va afectar de ple el seu país d'origen i els amics i familiars que hi conserven. Després de dos mesos de patiment des de la distància, ara els ha tocat viure en primera persona els efectes devastadors del SARS-CoV-2. “El malson s'està repetint per segona vegada. És una cosa terrible que tindrà conseqüències molt importants a tot el món”, explica el vigatà Chen Lin Jianqin. Conscients de l'arribada a la comarca de la Covid-19 a principis de març i del risc que suposava per a la salut, la comunitat xinesa va ser de les primeres a prendre mesures: “Som persones molt disciplinades i teníem

Chen Lin Jianqin, a Vic

consciència del que suposava, per això molts compatriotes van iniciar el confinament dies abans que ho determinés el govern; tots vam prendre mesures de protecció i molts negocis van tancar. Cal ser estrictes, i puc assegurar que els xinesos no hem sortit de casa si no era molt necessari. La gent que treballa en sectors essencials –indústria

alimentària principalment – s'han protegit molt”.

A la Xina, aquest abril ha començat el procés de desconfinament, un escenari que Chen, des de Catalunya, encara veu lluny i amb cert temor: “A la Xina es va fer un confinament molt estricte de més de dos mesos, i ara la gent encara evita sortir al carrer com si no hagués passat res. A nivell econòmic, molts negocis s'han arruïnats, com per exemple empreses que s'han quedat sense comandes procedents d'Europa o Amèrica, o el sector de l'hostaleria, on la gent encara no va als restaurants, ja que són llocs on s'hi aplega molta gent. Crec que a Catalunya també ho passarem malament”.

L'esclat de la pandèmia a la Xina a causa del nou coronavirus va coincidir amb la celebració, el 25 de gener, de l'any nou xinès. Pel que fa als rituals funeraris de la comunitat, no s'han vist condicionats ja que en la majoria dels casos s'opta per la incineració, i si la família ho desitja farà el trasllat de les cendres al país d'origen quan la situació ho permeti.

UCFR denuncia identificacions discriminatòries al sud de Vic

Vic

EL 9 NOU

Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR) d'Osona ha denunciat que el passat 9 d'abril parelles formades per Guàrdia Urbana i Policia Nacional van patricular a peu al barri del Remei de Vic per tal de fer complir el confinament però només identificaven perfils que identificaven com a persones migrades: “No estem en contra de vigilar i informar que cal seguir les normes, però hi ha maneres de fer-ho. Al Remei era una intimidació en tota regla centrada sobretot en persones negres i demanant temes d'estrangeria”, explica Steve Cedar. Des de la Regidoria de Seguretat apunten que l'estat d'alarma “obliga a tots els cossos policials a coordinar-se entre ells per fer la vigilància, que es fan controls en diversos punts de la ciutat i que s'atura persones sense un rumb clar”.

PUBLICITAT Sant Jordi

Contijoch
Llibreria - Papereria

Sant Jordi va vèncer el Drac!! No deixis de declarar i fer arribar el teu amor, perquè l'amor igual que els bons llibres, perduren per sempre!!
Llibreria Contijoch te'l fa arribar on vulguis.

Visita'ns a www.llibreriacontijoch.cat

SANT JORDI 2020
DESCONFINEM ELS LLIBRES

Passeig de Sant Joan, 63 • 08560 Manlleu • Tels. 93 851 23 80 - 638 77 94 70 • info@llibreriacontijoch.cat

Dos nous espais a EL 9 TV pensant en gent gran i escolars

Coproduïts amb l'Ajuntament de Vic, fomenten l'activitat física i l'educació

Vic

EL 9 NOU

EL 9 TV ha afegit a la graella, aquest dijous, *Vicactiva't a casa*, un espai coproduït amb la Regidoria d'Esports de l'Ajuntament de Vic i que té per objectiu donar pautes a la gent gran perquè pugui fer activitat física als seus domicilis durant el confinament. En la mateixa línia, dilluns s'estrenarà *L'escola a*

casa, un programa en el qual els mestres de les escoles de Vic portaran a la pantalla material pedagògic adreçat als seus alumnes.

Vicactiva't a casa s'emeten els dijous a 2/4 de 6 de la tarda i posteriorment se'n faran algunes redifusions. Els continguts els elaboren els mateixos instructors que durant l'any ofereixen sessions d'activitat física a la gent gran en diversos espais de

la ciutat de Vic. La televisió ha de ser el nexa definitiu entre alumnes i professors d'una iniciativa que en les primeres setmanes de confinament es va concebre per a les xarxes socials.

D'altra banda, a partir de dilluns s'emetrà *L'escola a casa*, un espai amb continguts elaborats per mestres de totes les escoles de Vic i pensats per a alumnes d'Infantil i Primària. L'espai,

coordinat per la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament de Vic, compta també amb la complicitat de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, i té per objectiu fer arribar continguts pedagògics als més petits a través de la televisió. La idea parteix de la tesi que totes les escoles fan esforços per fer arribar continguts en línia als seus alumnes, però no totes les llars tenen resolt l'accés digital. Com que la immensa majoria sí que tenen televisor, EL 9 TV posa el seu granet de sorra per divulgar aquests continguts.

El nou espai completarà la franja infantil que, de dilluns a divendres, va de 2/4 de 3 les 5 de la tarda, quan començarà *L'escola a casa*.

Un 37% més d'audiència acumulada

Vic L'audiència acumulada d'EL 9 TV ha crescut un 37% des de l'inici de l'estat d'alarma, a mitjans de març, segons revelen les dades de Koovik, l'empresa de serveis multimèdia que mesura cada dia l'audiència a través dels televisors intel·ligents. Els espais informatius diaris estan entre els més vistos, duplicant la seva audiència, amb registres de 2.000 espectadors per minut de mitjana. Per darrere s'hi situen propostes com el *Connecti.cat* o la missa de Montserrat.

ALTRES HEROIS

“Vam voler ajudar fent voluntariat”

David Oller és vigilant de seguretat

Vic

E.R.

Aquests també són dies de feina per als vigilants de seguretat. Alguns dels de l'empresa de Centelles Protecta Vigilància Integral treballen a les entrades de diversos supermercats per garantir que es respecta el nombre de clients permesos a l'interior segons els metres quadrats de l'establiment així com la distància de més d'un metre a les cues que es fan a fora, mentre que d'altres fan control de la temperatura corporal als tre-

balladors que comencen torn en algunes empreses d'Osona. Un dels coordinadors d'aquestes persones és David Oller, que fa algun dels torns i també s'encarrega de visitar els diferents treballadors per assegurar-se que no els falta el material de protecció i que tot funciona. “En general no hi ha problemes. La gent fa cua i accepta les mesures que s'han imposat per la seguretat de tots. Amb el pas dels dies la gent s'ha mentalitzat i segueix bé les ordres”, relata.

Més enllà d'aquestes tasques, la vintena de tre-

Oller, a l'entrada del pavelló Castell d'en Planes, on els vigilants de la seva empresa treballen de manera voluntària

balladors de l'empresa de seguretat també va decidir contribuir de forma altruïsta al bon funcionament de l'hospital de campanya de

Vic. “La idea va sortir dels mateixos treballadors, alguns dels quals han viscut de prop la malaltia, després que ens contractessin els primers dies

al pavelló. Vam voler ajudar fent voluntariat i ara cada dia vigilem l'accés de manera gratuïta. Estem contents de col·laborar”, afirma.

“Era l'única opció per sobreviure”

José Manuel Rodríguez reparteix sushi

Torelló

A.J.

La idea ja els havia passat pel cap fa uns mesos, però va ser la crisi sanitària i el confinament el que els va fer tirar a la piscina. José Manuel Rodríguez, *Rodri* pels amics, i Cristina Rubio fa prop de dos anys que van obrir el restaurant japonès Kibo al centre de Torelló. Tenien taules al local i també feien menjar per endur, però els feia por atrevir-se amb el servei a domicili. “I si no ho fem prou

bé?”, es preguntaven. Quatre dies després que comencés l'estat d'alarma i no poguessin obrir el local, s'hi van llançar. “Era l'única opció permesa per sobreviure com a empresa i com a persones”, explica Rodríguez.

La resposta no podia ser més engrescadora. De dijous a diumenge porten una trentena de comandes per dia a domicilis de Torelló, Sant Vicenç i ara també Sant Pere. Ell mateix és qui reparteix protegit fins dalt de tot. “Era el més fàcil: anar-hi jo i no

José Manuel Rodríguez, protegit, abans de començar a repartir menjar japonès a domicili per la Vall del Ges

posar en risc a ningú més”, explica, molt content “dels treballadors que venen a cuinar i compleixen mesures molt estrictes”.

Anant a les cases, sobretot hi ha agraïments però també històries curioses com la d'una família que, repartida en diferents cases, “demanen

el mateix i després s'obren junts veient-se per videotrucada”. Tot i el confinament, el sushi continua arribant a les taules de la Vall del Ges.

Acorralem el virus! Aturem l'epidèmia!

Si tens algun símptoma,
ets un cas possible de COVID-19.

AÏLLA'T
dels de casa

AVISA les persones
amb qui has estat
en contacte perquè
també s'aïllin

NO SURTIS de casa
(ni a comprar, ni a passejar
la mascota, etc.)

Símptomes habituals

Febre

Tos
seca

Sensació de
falta d'aire

Malestar
general

Símptomes en alguns casos

Pèrdua
del gust

Mal
de cap

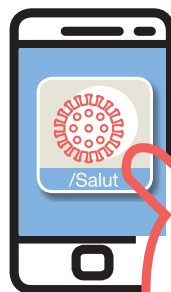
Fatiga

Mal
de coll

Dolor
muscular

Vòmits
i diarrea

Fes el seguiment dels
teus símptomes a través
de l'app **STOP COVID19 CAT**,
dos cops al dia durant 14 dies.

▶ / Descarrega't l'aplicació
STOP COVID19 CAT

▶ / Accedeix a aquest enllaç
covid19xat.catsalut.cat

Els casos de COVID-19 i les persones que hi han estat en contacte poden generar nous casos. Fins i tot les persones sense símptomes o amb símptomes lleus poden transmetre el virus.

Per a més informació, consulta canalsalut.gencat.cat/coronavirus

/Salut

Generalitat
de Catalunya

7,5

Milions
de futurs

Diàlegs d'un temps

Joan Arumí (6)

“Està demostrat que qui treballa en equip rendeix millor i produeix més idees”

Joan Arumí (Vic, 1973) és doctor per la UVic per una tesi en què conjuga cooperació amb competició esportiva. Imparteix classes a futurs entrenadors i professors en el grau de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport. L'any 2016 va publicar el llibre 'Entrena'ls per cooperar: repensant l'esport d'equip', on reflexiona sobre el fet que tots hi guanyem si aprenem a cooperar.

Vic

Miquel Erra

Sembla que la situació que vivim ens mostra algunes noves formes de cooperació: entre veïns, entre generacions... Cooperar és fer comunitat?

Si entenem que fer comunitat és conèixer els nostres veïns, passar una estona amb ells o fer-hi una activitat, no podríem dir que estem cooperant perquè cooperar implica anar més enllà.

És cert que aquests dies hi ha gent que tot just està descobrint quin veí té al davant de casa...

I això és bo, perquè conèixer els veïns o, per exemple, els companys de feina és un primer pas. El mestre Pere Pujolàs deia que la cohesió, en el sentit de conèixer-nos els uns amb els altres, és una condició necessària però no suficient per cooperar. Que ens coneguem facilita la cooperació. Però a vegades hi ha grups o comunitats que no tenen cap mena d'afinitat i acaben cooperant perfectament. Se saben organitzar, cadascú té clares les seves tasques i els seus rols, saben valorar com funcionen... i el grup o la comunitat en surt beneficiada. El que sí que és necessari és que convisquem amb respecte, però no cal que tots ens coneguem ni que ens entenguem i cooperem amb tothom.

En una societat eminentment individualista, la cooperació cotitza a la baixa?

No ho crec pas. Per cooperar es necessita una participació activa en un projecte comú. La cooperació és una habilitat comunicativa i social que inclou posar-nos d'acord amb els altres, saber escoltar, assumir responsabilitats individuals... tot en el marc d'un projecte comú. Està ple de gent que treballa en equip, perquè està demostrat que qui treballa en equip rendeix millor i produeix més idees.

Aquest virus ens parla també de les nostres prioritats, d'establir relacions de col·laboració i de cooperació, però insisteixo, en el marc del galopant individualisme en el qual ens hem anat forjant.

No podríem dir, tal com ho entenc, que amb l'acció de quedar-nos a casa estem cooperant perquè no hem participat en aquesta decisió i ens ho han imposat. Ara bé, sí que ens mostra clarament que, com diu Neil Postman en *El fi de l'educació*, tots

formem part de la nau espacial

Terra i que hem de cultivar el sentit del

respecte, d'interdependència i de responsabilitat global si volem que tots estiguem bé. Tot i que el context ens porta a competir, no hem d'entendre la cooperació i la competició com a conceptes antagònics. De fet, en aquest moment molts equips d'investigació estan treballant en equip per ser els primers a trobar una vacuna, estan cooperant i competint per trobar una solució al més ràpid possible a aquesta pandèmia. La competició si no té la intenció d'aniquilar el contrari no és dolenta.

Vostè ho ha estudiat en el terreny esportiu.

L'esport en equip ensenya a cooperar realment?

L'esport, la música, les matemàtiques... tots els continguts es poden ensenyar de manera cooperativa. A l'educació cada vegada més s'està ensenyant als alumnes a treballar en equip, a partir d'estratègies didàctiques com per exemple l'aprenentatge cooperatiu. El que cal és que els docents, els entrenadors, els directores... organitzin els seus alumnes en grups reduïts i heterogenis, i que tots els membres de l'equip participin en les decisions i acords d'un projecte compartit, ja sigui en un equip esportiu que vol guanyar, un grup que assaja una obra de teatre o un projecte escolar sobre les fonts del poble.

I això és extrapolable a d'altres entorns, doncs?

Recordes com era l'escola tradicional de fa 30 o 40 anys? Estàvem asseguts en taules individuals, quietes, i si parlàvem els professors ens avisaven i a vegades ens castigaven. Ara, cada vegada més, s'intenta que l'alumne sigui actiu cognitivament, que s'ajudin entre ells, que pactin, que decideixin... La cooperació és una habilitat comunicativa i això significa que si la volem millorar s'ha de practicar i, per tant, requereix un procés d'aprenentatge. A l'escola tradicional, com podíem millorar les nostres habilitats socials i comunicatives si ens feien estar quietes i callats?

Vostè ha escrit que la cooperació es fonamenta en dos principis: el democràtic i el d'inclusió. Què ens vol dir?

Un docent, un entrenador o un director de teatre ha d'assegurar que tots els seus aprenents tenen veu, poden opinar i decidir sobre el projecte compartit. També ha d'assegurar que el grup inclogui a tothom. En una escola és fàcil d'entendre aquest concepte. Si tenim una classe de 30 alumnes, el docent pot fer sis equips de cinc alumnes cada un. Equilibrarà els equips en relació amb el gènere, les capacitats, les habilitats socials... per tant, els equips seran molt diversos. És quan es treballa amb companys diferents que s'aprèn a cooperar perquè permet als membres de l'equip escoltar altres punts de vista, posar-se a la pell dels companys, ajudar o ser ajudat.

Ens cal dedicar més temps a aprendre a treballar en equip, però: el tenim, aquest temps?

I tant que hi ha temps! L'escola hauria de girar entorn de la cooperació perquè, com diu Richard Sennett, és una habilitat bàsica. Segur que no es podrien donar tants continguts conceptuals, però a través d'estratègies didàctiques per aprendre a treballar en equip s'aprendrien, més i millor, continguts actitudinals i procedimentals. Per aprendre a treballar en equip no fa falta apuntar-nos a un curs, ni va lligat a cap mètode innovador ni a les idees d'un gran savi. Es redueix a tenir consciència d'equip, a tenir en compte els altres i posar el projecte compartit per davant d'un mateix.

Vostè és pare de tres nenes. A la família també és vàlid aquest concepte de la cooperació?

A la família és on més s'aprèn a cooperar, perquè és l'entorn on es construeixen aquests principis. És important que en les famílies hi apareguin, implícitament i explícitament, comportaments i discursos democràtics i inclusius.

I com s'aplica, a la pràctica, aquest discurs?

A casa intentem escoltar les nostres filles, que expliquin què els passa, que donin la seva opinió... El llenguatge construeix una visió del món, per això intentem que no diguin paraules, que respectin els altres. Familiarment ens apareixen sovint temes relacionats amb aquests principis,

com quan parlem dels alumnes de la meva dona, que treballa a l'escola Estel, o sobre el poble de Jali, a Gàmbia, d'on és el meu cunyat... És necessari incloure temàtiques que fomentin una consciència crítica i una visió diversa i respectuosa del món.

Vostè també s'ha implicat en projectes de cooperació internacional.

Fa 10 anys vam crear una associació per col·laborar amb el poble del meu cunyat. Sempre hem tingut la idea de realitzar projectes compartits, que els jalinques decideixin què necessiten, que aportin la mà d'obra, que es cuidin de tràmits burocràtics... Nosaltres des d'aquí intentem recollir diners, pactar les condicions dels projectes, sensibilitzar sobre les problemàtiques que tenen allà, fer conèixer la cultura... és una associació petita, molt de tu a tu i hem fet projectes que no han sortit massa bé i d'altres dels quals ens sentim molt orgullosos.

Fa poc hi van enviar un tractor, oi?

Sí, aquest ha estat el nostre gran projecte. Des de bon començament les dones del poble ens el demanaven i, finalment, amb molt d'esforç i la col·laboració de molta gent ho hem aconseguit.

El que ens ha passat ha estat molt interessant. Quan el tractor va arribar a Jali un grup d'homes se'l va voler apropiat. Nosaltres sempre hem tingut clar que el tractor l'havia de gestionar l'associació de dones, que són les que treballen als horts, i que els beneficis repercutissin en elles i el poble. Moltes d'elles no saben escriure, no tenen prou habilitats i van perdre el control de la gestió. Per poder anar trencant codis culturals i empoderar les dones ens calen moltes xerrades i resol-

dre malentesos. La cooperació, ben feta, sempre va lligada a processos llargs i a ser constants en la construcció dels projectes conjunts.

La crisi actual també està aixecant recels entre països. Això pot perjudicar els projectes de cooperació?

Nosaltres som una associació petita, fem una cooperació molt directa i passem per pocs filtres burocràtics. Ara bé, a gran escala i com que no sé què passarà, prefereixo pensar que els països i els seus governants optaran per l'opció que tots hi sortiran guanyant si són capaços de cooperar entre ells. Quan dic això no vol dir que uns països ajuden els altres només en un sentit unidireccional. La

"Em costa entendre que s'amagui la nostra vulnerabilitat i sempre s'hagi de mostrar seguretat i confiança en un mateix"

cooperació implica la responsabilitat de tots i és en els dos sentits. Implica buscar projectes interdependents, acords en què tots hi surtin guanyant... Espero que es vagi més per aquest camí que no pas que els països es tanquin en ells mateixos.

En temps de confinament s'ha de vetllar pel benestar i la salut. L'activitat física és una via important per mantenir aquest equilibri?

Em dedico a l'activitat física i a l'esport i crec que és una via imprescindible pel benestar que genera. És necessari que estiguem ocupats i que combinem activitats de tot tipus: culturals, musicals, lúdiques...

Parlant d'esports, aquests dies s'han aixecat algunes crítiques per l'estona que els telenotí-

es dediquen a aquest àmbit. Com ho veu?

Si la secció d'esports serveix per mostrar esportistes entrenant a casa seva no té massa sentit. Però l'esport no és només una activitat, uns resultats o unes classificacions. L'esport és política, té un impacte econòmic, social i cultural. És un mitjà a través del qual es pot educar, un vehicle per transformar la societat i fomentar una societat més activa i saludable. La secció d'esports s'ha d'aprofitar per transmetre missatges d'equitat. O és que tothom és home i juga a futbol? Tot i que s'ha de millorar encara molt, on era l'esport femení fins fa ben poc? Ha de donar missatges inclusius, de superació personal... Tot i que ens agrada molt veure els millors en la secció d'esports i en aquests moments no competeixen, es pot donar una visió més complexa, global i mostrar-lo com un instrument més que tenim per ser més feliços.

Una situació excepcional com la que vivim ens confronta amb la nostra vulnerabilitat?

Del que es tracta és que assumim que som vulnerables. Em costa entendre que s'amagui aquesta vulnerabilitat, que sempre s'hagi de mostrar seguretat, confiança en un mateix i que tot plegat derivi cap a lideratges prepotents i poc comprensius. No es podria mostrar molt més sovint que dubtem? Que no ho controlem tot? Que tenim limitacions? Que desconeixem tantes i tantes coses?

Estem preparats per assumir els nous models de socialització que ens pot brindar aquesta crisi?

Evidentment no sé cap on anirà tot plegat, però segur que les desigualtats econòmiques, socials, culturals... continuaran existint. Però som cada vegada més conscients que el que passa a l'altra punta del planeta també ens afecta a nosaltres. Hem evolucionat com a espècie perquè hem tingut la capacitat de pensar i actuar conjuntament en benefici d'un grup, d'una tribu, d'un poble, d'una nació... El repte majúscul és cooperar perquè el màxim de persones que vivim en la nau espacial Terra puguem viure una vida saludable, plena i digna.

QUEDA'T A CASA, L'AJUNTAMENT ESTÀ AL TEU COSTAT!

> SI ETS DE VIC I TENS 65 ANYS O MÉS L'AJUNTAMENT DE VIC ET TRUCA PER SABER COM ESTÀS I AJUDAR-TE A PASSAR UN MILLOR CONFINAMENT

> SI TENS 65 ANYS O MÉS I NO T'HEM TRUCAT ÉS PERQUÈ NO ENS CONSTA EL TEU TELÈFON

> DONA'NS EL TEU NÚMERO DE TELÈFON TRUCANT AL 93 885 25 52, 646 821 721 O 648 876 517 O ESCRIU-NOS A BENESTAR@VIC.CAT

> SI ETS DE VIC I TENS 65 ANYS O MÉS, QUEDA'T A CASA, L'AJUNTAMENT DE VIC ET TRUCA PER SABER COM ESTÀS!

SUMAT AL
ZERÓ

Ajuntament de Vic

Vic, ciutat de la Mediterrània

www.vic.cat

aj_vic

Lluís Collell i Trabal

Ha mort cristianament el dia 9, a l'edat de 88 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Pilar Prat Jordà; fills, Pilar, Agustí, Marc i Laura; nets, Helena i Martí; germans, Ramona, Maria i Teresa; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal de la Clínica Sant Josep, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Vic, abril de 2020

Dolors Canudas i Febrer

Vídua de Josep M. Casadevall Coll
Ha mort cristianament el dia 7, a l'edat de 83 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Marta i José Carlos, Núria i Xavier, Mireia i Miquel; nets, Maria i Nacho, Nacho, Clara, Ana, Ferran, Andrea, Álvaro, Carlos i Nicolás; germans, Montse, Jaume i Montse; nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

Se celebrarà l'ofici exequial més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: c. Miquel Martí i Pol, 11.

Vic, abril de 2020

Granja Comas lliura 500 quilos de iogurt

Santa Eugènia de Berga
Granja Comas, l'empresa de làctics i derivats de Santa Eugènia, ha protagonitzat el seu gest solidari lliurant fins a 500 quilos de iogurt natural entre l'Hospital de la Santa Creu (a la foto), la Creu Roja de Vic i l'Hospital de Sant Pau de Barcelona.

Joan Anfruns i Garriga

Ha mort cristianament el dia 15, a l'edat de 76 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Loreto Barolet Miralpeix; fills, Marta, Ramon i Ariadna; fills polítics, David i Núria; nets, Alexandra, Maria, Anna, Jan i Mariona; germans, M. Rosa, Manel, M. Carme i Josep; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

Se celebrarà l'ofici exequial més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: Guillerries, 18.

Vic, abril de 2020

Llorenç Ausió i Tió

Ha mort cristianament el dia 13, a l'edat de 88 anys.

A.C.S.

La seva esposa, M. Dolors Arumí i Segalés; fills, Josep, Glòria, Ramon (†) i Lúcia; fills polítics, Gonzalo, Neus i Claudi; nets, Alba i Tino, Clàudia i Gerard, Pol, Nil, Laia, Judit, Bruna, Arola i Queralt; besnet, Aran; germans, Maria (†), Roser, Miquel (†), Joan (†), Lluís (†), Mercè i Josep; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

Per ara ens n'acomiadarem en obligada i estricta intimitat, esperant poder-li fer el comiat que es mereix tan aviat com sigui possible.

Domicili: Ca l'Agullé.

Vic, abril de 2020

Ramon Masferrer Laromaine

Ens ha deixat el dia 9, a l'edat de 55 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Susana Valderrey Cuenca; filla, Paula; pares, Ramon i Maria; pares polítics, Vicente i Neus; germà polític, Eduard; tiets, cosins i tots els qui l'estimem us fem saber de tan sentida pèrdua, preguem que el tingueu present al vostre record i us agraïm el vostre suport.

Per ara ens acomiadem amb obligada i estricta intimitat esperant poder-li fer el comiat que es mereix tan aviat com sigui possible.

Vic, abril de 2020

EMBOTITS ESPINA, SAU
a

Ramon Masferrer Laromaine

Un record i un adeu!

Trobarem a faltar la teva conversa, la teva força... la teva alegria.
Amb tota l'estima i enyorança,
els teus companys i amics.

Gràcies, Susana i Paula, per haver-nos mantingut sempre al corrent.
Una càlida abraçada als pares i a tota la família.

Embotits Espina, SAU

Vic, abril de 2020

Miquel Tutusaus i Balaguer

Volem expressar el condol a la seva parella, família i amics en aquests moments especialment complicats.

Sempre el tindrem en el nostre record.

Prats de Lluçanès, abril de 2020

Daniel Pantojo i Rodríguez

Morí cristianament el dia 11 d'abril, a l'edat de 87 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Amparo Márquez Duque; fills, Manel i Fina, Sebastià i Montse; nets, Dani, i Sebastià; germà, Tomàs; germanes polítiques, Teófila, i Manuela; nebots, cosins i tots els que l'estimem i recordarem us ho comunicuem.

Torelló, abril de 2020

Daniel Pantojo i Rodríguez

La UE Sant Vicenç expressa el condol a la família Pantojo Márquez per la pèrdua del seu pare.

Sant Vicenç de Torelló,
abril de 2020

Ripoll proposa la rebaixa de preus funeraris

Ripoll L'Ajuntament de Ripoll ha proposat un preu màxim de 1.671 euros pel servei funerari bàsic a la Generalitat, després que el govern declarés les defuncions per Covid-19 com a serveis de "prestació forçosa". El mateix govern va demanar als municipis que fixessin uns preus màxims que seran vigents fins a finals de 2022. El preu inclou fèretre, trasllat i estada al dipòsit, vehicle fúnebre, certificats i trasllat al cementiri o crematori. Paral·lelament també ha demanat a l'Estat que redueixi l'IVA que cal aplicar al preu, del 21% al 4%, en tant que servei de necessitat bàsica. Actualment els serveis funeraris de Ripoll estan concedits a l'empresa privada Altima. J.R.

L'ADFO es posa al servei de particulars i empreses

Vic Enmig de la situació extraordinària que està provocant la Covid-19, l'Associació de Diversitat Funcional d'Osona (ADFO) ha decidit utilitzar la seva experiència en l'atenció a les persones per posar-se al servei de tota la ciutadania, les empreses i els autònoms que necessitin algun tipus d'ajuda en aquests moments complicats. A la web d'ADFO s'hi descriuen els diversos perfils professionals que ofereixen, que van des de suport administratiu, burocràtic o laboral fins a suport psicològic. Un cop fet el contacte, l'assistència es fa per via telemàtica.

El servei de traducció i interpretació d'Osona, a distància

Vic El Consell Comarcal d'Osona continuarà oferint el servei de traducció i interpretació als serveis públics osonencs però ho farà de manera telemàtica. Aquesta eina facilita la comunicació en escenaris importants com pot ser l'àmbit educatiu o el sanitari entre els professionals i la població novvinguda. Si el professional i l'usuari estan junts, la traducció es farà a través del telèfon. Si no, caldrà que el professional envii un document deixant clar què es vol comunicar.

L'ICAVic, en contra de l'aixecament parcial del confinament

Vic L'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Vic (ICAVic) ha emès un comunicat en què qualifica l'aixecament parcial del confinament decretat per l'Estat espanyol com una decisió "inoportuna i precipitada", de cara a l'objectiu d'acabar amb la Covid-19. L'ICAVic posa en relleu l'esforç que s'ha fet des de diverses administracions de l'àmbit de la justícia per continuar atenent la ciutadania, entre les quals hi destaca la possibilitat de fer assistències per videoconferència tant en l'àmbit policial com judicial.

Fideuada solidària a Osona el 25 d'abril

Vic La iniciativa sorgida d'El Graeller Rialler ha rebut el vistiplau de les autoritats i es podrà fer el 25 d'abril. La intenció és que tothom qui ho vulgui encarregui racions de fideuà a un preu mínim de 6 euros. Amb l'ajuda de Protecció Civil es repartiran a domicili, i tota la recaptació que s'aconsegueixi es destinarà al Consorci Hospitalari de Vic i a la Santa Creu.

Candi Espona i Bayés

Ha mort cristianament el dia 13, a l'edat de 90 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Lurdes Arumí Blancafort; fills, Eulàlia i Ramon, Enric i Núria, Albert i Mireia; nets, Martí, Pau, Clara, Mariona, Arnau i Irene; germana, Anna; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Vic, abril de 2020

Candi Espona i Bayés

Recordant el seu exemplar testimoniatge d'amor al país i a la ciutat.

Vic, abril de 2020

U UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

Candi Espona i Bayés

Expresident de l'Aula d'Extensió Universitària Gent Gran d'Osona

La Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya i molt especialment totes les persones que formen l'Aula d'Extensió Universitària Gent Gran d'Osona expressen el més sentit condol a familiars i amics per qui en fou el president durant el període 2004-2007 i membre vocal del Patronat de la Fundació Universitària Balmes de 1985 a 1988.

Vic, abril de 2020

Ajuntament de Vic

Candi Espona i Bayés

Exregidor de l'Ajuntament de Vic
Ha mort el dia 13 d'abril

El Consistori de Vic comparteix el dolor de la família i s'uneix al dol dels que senten la seva pèrdua.

Vic, abril de 2020

U UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

Jordi Cano i Cunill

Dissenyador gràfic, pintor i director d'UMedia i Eumo_dc

La Junta de Rectorat de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, el Patronat de la Fundació Universitària Balmes, els i les estudiants, el professorat i el personal d'administració i serveis, i molt especialment els companys d'UMedia i Eumo_dc expressen el més sentit condol a familiars i amics.

Vic, abril de 2020

Andreu Casals i Nuri

Ha mort cristianament el dia 14, a l'edat de 91 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Rosa Maria Reig Serrat; fills, Montse i Josep Maria, Dolors, Jaume (†), Efreim i Francesca, Arnau i Irene, Irma i Albert; nets, besnets, germans polítics, nebots, cosins, família tota i la raó social Gestoria Casals Reig, en participar-vos tan sentida pèrdua, preguem que el tingueu present en les vostres oracions. Per ara ens n'acomiedem amb obligada i estricta intimitat esperant poder-li fer el comiat que es mereix tan aviat com sigui possible.

Domicili: carrer Nou, 58.

Torelló, abril de 2020

Anna Moré i Pratdesaba

"L'Anna de ca l'Orri"

Ha mort cristianament el dia 12, a l'edat de 70 anys.

A.C.S.

El seu espòs, Lluís Fabré Canadell; fills, Roser i Oriol; germans, Jaume i Àngels; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, amics i amigues, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

Se celebrarà l'ofici exequial més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Tona, abril de 2020

Pere Molist i Vila

Ens ha deixat el dia 6, a l'edat de 71 anys.

Els seus fills, Xevi i Mouly; netes, Nika i Ivanna; germans, germanes, nebots, nebodes, Àlex i Mariajo, tota la família, amics i tots els que l'hem estimat, en participar-vos de tan sentida pèrdua, us demanem un record i us agraïm les mostres de condol rebudes.

També volem donar les gràcies a l'equip de metges, infermers i a tot el personal de l'Hospital Clínic de Barcelona, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Manlleu, abril de 2020

Josep Lladó i Capdevila

Ha mort cristianament el dia 8, a l'edat de 97 anys.

A.C.S.

Estenc la mà i no hi ets.

Però el misteri d'aquesta teva absència se'm revela més dòcilment i tot del que pensava.

No tornaràs mai més, però en les coses i en mi mateix hi hauràs deixat l'empremta de la vida que visc, no solitari sinó amb el món i tu per companyia...

Miquel Martí i Pol

Manlleu, abril de 2020

Pere Altarriba i Serra

Ha mort cristianament el dia 10, a l'edat de 86 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Dolors Verdaguer Bach; fills, Josefina, M. Dolors i Gil; nets, Judit i David, Elisenda i René, Gil, Ferran i Magalí, i Anna; besnet, Fidel; germana, Pilar; germanes polítiques, Nati i Conxita; nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Manlleu, abril de 2020

Jaume Vilaró i Blancafort

Vidu de Núria Portet Solé
Ha mort cristianament el dia 9, a l'edat de 92 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Ramon i Teresa, Josep (†), Anna i Carles; nets, Guillem i Helena, Marc (†), Laura i Júlia; besnets, Marçal, Erola i Queralt; germana política, Aurora; nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

Se celebrarà l'ofici exequial més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: c. Sant Pius X, 4.

Vic, abril de 2020

Jaume Jutglà i Caralt

En Torreblanca

Ha mort cristianament el dia 11, a l'edat de 86 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Maria Torrents Gallifa; fills, Santi i Dolors, Josep i M. Falgàs; nets, Sergi, Ferran, Albert, i Mar; germans, Mons. Josep (†) i Ramon (†); germana política, Maria Arumí; nebots i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: ctra. de Roda, 52, 1r.

Vic, abril de 2020

Josep Rubió i Gorchs

Vidu de Filomena Masoliver Sanglas
Nascut l'11 de setembre de 1926, ha mort cristianament el dia 8, a l'edat de 93 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Toni i Dolors, Dolors i Josep, Teresa i Carlos (†); germans, Jaume (†), Llorenç (†), Ramon (†), i Mn. Joan; germana política, Montserrat; nets, Anna i Víctor, Marta, Mireia i Albert, Abel, Cristina i Eloi, Josep, i Roger; besnetes, Jana, Maria, Vinyet, i Arlet; nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

A causa de les circumstàncies excepcionals que estem vivint, no podem acomiadar-nos d'ell tal com es mereixia i ens hauria agradat. Se celebraran les exèquies quan la situació ho permeti.

Agraïm les vostres mostres de condol.

Sant Martí Sescorts, abril de 2020

Núria Girbau i Mont

Vídua de Jaume Aguilar Corominas
Ha mort cristianament el dia 9, a l'edat de 88 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Joan i M. Carme Font, Eduard i Imma Gisbert; nets, Marc i Laia, Jordi, Clàudia, Eduard i Irene, Júlia i Marc; besnet, Bru; germana, Montserrat, vídua de Daniel; germana política, Pepita, vídua de Jordi; nebots, cosins i tota la família, la cuidadora Sra. Victòria i la raó social Ca la Dolores, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: c. Nou, 82, 1r.

Vic, abril de 2020

Montserrat Puigdesens i Pol

Vídua d'Àngel Isern Sayós
Llevadora, nascuda a Can Gasparó
Ha mort cristianament el dia 10, a l'edat de 86 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Àngel i M. Àngels; nets, Maria i Adrià, i Jordi; germans, Maria (†), Joan i Josep; germans polítics, nebots, cosins, tota la família i la raó social Administració de Loteria núm. 2 de Vic, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

La família vol expressar el seu agraïment a tot el personal de la residència El Nadal de Vic, i també a la senyora Mary Sabel Merubia.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Vic, abril de 2020

Josep Ors i Rius

Ha mort cristianament el dia 9, a l'edat de 77 anys.

A.C.S.

Els seus germans, Maria, vídua de Pere, Josefina i Andrés, i Jaume; nebots, Mercè i Ramon, Montse, Teresa i Elias, Josep M. i Sònia, Josep i Tere; renebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: Residència Casal Oller - Hostalets de Balenyà.

Collsuspina, abril de 2020

Les penyes del Barça d'Osona i el Ripollès, solidàries

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

La Federació de Penyes del FC Barcelona d'Osona i el Ripollès, formada per les penyes de Campdevàrol, Camprodon i comarca, Collsuspina, el Cabrerès, Manlleu, Montesquiu, Plana de Vic, Prats de Lluçanès, Roda de Ter i les Masies, Sant Boi de Lluçanès, Sant Joan de les Abadesses, Ripoll, Vall del Bisaura, Vall de Ribes, Taradell, Tona i Torelló, ha fet aquests dies de manera voluntària donacions a diverses entitats per combatre el coronavirus. La federació ha entregat un total de 5.000 euros, 3.500 dels quals al Consorci Hospitalari de Vic i 1.500 a l'Hospital de Campdevàrol. Les penyes també han fet cinc donacions al Consorci Hospitalari per valor de 3.200 euros i sis a l'Hospital de Campdevàrol amb un total de 2.800 euros. El Banc dels Aliments de Vic i l'Esquirol ha rebut dues donacions d'un total de 1.500 euros; Càritas de Camprodon i el Lluçanès, dues donacions d'un total de 800 euros; la Fundació Emma de Sant Joan, una donació de 1.000 euros; el CAP de Taradell, una altra de 1.000 euros; la Residència Cals Avis de Torelló, també una de 1.000 euros; la Creu Roja de Camprodon s'ha beneficiat d'una donació de 300 euros; l'Associació El Tupí, una de 350 euros, i el Geriàtric de Camprodon, una de 300 euros. En total, s'han donat 17.250 euros.

Imatge de l'acte de reconeixement

Homenatge del sector de la seguretat privada al personal sanitari

Vic L'Associació Catalana d'Empreses de Seguretat (ACAES) va fer divendres a l'Hospital Clínic un homenatge al personal sanitari. L'empresa osonenca Boada, que forma part de l'ACAES, s'hi va desplaçar amb dos cotxes i dos vigilants de seguretat.

Va ser un dels fundadors del Cineclub Vic, entre altres iniciatives culturals on va participar

Mor als 90 anys Candi Espona, mà dreta de dos alcaldes de Vic

Vic

Jordi Vilarrodà

La crònica de la política municipal de Vic recordarà Candi Espona i Bayés pel seu pes polític en els inicis dels ajuntaments democràtics. L'advocat i exregidor va morir diumenge a casa seva, tres dies abans de complir els 91 anys, deixant també un notable llegat en l'àmbit de la cultura.

Candi Espona era llicenciat en Dret, i durant bona part de la seva trajectòria professional va exercir com a oficial del Registre de la Propietat de Vic. Procedent del catalanisme moderat i de les files d'Acció Catòlica, es va afiliar a Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) tot just als inicis del partit, l'any 1976. Amb les primeres eleccions municipals, l'any 1979, va ocupar el número dos de la candidatura convergent encapçalada per Ramon Montanyà que va guanyar els comicis. En

Candi Espona, a la dreta, amb Ramon Montanyà, en un ple el gener de 1980

aquell mandat va ser primer tinent d'alcalde i regidor d'Hisenda. Tot i que inicialment era considerat la mà dreta de Montanyà, les dife-

rències polítiques que van sorgir entre ells van fer que Espona decidís apartar-se de la primera línia i no repetir en les eleccions següents, les

de l'any 1983, que Montanyà tornaria a guanyar i que obrien un mandat marcat per l'inici de la polèmica sobre la construcció del pàrquing de la plaça Major. Espona va reaparèixer en la candidatura de CiU, l'any 1987, com a número dos de la llista de Pere Girbau, en un moment de divisió interna a Convergència. En el primer mandat de Girbau com a alcalde, va ocupar les àrees de Cultura i Hisenda i va tornar a ser primer tinent d'alcalde. Després es va apartar definitivament de la política, encara que l'any 1995 el seu nom va sonar com a possible alcalde en nom de Convergència, mentre que Unió optava per un seu company de consistori, Jacint Codina.

A banda de la política, Espona va participar en diverses entitats, entre les quals destaca el Cineclub Vic. L'any 1958 va ser un dels seus impulsors, al costat d'Anicet Altés, Jaume Clotet i Lluís Jiménez. Com a juris-

ta, Espona es va encarregar de preparar els estatuts, en un moment en què aquestes entitats eren mirades amb sospita pel règim franquista. En els anys següents, el Cineclub Vic esdevindria un dels primers espais de debat lliure en plena dictadura. També va formar part de la junta del Patronat d'Estudis Osonencs i, més tard, es va vincular a l'Aula d'Extensió Universitària de la Gent Gran d'Osona, que va presidir entre 2004 i 2007. Va ser un dels principals impulsors d'un ambiciós projecte de recollida de la memòria històrica popular d'Osona, que l'any 2004 va culminar amb l'exposició "Osona 1900-2000, relats de tot un segle", a partir dels testimonis de més de dues-centes persones.

Espona va ser autor del llibre *Entre el roig i el blau* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2002), en què recollia els seus records d'infant durant els anys de la Guerra Civil i la immediata postguerra. El dia de la presentació, al Temple Romà, Espona va dir que s'havia decidit a escriure'l per ajudar a "l'enfortiment d'un valor polític fonamental, que és la llibertat". En els darrers anys Espona havia format part del consell assessor de l'Assemblea Nacional Catalana a Osona.

Ripoll acull una campanya especial de donació de sang aquest dissabte

Ripoll/Ribes/Camprodon La Sala Eudald Graells de Ripoll acull aquest dissabte una campanya especial de donació de sang. Les donacions es podran fer de 10 del matí a 2 del migdia i de 4 de la tarda a 8 del vespre. Des del Banc de Sang asseguren que les donacions són un acte imprescindible per garantir l'assistència sanitària als hospitals aquests dies a causa de la crisi sanitària del coronavirus. Remarquen con cal mantenir el ritme de donacions ja que continuen sent necessàries durant la pandèmia per a tractaments de càncer, accidents o parts amb complicacions. A diferència de les donacions habituals, com ja es va fer la setmana passada al teatre de Ribes (a la foto) i al pavelló vell de Camprodon, els donants han de reservar prèviament a través de la pàgina web del banc <donarsang.gencat.cat>. D'aquesta manera s'asseguren que la gent hi vagi de forma esglaonada i que es preservin les distàncies de seguretat recomanades. Un cop allà, demanaran als assistents que es rentin les mans, els donaran un bolígraf d'un sol ús per omplir el qüestionari i els prendran la temperatura.

Convoquen el primer premi Anastasi Aranda al millor treball de recerca de Batxillerat

El creen Taradell, Seva, Santa Eugènia i Viladrau

Taradell/Seva

L.M.

Els ajuntaments de Taradell, Santa Eugènia de Berga, Seva i Viladrau han convocat la primera edició del Premi Anastasi Aranda al millor treball de recerca. El nom

del nou premi, que substitueix el Premi Ajuntament de Taradell al millor treball de recerca de Batxillerat que s'havia fet des del 2009 i fins l'any passat, porta el nom d'Anastasi Aranda com a homenatge a qui va ser mestre de Taradell entre 1933 i

1939. La temàtica és oberta, ja que es tracta d'un premi que pretén estimular la investigació feta en català sobre qualsevol àmbit cultural tot reconeixent el millor treball de recerca dels alumnes de Batxillerat elaborat el curs 2019-2020. Els treballs es poden presentar entre l'1 de maig i el 2 de juny enviant un correu electrònic a <taradell@taradell.cat>. El premi és una dotació econòmica de 1.200 euros. El veredict i el lliurament de premis es farà el 20 de juny, tot i que la data es podria veure alterada per l'actual situació.

Ramon Serradell i Malats

El 25 de març va deixar aquest món, a l'edat de 72 anys.

A.C.S.

La teva esposa, Isabel; germana, Rosa; germans polítics, Paquita i Ramon; tiet, Mn. Enric i tieta Roser; cosins, tota la família i amics.

Et recordarem sempre.

Gràcies a tothom pel vostre suport.

Sant Quirze de Besora, abril de 2020

Carme Rius i Bassas

Vídua de Josep Fontseré Prats
Ha mort cristianament a l'edat de 82 anys.

Els seus fills, Lluïsa i Andreu, Miquel i Anna; nets, Abel, Iban i Norely, Eloi, M. Àngels i Ander; besnets, Lluís, Irene, Berta i Jana, Roger i Isaac; germana, Ramona; germans polítics, nebots, tota la gent que l'estimava i la raó social Bar Brindis us donem les gràcies per les mostres de condol rebudes tot i el moment complicat que estem vivint.

Manlleu, abril de 2020

EL 9 NOU

Aquesta setmana ha estat marcada pel retorn a la feina de sectors econòmics considerats no essencials i que, durant els darrers quinze dies, també havien hivernat l'activitat per intentar frenar la propagació del coronavirus. Les dades diàries que faciliten els governs mostren una desaceleració de nous contagis. És l'efecte del confinament estricte i, per tant, és lògic que durant els pròxims dies també es produeixi una disminució progressiva d'ingressos hospitalaris i, en conseqüència, de defuncions. El debat, ara, gravita cap a quin és el moment òptim per

Un retorn a la feina amb precaucions

reprendre de forma generalitzada l'activitat sense que això faciliti novament un augment de contagis.

La situació és nova i, per tant, no existeix un manual d'instruccions per saber de forma precisa com s'ha d'actuar. La mostra és que, dins la mateixa comunitat científica, hi conviuen opinions no sempre coincidents. En circumstàncies excepcionals, i

les inclemències meteorològiques podrien ser-ne un exemple com recentment ens va demostrar el temporal *Glòria*, existeix un dia zero. Passa la tempesta i, l'endemà, s'avaluen danys i comença la reconstrucció. En aquest cas no és així. El virus no desapareixerà d'avui per demà. De forma immediata no hi haurà un dia en què estiguem lliures de coronavirus. Per tant, és evi-

dent que caldrà fer un retorn progressiu a l'activitat. És el que sectors industrials i construcció han fet aquesta setmana. Les empreses que han tornat a treballar, però, no ho han fet igual que dies enrere. Distància, mascaretes, gel desinfectant o equips de protecció són conceptes que ens acompanyaran durant mesos. I, per tant, aquí també caldrà apel·lar a un renovat

concepte de ciutadania basat en la responsabilitat quan s'aclareixi què passa amb el curs escolar, quan obrin bars i restaurants o quan es reactivi el turisme. Mentrestant, donar resposta a l'emergència econòmica ha de ser una prioritat política. Un 88% dels usuaris d'EL9NOU.CAT que han contestat l'enquesta sobre la implantació d'una renda mínima s'hi mostren a favor. Calen estratègies perquè, superada la crisi sanitària, no s'eixampli l'escletxa d'una fractura social. El debat d'una renda mínima –el govern central pensa de forma immediata en una aportació per a famílies vulnerables– s'haurà d'abordar.

La Pilarín

Confiança

Marina Martori
Esriptora

Busco el significat concret de *confiar* perquè últimament faig servir molt aquesta paraula i no sé si l'uso bé. Diu: "La confiança és un *sentiment* cap a les altres persones que indica la creença que compliran els acords, tàcits o explícits, en què es basa la relació o que seran capaces de fer una tasca concreta." Exactament això. Sobretot la segona part. Seran capaces de fer una tasca concreta. Ara que ja sé que no vaig errada en la definició ja puc afirmar serenament –i al mateix temps molt preocupada– que no tinc confiança –però gens– en els que manen.

I no us penseu que és una cosa que em sigui fàcil d'afirmar, eh? És una afirmació que la faig sabent que no menteixo i que sí, que estic cagada de por. No tinc confiança en el que diuen, en el que fan, en les decisions que prenen, en com les comuniquen, en qui posen al capdavant, en l'ara sí, ara no, en les compres *on line* que duen a terme i en els silencis que envolten la gestió política de la crisi que vivim.

Ja sé que no serveix de res emmirallar-se en altres països europeus perquè, per molt que ens agradaria ser com *tal* o tenir tal educació o *tal* cultura, no hi vivim ni hi som ni som com ells. Que França pagui la llum o que Alemanya elimini els *autònoms* –quotes molt més baixes que les nostres, ja ho sabeu, oi?– o que Holanda doti la cultura amb un coixí esponjós, ens ha de ser una mica igual. La nostra situació és la que és i la gestionen els que la gestionen. Les coses són com són. I sí, no hi confio gens.

Confio més en la meua amiga metgessa, que porta el pitjor mes de la seva vida a les espatlles i que diu que no creu en el mig desconfinament, que diu que els hospitals han hagut d'espavillar-se ells, a títol individual, per fer miracles i convertir quiròfans en UCI i que diu que a això encara li falta molt perquè es comenci a acabar.

En ella sí que hi crec. S'ha guanyat la meua confiança amb anys de veritats i de ser-hi. No com els

que manen, que ni hi són ni diuen la veritat. En ella sí que hi crec. S'ha guanyat la meua confiança ajudant-me quan m'ha calgut, posant-se al meu costat i a la meua alçada i veient clar quins eren els meus problemes de veritat. No com els que manen, que rarament els sento al meu costat i rarament enfocuen el que realment m'importa. O, si ho fan, tinc la sensació que és per aparentar, no per intentar solucionar res, des de la veritat.

Ja ho sé, que no hi ha calés per res en aquesta Espanya nostra, que no podem parar el país perquè

No tinc confiança, però gens, en els que manen. No tinc confiança en el que diuen, en el que fan, en les decisions que prenen i en com les comuniquen

l'economia ens pot i ja sé que és fàcil ara fer demagogia –o no– sobre el rescat bancari, el del Castor, els sous o les dietes dels polítics, el Senat i per què serveix la meua estimada monarquia.

Ara toca confiar i després, si tenim forces, mirar de canviar tot el que no ens agrada d'aquest nostre estimat país. I confiaré, sí. En la meua amiga metgessa i en la seva recomanació de no afluixar ni una mica amb el confinament. Els polítics no la tenen, la meua, de confiança. I ja no sé si els hi vull continuar oferint a canvi de res.

PROTAGONISTES

Sílvia Susin

Metgessa

Ha acabat sisè de Medicina i això vol dir que encara és metgessa en formació. Però aquests dies són

molts els joves com Sílvia Susin que s'han incorporat a l'atenció d'aquesta emergència, donant un exemple.

Sílvia Fossas

Pacient recuperada

S'ha demostrat que el coronavirus pot tenir uns efectes molt greus per a la salut. És important també que la gent

que l'ha superat doni el seu testimoni: per llançar un missatge d'optimisme i reconèixer la feina dels sanitaris.

Cesc Molera

Cuiner

En moments com aquests, els petits detalls ajuden a tirar endavant. Cesc Molera va ser un dels principals impulsors

de la iniciativa "Gràcies per ser-hi", que va permetre fer arribar 800 mones de Pasqua al personal sanitari de Vic.

Marta Vivet

Guionista

D'un treball de final de grau fet per quatre joves n'ha sortit una sèrie d'èxit, *Les de l'hoquei*. Han sabut connectar

amb generacions joves i fer-ho des de l'esport femení. En aquest cas, TV3 va saber buscar i trobar el talent.

TRIBUNA

Pandèmia, cuiners i productors

Pep Palau

Ningú sap quan acabarà el malson, ni tan solament quan apareixeran senyals de llum fiables al final del túnel. No estem avesats ni educats a viure el present com a centre de la nostra existència. Ens passem la vida penjats d'una

agenda, programant-ho tot, consumint temps.

Que tardarem a superar la patacada de la pandèmia sembla de les poques certes, a hores d'ara, majorment acceptades. La mort de familiars, amics i coneguts, no ens la deixaran oblidar fàcilment. El món, de sobte, s'ha aturat. Una quimera feta realitat. L'ha parat un virus microscòpic. Vivim immersos en una realitat de ciència-ficció. Els governants no saben què fer ni què dir i, alguns, quan parlen la vessen. Les veus solvents arriben del camp mèdic i del pensament. Esmicolades la política i l'economia, és el torn de la ciència i la filosofia, revaluades, que van de bracet, impregnen serenor. Tenen el terreny abonat. Trobar remei al virus i intentar curar malalts és l'objectiu que incumbeix a la medicina, mentre els pensadors aprofiten el moment que els regala la crisi per reflexionar sobre els grans temes de la humanitat, sobre la vida i la mort, la soledat, la por, la culpa, l'aïllament...

N'hi ha que, estirant vells tòpics, asseveren que de la tempesta en sortirem enfortits, per allò de convertir qualsevol entrebanc en una oportunitat. Tot i així, nombroses veus solvents certifiquen el fracàs de la globalització, com Josep Ramoneda o Noam Chomsky, per citar-ne alguns, que adverteixen del risc de tornar a les velles dinàmiques del creixement econòmic il·limitat a la vegada que coincideixen a denunciar el patètic paper que està tenint Europa.

Però baixem de l'atalaia dels grans pensadors i fixem-nos en coses menudes que passen prop de casa, per no perdre la perspectiva del món de cada dia. Parlem de les coses del menjar. És encomiable, per exemple, el dinamisme i la imaginació que hi estan posant els petits productors –pagesos i artesans alimentaris– per tirar endavant. S'han quedat de sobte sense poder subministrar els seus productes a restaurants i sense poder-los vendre en molts mercats setmanals. Una mesura que ha sorprès i causat malestar a productors i consumidors sobretot pel que té de greuge comparatiu respecte a les grans superfícies. Malgrat tot, s'han hagut d'espavilar. La venda en línia i el servei a domicili estan a l'ordre del dia. Pocs estaven preparats però la necessitat ha esdevingut un repte. Sigui com sigui, la crisi ha reforçat arreu el consum de productes de proximitat, que d'una banda beneficien l'economia local i de l'altra inspiren la confiança pròpia dels aliments saludables. Més endavant tocarà vetllar perquè, superada la crisi, un consumidor més exigent que mai amb la qualitat es mantingui fidel a la compra del producte de proximitat.

I la cuina, com va? A la cuina dels restaurants, el més calent a l'aigüera. El tancament va per llarg i quan deixin obrir ja veu-

PEXEL

rem com anirà. Al Canadà, 1 de cada 10 restaurants no apujarà la persiana; a Àustria, obriran el 15 de maig; a França els han dit que al juliol. O sigui que, paciència. I mentrestant abunden encomiables accions solidàries com la que lidera el cuiner José Andrés, afincat als Estats Units, amb el seu moviment World Central Kitchen, i que a Catalunya està liderat per Carles Tejedor, o la iniciativa Comer Contigo impulsada des del portal gastronòmic Comer, i secundada per un grup nombros de xefs barcelonins encapçalats per Romain Fornell. Ambdues serveixen àpats per a persones que estan en risc d'exclusió, migrants, personal mèdic, etc. Molt remarcable també és la campanya #CapÀviaSense llançada per la Fundació Txapeldun del Grup Sagardi, dirigida a portar menjar a aquesta categoria tan invisibilitzada que és la de la gent gran que resisteix sola, confinada i atemorida, en un moment tan dur. No obstant, em consta de cuiners i cuineres que estan portant a terme accions solidàries des de l'anonimat, tant o més elogiades com les abans esmentades.

I de la cuina en surten, també, propostes d'entreteniment formatiu. En uns temps tan propensos a la hiperactivitat digital amb alguna sobreactuació inclosa, s'agraeixen les alenades d'aire fresc d'aquestes classes de cuina d'aplicació domèstica, desimbolta, fàcil i jovial, que ens regala, per exemple, cada dia Nandu Jubany. O Salvador Brugués, mà dreta de Joan Roca, combinant la cuina a baixa temperatura amb receptes tradicionals de l'antiga fonda familiar de Sant Hilari Sacalm. Cuineres i cuiners que fan perdre la por a la cuina i la fan estimar. Dit això, tampoc passa res si ens avorrim una estona, que l'avorriment és un catalitzador de creativitat i humor. Tot, sense por.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 Casos de coronavirus municipi a municipi, d'Osona i el Ripollès
- 2 Osona és la tercera comarca amb més incidència de la Covid-19
- 3 Mor de coronavirus el dissenyador Jordi Cano
- 4 Detenen una persona a Vic per saltar-se en deu ocasions l'ordre de confinament
- 5 El CHV alerta que tornen a augmentar els ingressos a Urgències

A correueta

Jordi Vilarrodà

Dilluns, 13. Per a molts de nosaltres, aquest és un dia

d'aniversari. Fa un mes que ens vam tancar a casa, amb una certa consciència que ens endinsàvem en un túnel del qual no vèiem la sortida. Aquell divendres 13 de març, recordem fins i tot allò que vam fer amb la consciència que era la darrera vegada per veure a saber quant de temps: dinar fora de casa, entrar en segons quines botigues, treballar tots junts la redacció del diari... Portem ja un mes de confinament, d'aquesta

Aniversari, els morts amb nom i Sant Jordi

estranya forma de vida (manllo l'expressió del títol d'un llibre de l'admirat Ferran Sáez). Els que tenim aquesta sort, hem pogut continuar treballant des de casa, i establir-nos en una altra mena de normalitat mentre esperem –encara– veure la llum al final del túnel.

Dimarts, 14. En aquesta epidèmia és necessari estar atents a les xifres, que ens indiquen com evoluciona. Però mai no podem perdre de vista que darrere les xifres hi

ha noms i cognoms de persones, i que cada mort –un de sol– és una tragèdia. D'això ens n'adonem especialment quan el coronavirus s'emporta algú conegut i apreciat, amb qui comparteixes també entorns socials i amistats. Jordi Cano ens ha deixat en plena maduresa creativa, amb anys de vida plena per davant. Persones com ell van contribuir a fer de Vic una ciutat culturalment potent, que no renunciava a marcar la pauta en un àmbit –el del

disseny, en aquest cas– que llavors semblava exclusiu de capitals com Barcelona.

Dimecres, 15. Un Sant Jordi el dia 23 de juliol? Ara hem després a projectar-nos en el futur, i no sabem imaginar com serà aquesta festa estranya, fora de lloc. Intuïm que no serà de multituds, per més bé que evolucioni la pandèmia, i en el millor dels casos ens podem imaginar els escriptors suant la cansalada mentre signen llibres. Però volem creure que això serà un primer signe de retorn a una certa normalitat, ni que sigui postís o forçat. I sobretot, que caldrà fer-ho perquè potser algunes llibreries s'hi juguen la supervivència, i no podrien esperar a la tardor.

COM HI HA MÓN

No sabem res

Jaume Espuny

El govern espanyol, que, per cert, em sembla que ha suprimit l'estat de les autonomies, havia d'elegir entre la bossa i la vida, com quan estàs davant d'un atracador amb pistola. I ha decidit salvar la bossa en perjudici de la vida: des d'aquesta setmana, els que encara tenen feina han d'anar a treballar. Em sembla que aquesta decisió portarà conseqüències fatals: creixerà el nombre d'infectats. Però, és clar, jo no hi entenc res, de pandèmies; de fet, no he vist mai cap virus en persona. Ara bé, que jo no sàpiga què ens passarà, quant de temps estarem confinats i si ens morirem tots, no em preocupa gens. El que realment em preocupa és que ningú no sàpiga res. Només cal mirar la tele o llegir tot el que es publica per comprovar que els missatges són contradictoris i canvien avui per demà. Que els polítics no es posin d'acord és normal, a més, de pandèmies en saben tant com jo. Ara, el que fa por és que tampoc s'hi posin els científics a l'hora de vaticinar quan tornarem a la vida normal. Fa un moment llegia que hi ha divisió d'opinions entre els psicòlegs per deixar sortir els nens al carrer. No sabem res, però els humans, entestats, continuem posant data a les coses que s'han hagut d'ajornar. Jo aposto que el 23 de juliol encara no podrem celebrar Sant Jordi. I ja veurem si els Jocs Olímpics es poden disputar l'any 2021.

Josep-Eladi Baños
 Rector de la Universitat de Vic-UCC

Les epidèmies han conviscut sempre amb la humanitat. La lectura d'alguns fragments de l'Antic Testament ja mostra que la seva presència ve de lluny. La majoria de les vegades han tingut una afectació més o menys local i no han estat motiu de preocupació global. Però quan han assaltat múltiples països, els seus efectes han estat devastadors.

Permeteu-me recordar-ne tres de concretes. La primera va ser la pesta negra, que va assolir pràcticament tot Europa al segle XIV i que va delmar la població de l'època reduint-la en alguns països a la meitat. La segona va ser la grip espanyola de 1918, encara que Espanya no va tenir-hi cap responsabilitat. Després d'aparèixer per primera vegada als Estats Units i arribar a Europa amb els soldats nord-americans, va produir entre cinquanta i cent milions de morts a tot el món, un parell de centenars de milers a Espanya. La tercera, que tenim a vegades oblidada, va ser la sida amb les seves desenes de milions de morts.

En el cas de les dues primeres, al principi es va ignorar la causa de la malaltia, que no es va saber fins molt més tard. En la sida va passar el mateix, però aviat es va identificar l'agent causal i a continuació van aparèixer els tractaments anti-

De sobte, tornen les imatges de gent passejant amb mascaretes o els pavellons esportius habilitats com a hospitals però també amb la generositat dels sanitaris i l'allau de voluntaris

rials, malgrat que no es disposa encara de la vacuna, gairebé quaranta anys després del primer cas el 1981.

I de sobte, quan pensàvem que això de les pandèmies era una curiositat històrica i cosa del Tercer Món (recordeu, per exemple, el virus de l'Ebola), ens en cau a sobre una d'elevada contagiositat, sense vacuna i encara sense fàrmacs clarament eficaços. De sobte, tornen les imatges de la grip espanyola, amb la gent passejant amb mascaretes o els pavellons esportius habilitats com a hospitals: sense saber bé què fer més enllà de confinar la gent i tractar els casos greus a les UCI, sense equips d'aïllament suficients per als professionals sanitaris, amb el col·lapse dels centres hospitalaris, amb

ALBERT LLIMÓS

la tragèdia de les residències geriàtriques i amb l'amenaça d'una gran crisi econòmica.

Però també amb la generositat dels sanitaris, l'allau de voluntaris i els exemples de solidaritat de tantes persones. Amb les mirades irades d'alguns al supermercat a aquells que no portem màscara, perquè no se'n troben enlloc de fa temps, amb els acaparaments d'aliments o de qualsevol objecte considerat d'interès. I les xarxes socials emetent notícies no comprovades o directament falses. I amb molts de nosaltres sense saber què fer davant la complexitat d'una situació que pensàvem que mai veuríem.

I amb aquells amb responsabilitats institucionals i sense la bola de vidre, prenent decisions que no surten a cap manual i que, més que mai, no sabem si seran les adequades. Amb totes les universitats convertides en no presencials de la nit al dia, amb els nostres professors i professionals d'administració i serveis creant materials docents i passant els dies enganxats a les videoconferències. I amb l'anunci que la presència dels estudiants a les aules haurà d'esperar al curs vinent.

Senyores i senyors, benvinguts a la primera pandèmia punt zero.

Ciutadans de segona

Carme Brugarola

Qualsevol que agafi la meva mare es converteix en el meu padrastre. Lleó l'Africà. Amin Maalouf

Resposta d'un lacai després que l'exèrcit otomà prengué el Caire. Resignació? Nosaltres no ens resignem. Cridem alt i fort que ens manen els interessos de l'Ibex-35. Ja ho tenien pensat, de fer una bona esclarida, en sobrem massa, nena, no volen pagar *retiros*. Em comenta una àvia. El confinament hauria estat el mateix si només es morissin els joves? Em reservo el que en penso, quan veig que s'excusen dient que la majoria de morts recauen sobre els nostres avis. Quina manca de respecte! La societat està malalta. El virus podrà guarir-la? Serà difícil. La ferida entre ciutadans de primera i de segona s'aguditza i la resposta dels polítics és banal. Denunciem-ho! Tenim tot el dret a fer-ho perquè hem votat la classe política que ens mana. Us explicaré una història de vida: en K, ciutadà negre, col·locava, amb el seu cunyat, una bombona de butà al cotxe

per anar-ne a comprar una altra. La policia li demana la documentació. K diu que té el passaport a casa. Diuen al cunyat que el vagi a buscar, no el troba. La policia va a casa d'en K i troba el passaport. Van a comissaria per comprovar la documentació. Dues hores de relloige, esperant. Li presenten quatre documents i li diuen que signi. En K té poc coneixement de la llengua catalana i de la castellana. No rep cap indicació en anglès, llengua que K entén. La pressió cada vegada és més forta perquè, sí o sí, signi els documents. K signa. La preocupació dels agents és que K marqués el sí d'una casella, cosa que acaba fent la mateixa policia, segons K. K només volia anar a buscar el gas per cuinar. Simple. Però la suposada policia de proximitat amb la seva actuació provoca dolor davant la humiliació rebuda. Delicte: no tenir els papers en regla. Condemna: la foguera de l'expulsió. I tots plegats podem participar en aquesta caça de bruixes: la Guàrdia Urbana de Vic, potser també n'hi ha d'altres, té una app oberta i gratuïta per poder denunciar i alhora tenir ben controlat el denunciador. Hi caurem a la trampa? Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR) sí que ha denunciat aquest acte d'humiliació. Coneixent la història

de vida de K, podem dir que no se li va efectuar cap control per garantir ni el confinament, ni el bé individual. Se'l va pressionar a signar uns documents que no entenia amb una clara amenaça: sé qui ets, on vius i pots ser expulsat. Accions d'aquest tipus són pròpies d'una ciutat que vol ser educadora i cohesionadora? Potser K necessitava el butà per cuinar abans d'anar a treballar a la seva precària feina. La resposta institucional diu que molta gent no complia, sobretot a la zona de Vic sud. Per què s'estigmatitza un barri? Els que no compleixen anant a segones residències de segur que no viuen a Vic sud. La resposta institucional també diu que les persones que viuen en unes certes zones són les reincidentes. Aquestes afirmacions són intencionades i donen carta blanca a la caça del negre. Si estigmatitzem els barris les forces de seguretat no actuen al global de la ciutadania. A vegades no cal la policia, cal conèixer l'entorn, informar, fer pedagogia i assegurar l'entesa. Aprovo les paraules del conseller de Treball, Chakir el Homrani, quan critica la llei d'estrangeria i l'ús de la migració per fer de temporers a la fruita. S'utilitzen les persones com mocadors. Alguns dels treballadors que hi podran anar quan s'acabi la temporada tornaran a ser il·legals. El virus hauria de fer entendre als polítics que cal papers per a tothom, perquè es necessiten mans per treballar. Seria una oportunitat perquè tots i totes siguem ciutadans de ple dret.

Covid-19 i estrès posttraumàtic

Jordi del Río Coll
Metge psiquiatre i psicoanalista

Com a professionals de la salut psíquica estem preocupats davant la inevitable incidència del que anomenem síndrome per estrès posttraumàtic (anteriorment dit neurosi de guerra) i voldríem exposar de forma entenedora i resumida les bases psicològiques i les formes d'afrontament d'aquesta síndrome. Pot ser d'interès per a aquells i aquelles que estan afrontant situacions d'enorme desgast emocional en la seva actuació per protegir-nos a tots contra la Covid 19, d'una manera que no podem fer més que agrair.

El concepte fonamental és la dissociació emocional que es produeix quan una experiència traumàtica sobrepasa les capacitats d'assimilació per part del nostre aparell psíquic. La urgència a atendre els perills que la realitat implica fa que el subjecte hagi de passar per alt la intensitat de les pors, la incertesa i l'esgotament físic i psíquic per tal de continuar exercint la seva funció i no enfonsar-se. El traumatisme psíquic es dona quan els mecanismes defensius emocionals són insuficients per contenir i integrar aquestes experiències.

Aquestes situacions dures i traumàtiques queden registrades, com qualsevol altre fet significatiu de les nostres vides, en la nostra memòria; susceptibles en qualsevol moment de ser reactivades. No només el record del fet en si, sinó que en la nostra memòria queden inscrites les experiències emocionals viscudes encara que no arribin a passar a la consciència, encara que pensem que ho hem oblidat i superat. Són emocions que queden *impreses* en les nostres connexions o xarxes neuronals, a punt per reactivar-se quan una nova situació les desperti associativament.

És conegut el valor de la paraula en l'afrontament d'aquesta síndrome; no només és alleujar el dolor sinó afavorir la connexió entre diferents funcions

La urgència a atendre les necessitats fa que es passin per alt pors, incerteses i l'esgotament per continuar exercint la funció i no enfonsar-se

cerebrals on resideix la nostra memòria. És a través d'aquestes connexions que es pot aconseguir que les experiències traumàtiques patides puguin gestionar-se psíquicament.

Podem lluitar per no pensar i de vegades no podem ni decidir-ho, la pressió és tan alta que no es pot fer res més que aguantar el que sigui i intentar no recordar les situacions estressants viscudes. El que no es pot eliminar són les inscripcions a la memòria dels continguts emocionals. Podem intentar negar conscientment el record desvaloritzant-lo o reprimint-lo, o fins i tot podem *ofegar les emocions* amb l'ajuda de fàrmacs. Encara que es neguin o s'ofeguin les experiències doloroses el component emocional quedarà imprès als circuits cerebrals responsables de la nostra memòria. En aquestes situacions l'experiència traumàtica intenta expressar-se per tal de poder ser integrada i acceptada.

La síndrome d'estrès posttraumàtic s'expressa a vegades en forma d'ansietat, insomni, pèrdua de

la gana però sobretot envaint la nostra ment amb les experiències sofertes, amb incapacitat de posar fre o fins i tot adquirint una força obsessiva incontrolable i impossible de limitar. L'alteració de l'estat afectiu queda dominat per una ansietat depressiva difusa difícil de contenir i que debilita el nostre equilibri psicosomàtic i augmenta el risc de patiments físics. Joyce McDougal, prestigiosa psicopsicòloga, citava: "Quan l'ànima no plora és el cos el que plora".

Per afrontar aquestes experiències és imprescindible obrir-se a l'expressió emocional per molt intensa que sigui. És poder reunir el que va ser dissociat: l'experiència davant el vessant afectiu. Posar paraules als sentiments i en la mesura del possible amb persones de confiança o que hagin coincidit en l'experiència soferta. En absència d'ells, amb l'acompanyament professional d'un psicoterapeuta que ofereixi un espai per a la seva elaboració. També seria d'interès la creació de grups oberts d'aquelles persones implicades en els quals es poguessin expressar conjuntament els sofriments passats.

Allò fonamental "és posar paraules a les nostres emocions"; si es pot compartir millor però si no fos possible és bo escriure sobre allò viscut tal com vam veure que van fer molts dels bombers i policies que van estar implicats a l'11-S. Una escriptura associativa i fluida, deixant expressar sense límits el viscut.

Cal evitar el "ser fort", el "ser valenta", imatge idealitzada que sol ser valorada en els nostres entorns; potser necessària en els moments més intensos de la situació traumàtica, però que posa en risc el nostre equilibri psíquic i psicosomàtic. Seria millor la flexibilitat que la duresa encara que en els moments d'afrontament de la situació conflictiva aquesta sigui imprescindible, després ja no. Cal acceptar el propi traumatisme i patiment psíquic i emocional, és el primer pas per començar a posar-hi remei i prevenir conseqüències emocionals i físiques a curt i a llarg termini i posem-hi paraules.

I ara què?

Lluís Llord
Professor i guia turístic

Vet aquí algunes coses que hem après aquests dies i que podríem mirar que continuessin tenint valor per molt de temps. I vet aquí també algunes coses que podríem canviar ara que en moltes situacions ens haurem de reinventar.

Aquests dies hem començat a valorar el plaer de cuinar a casa: alguns no ho fèiem perquè ja hi havia qui en tenia cura per a la resta, i ara resulta que és divertit, creatiu, que ens fa estar satisfets i ens genera noves complicitats. Aprofitem, doncs, per treballar l'originalitat i continuar aprenent. I aprofitem, ja que ho hem fet, per comprar productes de proximitat i de temporada, més naturals, ecològics –en això no hi ha l'excusa del preu, perquè invertir en salut sempre resulta–; i provem de conrear-ne, encara que sigui al balcó o a l'eixida, car els valorarem d'una altra manera.

I ara que ens diuen que en l'esport hi haurà un abans i un després, seria el moment de fer-lo més participatiu, més amateur, encara més popular, i a la natura, sense tants *indoor* ni tants aparells. Que sigui relaxant, un veritable esbarjo. Anem als llocs a peu o pedalant; i pugem escales, posats a fer, que si aquests dies hem volgut imitar el gimnàs a casa i després anem amb ascensor estem fent el beneït. Aprofitem per fer aquesta activitat menys obsessiva per competir –ha estat un reflex de les nostres vides i del que ens volen imposar, fins a l'extrem

que el segon classificat al món se'l considera en el grup dels perdedors– i fem que es valori més el joc, la participació i la inclusió. Tocaria ara regular els pressupostos i salaris insultants d'alguns clubs, que no passaria res i ens ajudaria a creure en un món més equilibrat, menys abusiu, que prou falta ens fa. Eliminem, de passada, el diner negre que tant circula en categories mitjanes. I ja posats a demanar, fem que les competicions siguin arreu unisex: no es tardaria gaire a veure fèmines a primera divisió de totes les disciplines o guanyant tornejos mundials.

Aquests dies hem descobert el plaer de cuinar a casa, de comprar a botigues de proximitat i a valorar les relacions familiars

Anem a botigues de proximitat, sense presses; existeixen, donen la cara i creen vida al barri i al carrer. Consumim fabricació local, de tots els sectors; si importem i exportem només allò indispensable –i no pas com a fita per guanyar més fent moure mercaderies amunt i avall del planeta–, reduïrem despesa energètica i disminuïrà l'exploració d'uns sobre els altres: hi guanyarem tots. I adquirim objectes i productes de qualitat –no som prou rics per comprar barat i per caprici– i amb eti-

queta sostenible.

Per això hem de reduir el consum com hem fet aquests dies. Hem descobert que moltes necessitats eren supèrflues. Reduïm el transport, acabem amb l'obsolescència programada, amb els productes d'un sol ús, amb els embolcalls absurds i no reutilitzables. Però és clar, aquí és on no encaixen les coses. Volem treballar tots, i tantes hores com puguem, per mantenir el nostre estatus, o per viure. Doncs no resulta ni resultarà, perquè cada cop som més eficients i productius, però la jornada laboral no l'hem tocada, ja era així –de vuit hores– fa un segle, sí. Llegia que les formigues ara es veu que són minoria les que treballen, i que fins i tot aquestes es passen bona part del dia ocioses. I tan productives que són. Doncs haurem d'anar per aquí. Garantim una renda bàsica per a tothom, que permeti formar-nos contínuament, cuidar familiars quan ho necessitin, dedicar-nos a obrir-nos i obrir nous camins... i fem-nos a la idea que ens cal treballar menys, i que no passa res si es deixa o s'ha de deixar de fer. Mentrestant, podem ser creatius, atendre l'entorn, autoabastir-nos una mica més –bricolatge, horticultura...–, aprendre nous oficis. Convertim el treball en un plaer –encara que demani esforç–, en un desig de crear i de fer un bé a la societat, i oblidem la trista imatge del bíblic càstig diví.

I una darrera cosa, valorem les relacions familiars, amb els amics, la casa que ens aixopluga; aquests dies hem après molt, especialment de nosaltres mateixos: segur que ara coneixem més com som cadascú i potser és el moment d'aprofitar-ho i continuar avançant en aquest camí interior que teníem descuidat. I fem alhora que aquest món sigui més lliure, cooperatiu, respectuós –visquem i deixem viure, jutgem menys– i capaç d'estar orgullós de com funciona.

Pere Sala i Villaret, un protestant de Vic

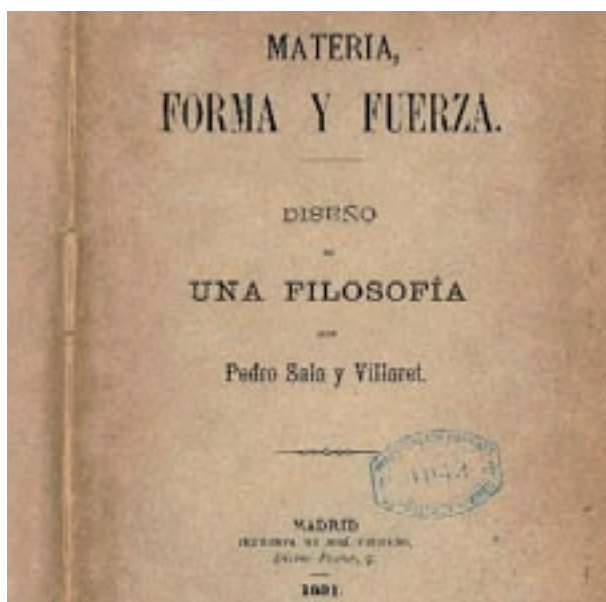

Xavier Tornafoch
Historiador

No deixa de ser una curiositat que de la seu episcopal més extensa de Catalunya, amb un Seminari Conciliar que al tombant del segle XX tenia més de mil estudiants, sortís un dels principals impulsors, per no dir el renovador més important del protestantisme català. Aquest home fou Pere Sala i Villaret (1835-1916). Format ell mateix al Seminari de Vic i ordenat sacerdot. Fou amic íntim de Jacint Verdaguer i del canonge Jaume Collell, que sempre li retreien les seves idees "excessivament" liberals. Sovint se'ls podia veure tots tres discutint de religió i filosofia en alguna de les fonts properes a Vic. Un cop fou ordenat sacerdot, va seguir estudiant a Barcelona, on es llicencià en Dret i Filosofia i Lletres, i on va començar a col·laborar al diari *El Diluvio*, adoptant el pseudònim d'"Abelardo" per tal d'evitar la censura de l'Església catòlica, de la qual encara era formalment un ministre. A més de les seves col·laboracions anònimes en la premsa de l'època, Sala i Villaret participava en una famosa tertúlia que es portava a terme a un local del carrer Ferran anomenat La Criolla, a la qual també hi assistien altres sacerdots d'idees liberals com mossèn Panadès, que posteriorment va ser canonge de Toledo. Uns anys més tard, entre el 1901 i el 1916, va ser director d'*El Diluvio*. De fet, va morir exercint aquest càrrec, fet que va recollir tota la premsa barcelonina del moment, mentre que als periòdics locals de Vic aquesta notícia va passar gairebé desapercebuda. El periòdic *El Diluvio* era un rotatiu de Barcelona que va néixer el 1879 com a continuació d'un altre que s'anomenava *El Telégrafo*. El seu primer director i propietari va ser José Laribal i Lastortras (1839-1904), periodista barceloní que anteriorment havia exercit com a jutge i advocat. El diari es caracteritzava pel seu caràcter republicà, laic i precatalanista. Els continguts crítics amb l'Església eren habituals i s'incrementaren amb la incorporació a la redacció de Sala i Villaret i d'Albino Juste, que signava els seus escrits amb el pseudònim de "Fray Gerundio". Ambdós eren antics sacerdots catòlics que havien abraçat la doctrina protestant. El diari emprengué algunes campanyes molt intenses contra els privilegis de l'Església catòlica, la més important de les quals fou la que denunciava les subvencions públiques que rebia a càrrec dels pressupostos de l'Estat. En aquesta època, Sala i Villaret no va deixar de tenir una relació estreta amb la seva ciutat d'origen i sovint era convidat a pronunciar-hi conferències sobre filosofia o teologia.

Publicació de 'Materia, forma y fuerza'

L'any 1868, el de la Revolució de Setembre que foragità Isabel II del tron espanyol, Sala i Villaret va publicar, amb el pseudònim de "Melchor Salvany", la seva primera obra de filosofia, titulada *Materia, forma y fuerza*, on ja evidenciava la preocupació per una de les qüestions que desenrotllaria en llibres posteriors, això és la necessitat de com-

Format al Seminari de Vic, i amic íntim de Jaume Collell i Jacint Verdaguer, va ser un dels principals impulsors del protestantisme català

binar la fe religiosa amb la llibertat intel·lectual i la ciència. El bisbe de Barcelona en aquella època, Josep Maria de Urquinaona i Bidot, va condemnar l'obra de Sala i Villaret, que exercia de beneficiari a l'església de Sant Jaume de la capital catalana, i n'ordenà el segrest. Trasbalsat per aquesta circumstància, el filòsof vigatà es va traslladar a Manresa per fer de professor a l'Institut d'Ensenyament Secundari. Amb la derrota de la Primera República (1873-1874), Sala i Villaret va ser acomiadat de l'Institut de Manresa, com a represàlia per les seves idees liberals i el suport que havia mostrat públicament al règim republicà. Aquesta circumstància l'obligà a fer-se capellà castrense, assistint al setge de Cartagena durant l'alçament cantonal del 1874. Aquell mateix any penjava els

hàbits i marxava cap a Madrid. Allà va col·laborar amb diverses publicacions, com *La Iberia*, el diari del líder liberal Praxedes Mateo Sagasta; la *Revista de España*, on dedicà diversos articles a qüestions religioses i educatives; *La Bandera de la Reforma*, un periòdic setmanal de debat religiós i polític, del qual arribà a ser el director (1874-1875), i *La Luz*, una revista que pertanyia a la Iglesia Española Reformada. Es relacionà també amb alguns dels intel·lectuals i polítics que estaven a la capital espanyola, com el català Pi i Margall, a través del Ateneo de Madrid, del qual era soci. El 1884, es convertí al protestantisme i es va fer membre de la Iglesia Reformada. Abans de traslladar-se a Bóveda de Toro, a la província de Zamora, per fer de predicador en un temple d'aquesta població castellana, va fer de professor en una escola protestant de Madrid. En aquesta època va publicar una de les seves obres principals, *Tratado de Dios por Santo Tomás de Aquino*, i multitud de fulls de doctrina protestant: *El Verbo de Dios*, *Por qué creo en la Biblia*, *El concepto de la catolicidad*, *La abolición del latín*, *La religión y la ciencia*, entre d'altres. L'any 1883, afirmava que "el deísmo podría ser el principio de la Religión del porvenir armónica con la nueva ciencia, con los nuevos descubrimientos y con las modernas instituciones de los pueblos". El filòsof i periodista vigatà expressava a través d'aquestes paraules la seva confiança en una religió cristiana adaptada a la modernitat, una posició que contrastava amb les idees de bona part de l'Església catalana del moment, ancorada encara en posicions ultraconservadores o molt refractàries a qualsevol proposta que significués una pèrdua de la seva preeminència social.

Retorn a Barcelona i 'El Diluvio'

L'any 1901, Pere Sala i Villaret torna a Barcelona i s'integra a la redacció d'*El Diluvio*. Al començament fou l'encarregat d'una secció que es deia "Crònica diària". Deixarà de ser predicador de l'Església Reformada, tot i que assistirà periòdicament als cultes. El 1912, publicarà la seva darrera obra filosòfica, *La clave del misterio. Lo absoluto*. Serà el director d'aquesta publicació fins al moment de la seva mort, el dia 10 de gener de 1916. Se li farà un funeral a la zona no catòlica del cementiri de Montjuïc, que oficiarà el seu amic, el pastor de Sabadell Antoni Estruch, membre de l'Església Reformada Episcopal, creada el 1880 per Joan Baptista Cabrera, exescolapi que en fou el seu primer bisbe a Catalunya. Aquesta església protestant depenia directament de l'Església anglicana d'Irlanda. En la nota que va publicar el diari que Sala i Villaret dirigia, amb motiu del seu decés, s'assegurava que "era, a la vez, observador y místico, experimentador y religioso, en el sentido más elevado que puede darse a esta palabra. Su constante esfuerzo filosófico se encaminó a obtener la conciliación, la armonía de la ciencia con una fe razonada que le servía de base para una religión opuesta a todas las religiones positivas, religión sin dogmas, sin imágenes y sin sacerdotes, a la que atribuía su origen en las más puras fuentes de la humana espiritualidad. Sala era, en suma, un excelso moralista".

ESTÀS D'ACORD AMB LA IMPLANTACIÓ D'UNA RENDA MÍNIMA GARANTIDA?

Eduardo Piñero Solano
(Centelles)

"És necessària per evitar situacions precàries com l'actual. No entenc el futur sense aquesta renda mínima."

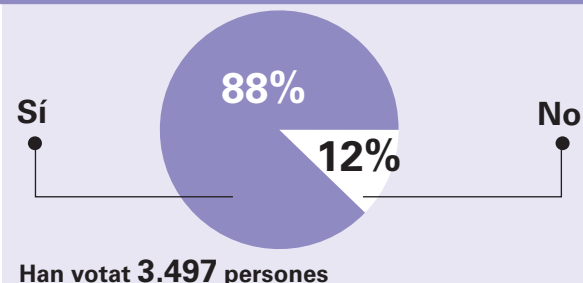
Mònica Bernadó Cañada
(Roda)

"Porto un mes sense ingressos i, tot i això, he de continuar pagant la quota d'autònoms. No estic d'acord amb la renda mínima garantida, ja que a nosaltres no se'ns està ajudant gens ni mica!"

Ramon Soldevila
(Manlleu)

"Assegurar una entrada mínima de diners per persona estaria bé, però sense contraprestacions ni lletra petita. Ens cal més informació sobre el projecte del govern."

Resultats de l'enquesta a EL9NOU.CAT

Genis modernistes (i IV)

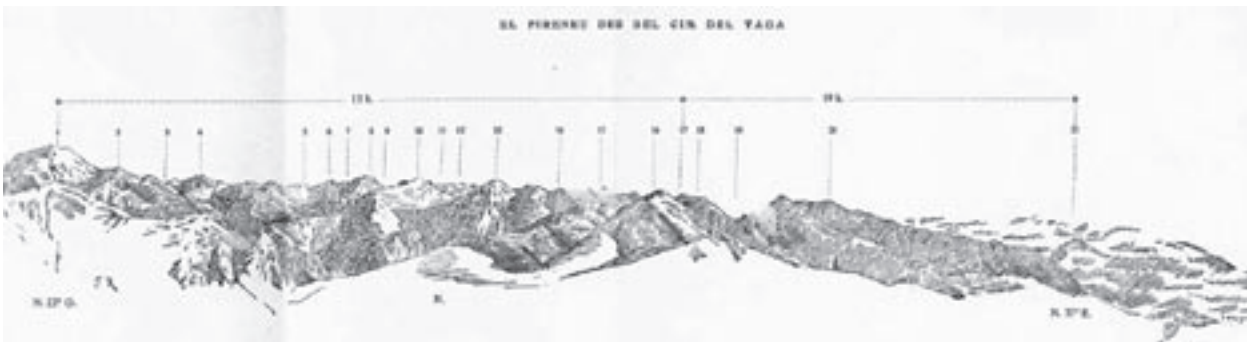
Xavier Castellana Font
Advocat penalista

“A hores d’ara tots els socis del Centre estaran assabentats de la mort de Santiago Rusiñol. El que potser ignoren molts d’ells és que l’inspirat comediògraf català i excel·lent pintor de jardins, suara traspasat, fou un bon excursionista en la seva joventut, soci de la primera entitat excursionista fundada a Catalunya”, informava Francesc Blasi al número 435 del *Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya*, corresponent al mes d’agost de 1931. Aquesta edició monogràfica recuperava en format facsímil –prèvia adaptació a l’ortografia fabriana– els comentaris (i il·lustracions) que el nostre protagonista elaborà sobre dues rutes empreses a principis dels anys vuitanta del segle XIX, i fou concebuda a mode d’homenatge pòstum que li dispensava l’entitat.

D’entre les nombroses inquietuds que absorbien l’atenció del geni, una de les menys esmentades és l’excursionisme. A les acaballes de l’adolescència, Rusiñol participà activament de l’eclosió d’un moviment entusiàstic que es projectava més enllà del lleure i la gaubança paisatgística. Al compàs de la Renaixença i del seu propòsit ressorgidor, les incursions a la muntanya esdevindrien un pretext idoni per divulgar els més recòndits indrets de la geografia catalana, així com les seves particularitats arquitectòniques, artístiques, geològiques, botàniques o climatològiques. D’aquella etapa en resultà el primer dels molts articles que publicaria al llarg de la vida: una detallada i efusiva crònica anomenada *Impressions d’una excursió al Taga, Sant Joan de les Abadesses y Ripoll*, apareguda a l’Anuari de la Societat d’Excursions Catalana del 1881, i que ens permet resseguir les seves petjades per la comarca del Ripollès.

A la 1 de la matinada del dimarts 20 de juliol de 1880, Rusiñol, Àlvar de la Gàndara, Ramon Picó, un nombre indeterminat de matxos carregats d’equipatge i un guia oriünd que havien contractat parteixen del balneari de Montagut i recorren els cinc quilòmetres que els separen de Ribes de Freser; una vila que, en la seva opinió, i “encara que petita, topogràficament considerada, és bastant rica i molt important en aquesta comarca”, a més de gaudir d’una ubicació privilegiada que “pot ésser centre d’importants i agradoses excursions”. Coincidint amb el toc de campanes de les 2 fan entrada i es creuen amb una quinzena de joves traginers. Una vegada arribats a l’església, Rusiñol destaca que la plaça que l’acull “és irregular, volta de carrerons estrets” i que les cases “són gairebé totes de tàpia amb escrostonats formant grans masses d’un color groguenc”. Acte seguit, reprenen la marxa “entrant per altres carrerons sempre estrets i rellisquents” mentre troben “arcs, balcons que avancen, places petites, aigua que corre pertot arreu, teulades que es toquen les d’un costat amb l’altre, pedrissos formats de pedres, de fang i de palets”. En tombant l’última cantonada del nucli, Rusiñol descobrirà les ruïnes del castell de Sant Pere i quedarà gratament sorprès.

L’itinerari transcorre per l’obaga de Pardines, enmig de patinades constants causades per la humitat herbàcia i sense l’empara que els podrien conferir eventuais camins preexistents. Sols poden orientar-se amb el baròmetre utilitzat per determinar l’altimetria i mantenint la vista fixada devers el Taga. Finalment, i “després d’algunes hores de fatigosa costa”, aconseguen fer el cim a 2/4 de 5 de la matinada i es lliuren a la deliciosa albada que està a punt de començar. Rusiñol descriuria l’instant màgic en els següents termes: “L’Orient va prenent una tinta rogenca i daurada; les lleugeres boires que s’arrosseguen per les planes es coloren dels tons més vius i prompte una corona de llum (...) envia un raig de foc als pics

A dalt, dibuix que va fer Santiago Rusiñol del Taga vist des de Ribes. A baix, la panoràmica del Pirineu des del cim del Taga

més alts del Pirineu. Insensiblement totes les muntanyes s’engalanan primer en rosa, en carmí després i per fi en lila”. El polifacètic artista aprofità les tres hores d’estança a l’insuperable mirador per dibuixar una acurada panoràmica, abastant del Puigmal al Canigó. El descens transita pel vessant de migjorn, probablement a través de la Portella d’Ogassa. En arribar a la “cristal·lina i fresquíssima” font de Mitjavila, l’expedició s’atura breument per avituallar-se.

Rusiñol formà part del moviment excursionista durant la seva joventut, i recorregué en una mateixa jornada Ribes, el cim del Taga, Sant Joan i Ripoll

Després de passar per les mines de carbó de Surroca, inspeccionar els tallers i fàbriques d’aglomerats i davallar seguint les obres ferroviàries que enllaçaran l’explotació amb Barcelona, travessen “un atrevit pont de l’edat mitjana, que tindrà cosa de 15 metres d’altitud” i a les 3 de la tarda arriben a la baronal vila de Sant Joan de les Abadesses. El primer monument que els reclama és l’església de Sant Pol, “de la qual es conserva encara la porta, ric exemplar bizantí”. Llavors veuen frustrat el seu objectiu de dinar a la població, ja que a “aquella hora en el restaurant no n’hi havia de fet”. L’alternativa escollida és dirigir-se a l’abadia, de la qual Rusiñol destacarà que “el campanar és romànic, amb finestres o forats que formen triangles

molt originals, té un to vigorós, torrat del sol i coronat de teules de colors brillants”. També assegura que l’orgue és una “obra notable que conté 40 registres i tres teclats”, i acabarà delectant-se contemplant els “set frontals d’altar, riquíssims, que és el que més ens crida l’atenció, sobretot un d’ells, d’estil oriental (...) puix és digne de figurar en primer lloc en qualsevol museu d’arts sumptuàries d’Europa”. Finalitzen la visita “extraordinàriament complaguts” i retornen als muls per continuar l’excursió.

La darrera parada es produirà a la comtal vila de Ripoll, sota una gran admiració i exultació rusiñoliana motivada per les implicacions històriques de l’indret, que qualifica de “Covadonga catalana” i “perla nascuda en unir-se el Ter amb el Freser”. Desgraciadament, en fer cap a la plaça tindrà un enorme disgust al constatar les funestes conseqüències de la Primera Guerra Carlina, conclosa quaranta anys ençà, i que havia deixat el municipi brutalment arrasat i el monestir de Santa Maria pràcticament destruït. La desoladora estampa provocarà que el geni desvariï: “He vist les ruïnes del reial santuari aixecar-se, les parets caigudes per terra col·locar-se insensiblement en el lloc que ocuparen un dia i el claustre sencer reconstruir-se”. Quan Rusiñol recuperi l’enteniment, els expedicionaris interessaran el guiatge de Josep Maria Pellicer. L’erudit els acompanyarà a través de les seccions romanents del claustre (la galeria est del qual s’havia esfondrat el 1847), i els il·lustrarà magistralment respecte dels sepulcres, frisos, capitells i arcades sorgits al pas, endemés de la “sumptuosa portada”. Fins que “una fredor s’apodera de mi i sento una tristesa tan gran que agafo pel braç els meus companys i solament els puc dir: anem-en”, no sense abans prometre veneració eterna a l’icònic conjunt.

Reconeixement al personal sanitari

Em dic Sílvia i he estat ingressada per Covid-19 a la habitació 6.213 al Consorci Hospitalari de Vic. Em surt del fons del meu cor fer un reconeixement a tot el personal sanitari que m'ha atès aquests dies. La gratitud i estima és immensa cap a tots ells, persones que m'han cuidat, mimat i curat durant els vuit dies que he estat hospitalitzada. Em sap greu no poder posar cares a tot aquest grup de gent: personal sanitari, personal de neteja, administratiu, etc., així com el doctor Gimeno, que cada dia passava visita i et reconfortava amb una gran professionalitat, per després telefonar cada dia al meu marit per passar-li la informació sobre el meu estat de salut. Per contra del que es podria pensar, essent una persona hipocòndrica com soc, he estat molt reflexiva aquests vuit dies i he pogut admirar la gran professionalitat de tot l'equip i la seva gran humanitat. En cap moment he vist crispació en el tracte entre ells i ens han fet sentir com de la família. Des del primer moment es van aprendre el meu nom, cosa que et fa sentir que no ets un número sinó una persona. El meu gran reconeixement, admiració i estima per l'hospital de Vic. Penso que quan passi tot no el podem oblidar i hem d'intentar tant la ciutadania com les administracions potenciar-lo i ajudar-lo amb tot el que sigui possible. La sanitat és innegociable i s'han de donar tots els mitjans possibles a aquest col·lectiu d'autèntics herois. Per deformació professional, ja que he estat molts anys a l'ensenyament, tinc tendència a avaluar qualsevol activitat i puc afirmar que en aquest cas la meua qualificació és d'excel·lent. Us admiro, us aprecio i sobretot us estaré sempre més agraïda.

Sílvia Fossas Tañà
Vic

Dies durs i de confusió

La teoria biològica de l'instint humà és l'evitació del perill, de l'alimentació, la vida social... és una espècie de coneixement primitiu inconscient i heretat que no se n'aprèn perquè hi és, existeix a tot ésser viu, i al temps, l'educació i alguns altres factors el privilegia d'aquest mecanisme natural va evolucionant. En aquests dies de pors i angoixes, per norma general la majoria de les persones busquem sobreviure, inconscientment per les nostres prioritats. Hem vist lluitar per un aliment, buscar desesperadament una protecció i comunicar-te en excés per evitar la solitud, i no és dolent, és normal, al pas a un aprenentatge, forçat i sorprenent. Qui no ha parlat aquests dies del que està passant, com afecta i quan acabarà? Abús d'informació, aïllaments, famílies confinades, malestar. La nostra esperança ens fa dir "Tot anirà bé", desperta l'ajuda incondicional, treu formes de comunicació, i, el més important, et fa sentir amb ganes de superació. Si hi busquem una reflexió, hem après a no vulnerar més les nostres capacitats vitals, fins on podem arribar per aixecar el cap, a invertir recursos en la creativitat per fer passar les hores llargues, a augmentar el sentit de protecció, a l'enyorança i a la capacitat de recordar. A l'enginy i al respecte. Més enllà d'aquestes limitacions temporals, haurem après alguna lliçó. Que no es pot seguir jugant a descobrir si no és per un bé nostre i de tot ésser viu i no viu que ens envolta. Que vindran dies més durs i de més confusió, que seguirem lluitant i essent més forts, però, això sí, sense dubtar, amb un somriure.

Sònia Novell
Vic

Tinc ganes que em parin

Sabeu què? Mai hauria pensat que diria el que ara dic: tinc ganes que algun cos policial em pari, em demani la identificació o m'interrogui. No per res, però com que aquests dies al barri del Remei és una pràctica molt estesa m'agradaria no ser menys que els meus veïns i veïnes. El dilluns 13 d'abril vaig estar a punt d'aconseguir-ho. A les 11 de la nit, des-

Quina merda

Em dic Laura, fa uns quinze anys que em vaig llicenciar en Psicologia i abans d'exercir com a tal vaig estar nou anys en un centre de menors. Soc del sector social, del sanitari, dels que treballem per a les persones, perquè tenim una vocació dins que ens empeny a l'ajuda dels altres, sigui de la manera que sigui, tingui el cost que tingui. Confinada a casa meua, estic escrivint aquestes línies, no com a article psicològic ni com a comunicat informatiu, sinó simplement des d'allò que penso i sento, des de la meua pròpia experiència, intentant posar paraules a allò que crec que molts de nosaltres sentim, pensem i que estem compartint. Estem en un moment irreal i de confusió per tots nosaltres, per tot el món, on tot plegat em fa pensar què està passant, per què estem aquí i què passarà després. Quina és la normalitat en aquest món que vivim? Què és realment important? I què farem després? De què collons va el nostre sistema capitalista i la nostra societat? Què controlem de les nostres vides? Fa una setmana prescindien de mi en una de les meves feines d'autònoma, m'oferien una feina amb unes condicions de precaució al contagi dubtoses, ingressaven el meu títol a l'UCI i es moria la iaia d'una amiga meua. No parlo, doncs, des de la distància, sinó que parlo des de la pròpia vivència, aquesta meua, que ara és la de tots. Sanitaris, socials, dependents de supermercat i molts d'altres treballadors formigueta que són invisibles estem cada dia al peu del canó, a les trinxeres que en diem nosaltres, batallant per les persones, per l'ésser humà, no pels diners, ni el poder, ni la posició social, sinó per tu, la persona, i jo em pregunto... Per què no són aquests els que tenen més importància en la nostra societat? Per què no són aquests els que estan més ben valorats? Per què no són aquests els que tenen millors sous? Si justament aquests són els que ens mantenen realment vius. Personal dels hospitals, professionals del CAP, residències, centres de menors, albergs de sense sostre o els recintes firals que s'estan obrint ara per a l'atenció de persones positives, on el personal són persones com tu i com jo però que estan disposades a exposar-se per uns sous baixos i amb unes condicions lamentables perquè algú, de dalt, o nosaltres des de baix, no hem valorat suficientment, no hem fet la pressió suficient o hem deixat que un sistema polític ple de paraules buides es fes càrrec de tot. Em pregunto per què no tenim polítics petits o grans disposats a anar a aquestes trinxeres o, si més no, a despen-

prés de treballar, anava cap a casa quan vaig passar per davant d'un cotxe de la Policia Local. Em van seguir fins al primer stop del carrer i un cop allà se'm van posar al costat, em van mirar i van prosseguir amb el seu camí. I jo amb el meu. Aquella mateixa nit, a 3/4 de 12, sento soroll al carrer i al sortir veig una patrulla dels Mossos d'Esquadra parlant amb un home negre. Aquest home els mostrava un document fet per l'empresa que informava del seu horari laboral, que acabava a les 11. Però ell, com tants d'altres, havia de desplaçar-se caminant. L'agent des del cotxe li comentava que hauria de parlar amb el seu cap per tal que li modifiqués l'horari que constava al document. Quin tipus d'horari han de tenir establert la gent que va i ve de treballar a peu? Prou trist és haver d'anar caminant tres quarts d'hora per anar i venir de la feina com perquè a sobre t'intimidin i t'allicoïnin gent amb pistola i uniforme. Com és possible que a mi, estant també al carrer a la nit, encara no m'hagin identificat, ni tan sols dirigit la paraula? A mi amb prou feines em dirigeixen la mirada, però aquests dies ja he vist en més d'una ocasió identificar i demanar explicacions a homes adults negres. Quan era jove m'identificaven cada dos per tres, probablement perquè era jove i sembla ser que tant els joves com els homes negres són sospitosos d'alguna cosa. No m'agradaria que al barri on visc, el Remei, s'utilitzés l'actual estat d'alarma com a pretext per seguir minant de racisme una comunitat tan castigada com la nostra; tampoc voldria que aquesta situació servís per augmentar l'estigma

dre's de part del seu sou o privilegis a favor dels qui estan al carrer de veritat. No estem veient qui i què és el més important i necessari quan el món se'n va a la merda? En moments com l'actual, no necessito l'últim robot de cuina, no necessito un polític que ens ha fet anar esperant com si no passés res, fins arribar al punt crític on estem, i no necessito un futbolista que cobra milionades per xutar una pilota. Amics, amigues! Sincerament penso que el món ens està dient alguna cosa i el que ens diu és que ens estem equivocant en allò que fem, en allò que considerem important i imprescindible. Alguns parlen de si hi ha alguna conspiració darrere de tot això, jo realment penso que la conspiració és el que hi havia abans, o el que malauradament hi haurà després. Em fa patir que no n'aprenem, de tot plegat, que tornem al que creiem que és la normalitat, tornem a consumir en allò que no és necessari, tornem a viatjar pel món sense tenir en compte el desgast que això suposa per ell, tornem a tenir uns sanitaris i uns socials que exposen la seva pròpia salut per al bé de tots, mentre la resta seguim preocupant-nos, de nou, pel nostre propi melic; per aconseguir arribar a aquesta felicitat imposada de consum, exigència laboral i prioritats banals. M'entristeix pensar que tot tornarà a aquesta normalitat egoista i destructiva on uns poderosos conspiren perquè sigui així, perquè no ens adonem de què és el que s'ha de valorar i a qui hem de cuidar. Em fa por que amb el pas dels dies, tots, jo inclosa, ens oblidem de la fragilitat de la persona i del món, de la importància d'un bé comú, de tots i no només d'un. Davant de tot això, no tinc la resposta de què hem de fer; està molt bé aplaudir els sanitaris a les 8 del vespre, però qui es recordava d'ells quan reclamaven més professionals i sous o més inversió en sanitat pública? Doncs no és només ara que són herois, sinó sempre i sobretot en el dia a dia. Per tant, penso que ens hem de plantar d'alguna manera, dir prou, exigir, reclamar allò que realment importa, perquè ara ho estem veient, perquè tots junts som capaços de canviar coses, quedar-nos a casa perquè és necessari, doncs d'igual manera, junts, hauríem de dir prou o simplement redefinir les prioritats de la nostra vida, que segurament poden canviar la vida de tots. Som el poble els que movem el món, i escoltant la simfonia de *Gladiator*, que m'ha inspirat mentre escrivia, només puc acabar dient que si estem junts, és més fàcil que sobrevisquem.

Laura Icart, psicòloga i psicoterapeuta
Vic

amb què fa temps que se senyalen determinats barris o determinats col·lectius. Hi ha gent que s'està a casa i gent que no, però no crec que tingui res a veure amb el color de pell, sinó que de ben segur té més relació amb la classe social. Ser negre, àrab, jove o pobre no és delictiu. Que marxin tots els virus dels nostres carrers, tant els de coronavirus com els del racisme i la xenofòbia. Salut i ànims per a tothom!

Carles Afonso Cols
Vic

Compte, potser som delinqüents

Gràcies, municipals vigatans, ja que en dates (abril de 2020) i circumstàncies com aquestes, la Covid-19, n'hem d'aprendre encara. Uns municipals em van denunciar el dijous 9 d'abril, abans de Divendres Sant, en una rotonda amb control. Amb el vehicle parat i amb la màscara posada em vaig explicar: "Porto una caixa de bolquers per al meu pare, que els necessita, he posat 20 euros de gasoil a la gasolinera habitual perquè estava en reserva i aprofitant volia comprar menjar en una àrea comercial propera que està oberta. Incrèduls a les meves paraules, em van fer obrir la caixa dels bolquers d'adults per mirar-ne el contingut, tot i que a l'exterior ho explica. Igualment no es van creure el tema del gasoil, tot

(Continua a la pàgina 27)

(Ve de la pàgina 26)

i observar l'agulla del cotxe i jo ensenyant-los una foto del sortidor marcador feta dos minuts abans (la vaig fer sorprès del nou preu del combustible, ja que no sabia això del tiquet que pots agafar si vols a l'acabar d'omplir), on es veu clarament l'hora, data, preu i quantitat. "La foto no serveix", em van contestar, i es van qüestionar si volia comprar a l'Esclat, Lidl o etcètera. Jo no sabia que el Caprabo de la carretera de Sant Hipòlit de davant del control és tancat. Igualment reflexiono: si anava en reserva en lloc de sospitar si l'agulla del marcador puja o baixa per justificar els 20 euros i malmirar-me, potser m'haurien d'haver animat a posar combustible, per portar així les coses als necessitats. Em pregunto, per tant, on puc comprar o quants quilòmetres puc fer perquè no em denunciïn? (aquest semblava l'argument del municipal). Naturalment desconcertat pel fet i desganat d'anar a comprar allà (perjudicant el venedor, sabent tots que a totes les àrees hi ha aparcaments per a cotxes que venen de quilòmetres enllà), vaig anar a buscar el tiquet a la gasolinera i a la farmàcia, que me'l van fer sense cap objecció. Si uns municipals denunciïn un vigatà perquè va a comprar a les àrees comercials perifèriques de Vic nord i amb gasolineres al voltant (carretera de Sant Hipòlit, carretera de Manlleu, Sot dels Pradals...), dedueixo, per tant, que tots els clients que hi havia aquest dia als aparcaments estaven denunciats, oi? En fi, orgullosos o no, no sé si de l'ofici, del càrrec, del poder vers els altres, ja que em van despatxar ràpid al·legant la cua, de fer denúncies justificant l'estat d'alarma (aquest limita, que jo sàpiga, activitats o desplaçaments innecessaris), es pot deduir que per aquests dos agents, indistintament de si portes o no els tiquets de compra (data, preu), transportar material d'higiene per a un discapacitat o procurar pels àpats o posar gasolina quan vas en reserva és per ells un motiu suficient per posar-te una denúncia. Dedueixo, per tant, que també s'autodenunciïn si fan el mateix que jo, oi? Certament vivim en una situació estranya i els municipals són persones, les quals no sé si la seva tasca consisteix a espantar l'individu per protegir la societat o perjudicar el cos policial i la societat per no ajudar l'individu. Bravo, agents, per aquesta denúncia, personalment al·lucinant. Desitjo que tots aprenguem del fet.

Alexandre Salomó
Vic

Inimaginable

Déu meu, Déu meu, per què ens heu abandonat? Aquestes foren les paraules que em digué fa uns dies una senyora gran al portar un ciri perquè cremés davant la imatge de sant Miquel. Mirant-ho pel davant sí que ho sembla, però no. El que ens passa és que els homes creiem que tot ho podem, i encara que això acabarà les conseqüències han estat nefastes i no serà fàcil tornar a la total normalitat. Les pèrdues de persones, de material i d'economia ens han atrapat. Caldrà doncs infectar-nos la penicil·lina de l'amor, de l'ajuda, del bon conviure, del respecte en què pensen els altres, i així com ara hem teixit la roba de la solidaritat i del dolor, teixirem el de pensar que l'home és mig perfecte, però que ens falta molt per arribar a la plenitud. Acabo de pronunciar amb intensitat dos mots. Gràcies, gràcies, gràcies a tots els que heu treballat pels altres. I un record, també la meva pregària, per als que ja viuen a l'eternitat.

Montserrat Garriga i Sardà
Vic

La veritat

Un dia es van reunir dos savis i quatre o cinc joves estudiants. Un dels savis va llegir-los un text d'un filòsof. Quan va acabar va preguntar als estudiants si sabien què volia dir el text que havien escoltat. Un darrere l'altre anaven donant llargues explicacions com si ho haguessin entès i per tant sabessin què volia dir. El savi que havia fet la lectura estava sorprès

'In memoriam' de Candi Espona i Bayés

Aquest dilluns ens ha deixat l'amic i company Candi Espona i Bayés després d'una llarga vida en la qual va demostrar ser una persona honrada, un ciutadà compromès políticament amb el país, un vigatà de cap a peus, un amant i promotor de múltiples activitats culturals a la ciutat de Vic. Va ser membre fundador del Cineclub, membre de la Junta del

Patronat d'Estudis Osonencs, president de l'Aula d'Extensió Universitària de la Gent Gran, un dels impulsors de la normalització lingüística a l'Ajuntament i president del Consorci de Normalització Lingüística a Vic durant uns anys. Persona inquieta també políticament, ben aviat s'afilià a Convergència Democràtica de Catalunya, que, com indicava el nom, aplegava gent de procedència ideològica diversa dins l'espai del centre polític i sociològic i sobretot catalanista, gent que durant la dictadura havia treballat més o menys clandestinament en moviments culturals i d'acció catòlica, gent que feia país dins de les seves possibilitats, gent que després va passar del "fer país" al "fer política", i

que en tan poca estona s'atrevisssin a donar tantes opinions i moltes amb l'única intenció de lluir-se. Llavors es va dirigir a l'altre savi que no havia badat boca i li va fer la mateixa pregunta. Ell de manera molt tímida va contestar: "No ho sé". El que havia fet la pregunta va mirar als estudiants i els va dir: "Aquest és l'únic que ha dit la veritat". Com a savi no tenia necessitat de lluir-se. Per tant, podia dir que no ho havia entès, ni sabia què volia dir, sense avergonyir-se'n. Que fàcil seria dir no ho sé en moltes rodes de premsa quan a preguntes dels periodistes responen persones que no en saben ni entenen res del que els pregunten! Hem vist com parlen més els militars que els científics, quan seria millor que els militars poguessin dir no ho sé i deixessin les respostes en mans dels que saben què esta passant. Moltes vegades són els que hi entenen més que es veuen obligats a dir no ho sé sense avergonyir-se'n. Són ells els que sempre diuen la veritat. Una veritat que quan no agrada se'ls desqualifica per interessos econòmics de qui mou el poder entre bambolines. Realment tenim uns governants al *gobierno de España* que ens fan enrogir davant de tot el món. La saviesa no s'adquireix pas vivint anys de la política, ni guanyar-se llocs essent un trepa. La saviesa, per mi, és ser capaç de reconèixer els errors, ser conscient que el que dius ha de ser entenedor i no només creïble, sinó veritat. Moltes vegades ens creiem que hi ha dues menes de veritats: l'absoluta i la relativa. Si és veritat mai serà relativa. Quantes vegades hem sentit que una cosa és veritat a mitges? No, no ens podem enganyar: o és sencera o no és veritat. Sentim a diari discursos i rodes de premsa que ho relativitzen tot pensant que som els ciutadans qui n'hem d'extreure el que ens volen dir sense pensar que en una societat tan variada cada paraula només ha de tenir un sol sentit i una sola interpretació. Vivim sota l'imperi del diner, on les vides són solament un apèndix dels interessos de les grans fortunes. Tots, sense excepcions, temem el retorn a les feines i la misèria que serà el complement als dies que hem estat tancats sense poder produir, sense poder fer

que va tenir molt clar que els partits polítics catalans, per aportar un bon servei als ciutadans, han de prendre les decisions des d'aquí, no des d'una central a Madrid. En aquesta línia de servei va ser regidor d'Hisenda de 1979 a 1983, a Cultura uns mesos entre 1987 i 1988, i retornà a Hisenda. Sempre hi va realitzar una bona feina. Als darrers anys de la seva vida es va definir obertament partidari de la independència de Catalunya, convençut que aquest era el pas necessari per al benestar i el progrés de tots els ciutadans catalans. El trobarem a faltar. Descansi en pau.

Lluís Coromines, en nom
de les agrupacions de JxCat a Osona
Vic

L'Assemblea Nacional Catalana d'Osona, el Ripollès i el Lluçanès i el seu Consell Assessor expressem el nostre condol per la pèrdua de Candi Espona i Bayés, advocat, exregidor de l'Ajuntament de Vic i impulsor de diferents iniciatives culturals a la ciutat. Volem agrair la seva tasca cívica i cultural, la seva il·lusió i el seu compromís personal en la lluita per la llibertat del nostre país. Així mateix, volem transmetre tot l'escalf possible a la família, i especialment a l'Eulàlia, en aquests moments.

Ramon Barniol, en representació de
l'ANC Osona, Ripollès i Lluçanès
Vic

Els familiars de Candi Espona i Bayés volem agrair les manifestacions de reconeixement per la seva dimensió cívica i humana i pel seu compromís amb la llibertat, la democràcia i la recuperació cultural de la ciutat i del país. Agraïm també totes les mostres d'estimació i afecte en aquests moments difícils.

Família Espona
Vic

more els estocs i sense veure clar un futur immediat. Durarà temps el temor per la salut i seguirem sentint com els representants de l'empresariat i sindicats es preocupen per l'economia dels grans en lloc de mirar tants autònoms que han quedat sepultats en la misèria per governs mediocres, per no dir ineptes. Però enmig de tant desori sempre quedarà la força dels que seguim confiant que hi haurà un món millor a tocar. Perquè, ja ho hem vist en altres moments negres de la història, som capaços de fer de les velles cendres un foc nou.

Josep M. Perramon Colomer
Tona

Baròmetre del CIS

A l'últim baròmetre del CIS s'han atrevit a demanar a la gent a veure si creuen que en una situació com l'actual hi hauria d'haver una única font d'informació oficial, per combatre notícies falses i tota la pesca. Deixant de banda que les fonts d'informació oficials, per definició, han sigut des de sempre úniques, la pregunta destil·la un deix autoritari que acolloniria el més ingenu. La dicotomia entre economia i salut és un assumpte ja molt trillat que de cap manera pot ser resolt sense convenir abans que una cosa i l'altra no poden contraposar-se, perquè són una sola. No hi ha economia sense salut, i no hi ha salut sense economia: res es paga sol, i cap economia pot sobreviure sense la salut dels que la tiren endavant. Però el que tenim sobre la taula no és una dicotomia, perquè existeix un tercer factor que no pot deixar-se de banda: la llibertat. Ens ha costat molt de temps, molta destrucció, molt patiment i molta mort arribar on som en matèria de drets individuals i col·lectius. Que l'estat d'alarma era una circumstància que duria indefectiblement a un estat de coses en què les llibertats democràtiques es

(Continua a la pàgina 28)

(Ve de la pàgina 27)

veurien compromeses ho donàvem per descomptat quan es va decretar. Que l'albir del nostre dia a dia es veuria tan concretament aixafat durant massa dies potser és quelcom que no havíem calculat. Perquè l'estat d'alarma és una mesura excepcional pensada per tenir una durada acotada i reduïda. Això cal no oblidar-ho. Cada vegada que s'allarga sense modificar ni un sol dels punts que coarten la nostra llibertat de moviments, la sensació d'ofec esdevé una mica més intensa. Si a tot plegat hi sumem la vaguetat amb què han sigut restringides les nostres llibertats, donant als diversos cossos de policia la facultat d'aplicar la llei acollint-se al vent que els bufa en cada moment, aleshores convindrem que alguna cosa s'ha fet malament. Espanya és el país del món amb el confinament més esbojarradament estricte. Es van col·locar militars uniformats a l'escena pública amb la ferma intenció d'acollonir a tothom d'una manera més rotunda del que ho hagués pogut fer la simple observació de la realitat. I un cop han tingut a tothom acollonit, han aconseguit instal·lar la percepció que qualsevol mesura, per nord-coreana que fos, estaria justificada. I en aquesta representació de la realitat s'hi han sumat totes les administracions del país. Això no pot ser de cap manera acceptable si el que volem és sortir d'aquest laberint com a mínim amb la mateixa integritat democràtica amb què vam entrar-hi.

David Preseguer Llorens
Vic

Rèplica a Josep Pujadas

Amb tot el respecte que em mereix com a persona i com a professional el senyor Josep Pujadas, voldria comentar la seva solució al greu problema econòmic que ens ha portat la Covid-19 i que explicava en un article a EL 9 NOU en l'edició del dilluns 6 d'abril. El plantejament inicial em sembla molt correcte, però no puc estar més en desacord amb la seva solució. La seva proposta de repartir 1.000 euros per cap a tots els espanyols implicaria que uns senyors com Felipe González o Aznar o Amancio Ortega –per posar un exemple– o unes nenes prou conegudes per tenir un avi amb molts diners a l'estranger rebrien una quantitat de diners que no els fan cap falta. D'altra banda, l'Estat espanyol no es pot pas endeutar més, com deia Xavier Domènech en un article a l'Ara, citant Pericles: “Una ciutat que progressi col·lectivament resulta més útil als particulars que una altra que tingui prosperitat en cada un dels seus ciutadans, però que s'arruïni com a Estat”. És a dir, que no ens cal empobrir més l'Estat. Per mi l'equitat no vol dir repartir el mateix sinó salvar la desigualtat. La meua proposta seria que els que cobren directament de l'Estat a partir de 2.000 euros al mes els descomptin el 5% del que els ingressen aquests dos mesos que duri la pandèmia, però a tots, als polítics (expresidents, exministres, senadors, secretaris...), militars, jutges i fiscals, etc. Per a al-

guns només suposarien 100 euros que els han ben estalviat en gasolina, perruqueria, cinema, teatre, copes... i per a altres, que són un gruix molt important i que deuen cobrar força més, no els suposaria cap daltabaix econòmic. Aquest diners podrien anar per ajudar famílies sense recursos o directament a pagar els autònoms: bars i restaurants, botigues, perruqueries, cultura, pintors, paletes, electricistes... que aquests sí que han quedat perjudicats per la crisi. A la sanitat no cal fer-li més donatius, convé augmentar tant com convingui el pressupost –que no havia d'haver estat mai retallat– i, posats a demanar, el podrien disminuir de defensa, que no ens fa cap falta. Per acabar, els de la classe mitjana, aquest any, en comptes d'un viatge, millor que ens quedem a fer turisme per Catalunya i així aixecar el país i compensar les pèrdues per l'absència del turisme internacional. Tanmateix, li vull agrair que la seva proposta m'ha fet pensar en com de difícil és governar tant si es tracta d'ajuntaments, governs autonòmics o centrals perquè, com es pot veure, les opinions són molt diverses i acontentar a tothom és molt difícil, i potser algú que em llegeixi ara estarà totalment en desacord amb la meua proposta. Res més.

Assumpta Pujol
Manlleu

L'ANC i Antoni Noguer

En l'edició d'EL 9 NOU del divendres 13 de març, parlant del desplaçament que molts catalans vam fer el 29 de febrer a Perpinyà, el senyor Antoni Noguer va titular un article com “La gran enganyifa”. En el mateix escrit defineix l'ANC com “aquesta mena d'Imsero a la catalana”. Crec entendre que vostè fa servir la paraula “Imsero” amb menyspreu. D'entrada, aquesta paraula l'associem a gent gran i la gent gran l'associem a un grup de persones amb poca capacitat d'acció i de mobilització (particularment em mereixen tot el respecte per la seva experiència, pel que han fet i en molt casos pel que fan). Molta gent contrària al moviment independentista els qualifica com un grup de persones obsessionades amb la causa, sense que res més els importi. Doncs no. Resulta que aquesta mateixa gent que lluita per les llibertats del seu poble està dins el teixit associatiu d'entitats, que treballen per poder millorar les condicions de vida, per ajudar a resoldre problemes i per aconseguir un món més just. L'edició d'EL 9 NOU de dijous 9 d'abril explicava que “L'ANC posa la seva xarxa al servei de la lluita contra el coronavirus”. Per sort, tenim dret a la llibertat d'expressió. Quan un s'expressa públicament és per fer arribar la seva opinió a altres persones. La forma segons la qual el receptor valora aquest missatge, jo la dividiria en tres grups: un primer bàsicament format per molta gent que està d'acord amb el missatge enviat. Un segon, on l'opinió de l'emissor obre un debat entre gent favorable i gent contrària al missatge. I un tercer, en el qual el receptor pensa “aquest senyor pixa fora de test”. Sap en quin grup encabiria la seva

opinió d'aquell article? De fet, vostè ja hi deu està acostumat perquè si no vaig errat en les últimes eleccions al seu poble, on es presentava i pensava que tindria un paper molt important i decisiu, el suport que va rebre no arribava ni a 1 de cada 10 folgueroles/enques. Espero que a casa seva li facin més cas.

Salvador Compte
Vic

Residència de Cantonigròs

La feina que fan a la residència no és gens fàcil, no tots la podríem fer i encara menys en una situació tan complexa com l'actual. Els treballadors de la residència aconsegueixen que els avis i àvies visquin l'última etapa de la seva vida el màxim de feliços possibles, ells amb les seves paraules dolces i les seves abraçades ajuden que els avis se sentin millor. La gent gran pren moltes pastilles, però jo diria que una abraçada és la millor medicina i en aquests moments hauríem de veure el somriure que es dibuixa en els seus llavis. Molts avis no es poden aixecar sols, però si un auxiliar els diu abraça'm que ballarem, amb aquesta abraçada els ajuden a aixecar-se, a canviar de cadira o a posar-se drets per tal d'enfortir unes cames que ja no els aguanten. En aquests moments ells se senten segurs entre uns braços que els estimen i els protegeixen. El personal de la residència fa que el dia a dia de la gent gran sigui el més agradable possible, des d'en Xevi al despatx, la Gemma al capdavant de tots, les infermeres, les auxiliars, les cuineres, que surten al menjador i els pregunten si la xocolata d'esmorzar el diumenge està bona, o la feineria, que sempre té una paraula amable per a ells. Tots els qui treballen procuren tenir un moment per a cada avi o àvia, per ajudar-los en el que faci falta, per escoltar-los, animar-los o tranquil·litzar en els seus neguits. Els treballadors de la residència també viuen uns moments complicats, de ben segur deuen estar amoïnats pel que passa o pel que pugui passar, però tots estan al peu del canó i estic segura que fan tot el possible perquè dins d'aquella gran família que són ells i els residents continuï regnant l'alegria, la salut i la felicitat. Mil gràcies a tots els treballadors i treballadores de la residència de Cantonigròs, vosaltres també us mereixeu un aplaudiment cada vespre a les 8.

Filles de Glòria Sanromà
Cantonigròs

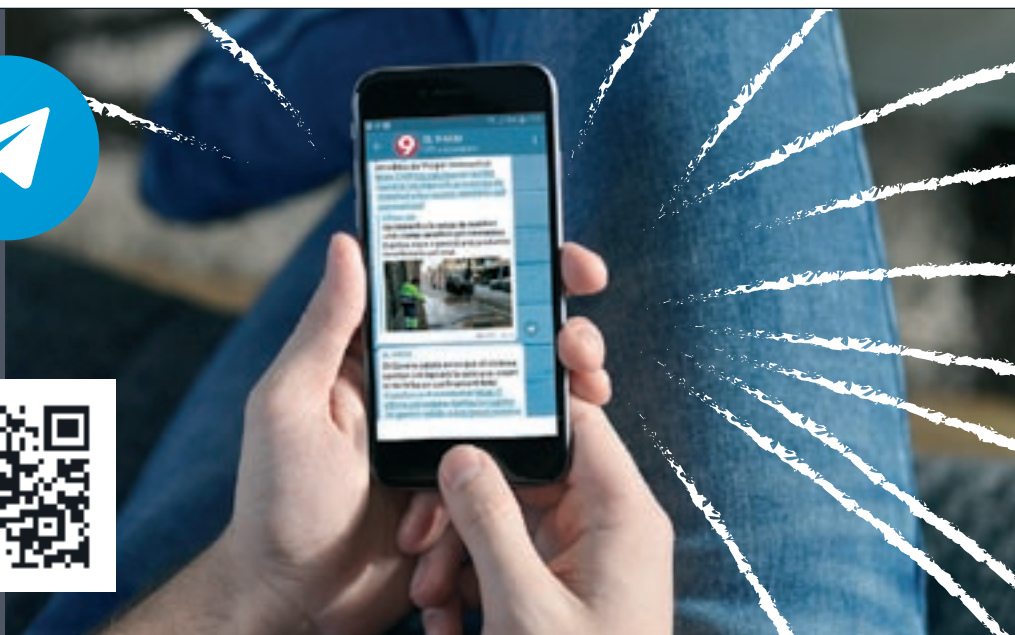
Agraïment

La família de Josep M. Vilardell Erra agraïm a la Residència Vilademany de Taradell el tracte que ha tingut tot el personal durant aquests anys i especialment aquests últims dies. Han estat per ell com una família, gràcies a tots i totes per ser com sou.

Família Vilardell Carbó
Taradell

Si vols estar
al dia de tot,
uneix-te al canal
de Telegram
d'EL 9 NOU

<https://t.me/el9nou>

Des de fa gairebé dues setmanes, del pavelló de Gurb surten cada dia caixes amb unes 2.000 bates de plàstic per als sanitaris d'Osona. En cinc llar-

gues taules separades cada una amb una màquina treballen entre 15 i 18 persones per torns fent bates d'un sol ús. S'està fent entre Casa Tarradellas,

el saber d'un petit taller de Perafita i els ajuntaments de Gurb, Tavèrnoles, Folgueroles, Calldetenes, Sant Julià, Olost, Manlleu, Roda i Vic.

El pavelló de Gurb acull un taller que fa 2.000 bates sanitàries al dia

Casa Tarradellas hi ha posat maquinària i material i els ajuntaments, personal i voluntaris

Prop de 3.000 pantalles fetes des del Ripollès

Ripoll Amb la UIER com a coordinadora, s'han fabricat al Ripollès 2.895 pantalles protectores individuals que s'han lliurat a tota la comarca "i quan ha estat coberta", a centres sanitaris i comerços d'altres comarques. També s'estan fent adaptadors per a les mascaretes tipus Decathlon, i més enllà de donacions d'empreses s'han donat, finançat per la Uier, 1.126 pantalles, 30 obreportes i 50 salvaorelles a l'Hospital de Campdevànol i s'han distribuït 1.000 peücs, 1.000 gorres i 1.500 mascaretes.

Gurb

Dolors Altarriba

Gerard Rodríguez és arquitecte. En començar la crisi de la Covid-19 va fer pantalles amb la seva impressora 3D i en saber de la necessitat d'equipaments dels centres sanitaris va crear xarxa per arribar al que ara es fa al pavelló de Gurb: 2.000 bates de plàstic diàries per cobrir la necessitat que tenen cada dia els hospitals, CAP, residències i altres centres sanitaris. Entre 15 i 18 persones treballen en dos torns cada dia des de fa gairebé dues setmanes en un espai "molt ampli, per això es va triar el pavelló", com explica l'alcalde de Gurb, Josep Casassas, que juntament amb els ajuntaments de Tavèrnoles, Calldetenes i Folgueroles van oferir el seu personal de brigada i administratiu "als quals havia baixat la feina amb el confinament" i que, voluntàriament, treballen fent les bates. Tot plegat sota la supervisió d'en Quim i la Sunsi, que tenen una petita empresa de tallat de plàstic per al sector alimentari i agrícola a Perafita i que van ser els primers de posar-se a fer bates. Aquesta setmana s'hi han sumat els consistoris de Sant Julià, Olost, Manlleu, Roda de Ter i Vic.

"Els sols, però", diu Casassas, "en podien fer unes 200 al dia i la necessitat era de 2.000". D'aquí la unió d'es-

A dalt, treballadors distribuïts dins el pavelló. A sota, Rodríguez mostrant les pantalles i plegant bates

forços que es va fer amb Casa Tarradellas –que amb Rodríguez ja havien començat a fabricar les pantalles protectores de cara amb el plàstic dels envasos de pizes– i voluntaris diversos. Al pavelló, però, hi treballen persones que "ja estan

coberts legalment", diu Casassas. Així, el material, que "no és homologat però els serveix per posar sobre l'homologat i fer-ne un únic ús", diu Rodríguez, arriba de Casa Tarradellas, que també hi ha posat les màquines de segellat. A cada taula hi

ha tres persones que fan el termosegellat, l'obertura a la part posterior i el plegament. Les bates venen d'altres tallers tallades amb el patró "pactat amb la gent de l'Hospital, amb qui hem anat fent el procés perquè els siguin útils", diu Rodríguez. Tres

persones més fan els paquets i omplen i distribueixen les caixes. La implicació de tota la gent, diu, ha estat "molt important". I el mateix destaca Miquelina Saborit, de Casa Tarradellas, que explica que "quan des dels centres sanitaris van demanar ajuda vam pensar que s'havia de fer alguna cosa per guanyar temps en un context tan excepcional i que els sanitaris que ens han de cuidar havien de tenir material". De les pantalles protectores se n'estan fent dos models: un més assistencial i l'altre per a pacients crítics, i les bates va ser el segon repte. "Amb materials que tenim al dia a dia a l'empresa i el sistema de termosegellat que també fem servir s'ha pogut tirar endavant", diu Saborit, però la clau, afegeix, "és la suma de persones i voluntaris". El taller funcionarà fins que s'acabi la necessitat, expliquen.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (14-4-20)

CONILL: 1,92 (-0,03)
 POLLASTRE VIU: 0,95 (0,07) – 1,15 (-0,06)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,62 (-0,10) – 1,87 (-0,08)
 OUS: SC.
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,17 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUÇ: S.C.

Llotja de Vic (8-4-20)

PORC: 1,940 / 1,952 (+0,027)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
 PARTIDA GRAN: 78,50/80 (-2)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,84 / 3,69 / 3,42 / 3,27 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,89 / 3,70 / 3,50 / 3,36 (=)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,42 / 3,28 / 2,08 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,30 / 3,22 / 1,78 (=)
 VEDELLA(261/300 kg): 3,81/3,67 / 3,56 / 3,20 / 2,51(=)
 VEDELLA(221/260 kg): 3,87 / 3,71/3,60/3,29 / 2,50 (=)
 VEDELLA(180/220 kg): 3,89/ 3,69/ 3,58/ 3,29/ 2,49(=)
 VACA: 2,70/2,60/2,25/1,90/1,40/1,30 (=)
 FRISÓ: 30 / 90 (=)
 ENCREUAT: 95 / 220 (=)
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (sense actualitzar)

Mercalleida (9-4-20)

PORC VIU selecte: 1,467 (-0,020)
 LLETÓ 20 kg: 57 (-0,50)
 XAI (23 a 25 kg): 2,40 (-0,10)
 XAI (25 a 28 kg): 2,35 (-0,10)
 OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
 BLAT PINSO: 213 (-1)
 BLAT PA: 218 (-1)
 MORESC: 186 (-2)

ORDI LLEIDA: 179 (-7)
 COLZA: 345 (+35)

Llotja de Barcelona (14-4-20)

GARROFA: 210/t (=)
 GARROFA FARINA: 200/t (=)
 SOJA PAÍS: 348 (-15)
 MORESC UE: 186/t (-2)
 BLAT: 212/t (-2)
 ORDI PAÍS: 182/t (-3)
 FARINA DE PEIX: 1.080 (=)
 GIRA-SOL: 238 (-4)
 MILL: 420 (=)
 COLZA: 315 (=)
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (12-4-20)

GRA DE COLZA: 340,75 (+24,75)

Productors del Montseny obren un mercat en línia d'aliments i artesanía

Viladrau En el marc del Programa MED del desenvolupament sostenible, els productors del Parc Natural del Montseny han obert una botiga en línia on s'hi poden trobar els productes de, per exemple, la vedella de Casanova de Figaroles, de Seva; lots d'embotits de Salgot o ecològics del Montseny, d'Aiguafreda; els productes fets amb castanyes de Viladrau, o formatges i iogurts de la Bauma de Sant Miquel de Balenyà, entre d'altres. La distribució arriba fins a l'àrea metropolitana de Barcelona. Aquesta plataforma s'ha ampliat ara també amb productes artesans que s'elaboren al voltant del Parc Natural, però va començar a funcionar l'any 2018 coincidint amb els 40 anys de la Reserva de la Biosfera del Montseny.

Aigua de Viladrau ha repartit 37.000 litres d'aigua a l'Hospital i a ajuntaments

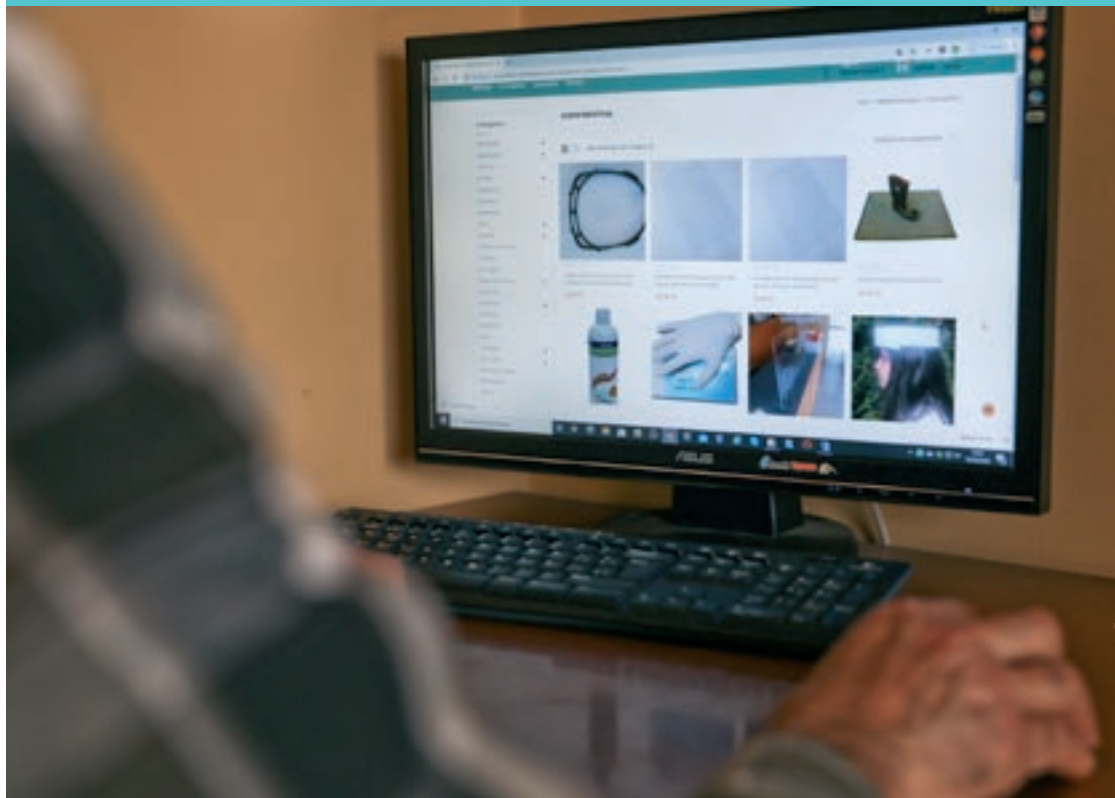
Viladrau Aigua de Viladrau, de l'empresa Nestlé, ha repartit fins ara 37.000 litres d'Aigua a l'Ajuntament d'Arbúcies (1.200 ampolles d'1,5 litres), al de Viladrau (3.528 ampolles), al Consorci Hospitalari de Vic (4.800 ampolles) i a l'hospital de campanya de Sabadell (45.360 litres). Més enllà d'això, la multinacional ha repartit 1,5 milions de productes com ara plats preparats, suplementos nutricionals, snacks, barretes de cereals, aigua i cafè a diversos centres sanitaris de diferents punts. A nivell global, l'empresa fa una donació de 10 milions de francs suïssos (uns 9,5 milions d'euros) a la Creu Roja Internacional, amb qui té un conveni perquè ho destini als països més necessitats.

Manteniment sense ERTO als veterinaris d'escorxadors

Vic El sindicat UGT ha intercedit amb el Departament de Salut per evitar que 156 auxiliars de veterinària dels escorxadors de tot Catalunya quedessin afectats per l'ERTO que va presentar la Fundació Privada d'Indústries de la Carn, de qui depenien. La Generalitat ha encarregat aquest servei als escorxadors a una altra empresa, que ha subrogat la totalitat de la plantilla de tècnics fins a l'obertura d'un nou procediment de licitació.

Directe de la botiga a casa

Mig centenar de comerços de Ripoll fan cada dia una trentena de lliuraments a particulars. A Camprodon, Campdevànol i Ribes s'autogestionen els encàrrecs

La pàgina que aglutina tots els comerços del Ripollès ofereix material per protegir-se del coronavirus

Ripoll

Ariadna Reche

Al Ripollès, l'arribada de la Covid-19 i l'estat de confinament han impulsat les unions de botiguers del territori a engegar iniciatives pròpies per poder continuar venent els seus productes durant la pandèmia. "Ripoll, de la botiga a casa" és el projecte que està en marxa a la capital de comarca amb què més de mig centenar de comerços locals fan arribar, de forma conjunta i a través d'atenció telefònica, els seus productes als veïns i veïnes de Ripoll. "Hem buscat una alternativa excepcional, per un moment

excepcional", explica Manoli Vega, regidora de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Ripoll. La proposta va començar amb set botigues als inicis del confinament, fa prop d'un mes, i cada cop són més. Ara fan una trentena de comandes diàries.

A Sant Joan de les Abadesses, l'Ajuntament ha posat la brigada municipal a disposició dels ciutadans d'edat avançada perquè els portin les comandes a domicili. La presidenta de la Unió de Botiguers, Raquel Tarré, remarca que per no col·lapsar el sistema és important que aquest servei es limiti a aquesta franja de la població. Paral-

l·lament, diversos comerços han optat per repartir-se els seus productes. Una iniciativa que també han adoptat Camprodon, Campdevànol i Ribes de Freser, on cada comerç s'autogestiona els encàrrecs. Albert Bassols i Àfrica Muntaner, presidents de les unions de botiguers de Camprodon i Campdevànol, respectivament, expliquen que a ambdós pobles s'han distribuït llistes amb l'activitat comercial.

La comarca també disposa des de finals de 2019 d'una pàgina web <#Respiradecomprodonripollès>, on els comerços locals d'aquests cinc municipis poden ven-

Ripoll recuperarà dissabte el mercat de la fruita

Ripoll El mercat setmanal de dissabte a Ripoll recuperarà els productes frescos, després de dues setmanes sota mínims on només era permesa la venda d'aliments de proximitat. L'aixecament del confinament total permetrà que divuit paradistes puguin instal·lar-se de nou al passeig de Sant Joan de la capital del Ripollès, si bé amb les mesures de distanciament social, de dos metres entre persones i sis metres com a mínim entre parades. L'Ajuntament controlarà que es compleixin les normes, que els paradistes portin guants i mascaretes, puguin cobrar amb targeta, i l'afluència controlada de clients. J.R.

dre en línia. "Creiem que és l'hora de fomentar la compra a través del portal, perquè és el que després seguirà en funcionament", diu Josep Pascal, gerent de la Unió Intersectorial del Ripollès (UIER). Al portal hi ha també disponibles pantalles protectores, gel desinfectant i material sanitari per frenar la pandèmia. Les diademes per a la construcció de pantalles, que fabriquen les indústries de la comarca, s'entreguen gratuïtament des de la mateixa plataforma.

Caprabo incorpora petits productors d'Osona i el Ripollès als seus centres

Vic

EL 9 NOU

Petits productors d'articles alimentaris de carn d'Osona i de làctics, en concret formatge, del Ripollès disposen d'una nova oportunitat per distribuir la seva producció a través d'una iniciativa de suport de Caprabo. El grup de distribució, d'acord amb una crida del Departament d'Agricultura i la Federació de Cooperatives Agràries, ha obert els seus lineals a articles de petits productors que fins ara es distribuïen al canal d'hostaleria i que han quedat sense mercat arran de

la crisi del coronavirus.

L'empresa ha fet tractes, per ara, amb 53 productors de 28 comarques de Catalunya. "Estem intentant donar-los un cop de mà", explica el responsable de Proximitat de Caprabo, Fernando Tercero, perquè "molts d'aquests productes tenen caducitats molt immediates", diu sobre l'origen de la proposta. Tercero no descarta que alguns passin a ser proveïdors estables després de la crisi sanitària.

L'empresa ha reforçat la seva plantilla en 700 persones més i ha posat pantalles protectores a tots els centres.

La Fundació La Caixa ha donat suport a sis entitats d'Osona per fer front al virus

Vic

EL 9 NOU

La Fundació La Caixa ha donat suport fins ara a sis entitats d'Osona per pal·liar els efectes de la crisi del coronavirus. A més d'una ajuda econòmica a l'Associació per a la Sostenibilitat Humana, Ecològica i Social (ASHES), de Vic, ha ajudat l'entitat Sant Tomàs en finançar 12 llits per a la zona de confinament de Calldetenes, 90 tests de detecció de la Covid-19, i materials de protecció com mascaretes, granotes, guants i hidrogel. També ha col-

laborat amb l'Hospital de la Santa Creu, on s'ha habilitat la part antiga de l'hospital, amb 20 llits addicionals i la compra de material sanitari.

Per altra banda, a Manlleu, l'entitat està col·laborant amb El Sarró, per comprar i distribuir lots d'alimentació i higiene a famílies necessitades, i amb la Fundació Privada Hospital Sant Jaume, per poder comprar material sanitari i fer front a les despeses de desinfecció. A Tona, col·labora amb l'Associació de Persones Voluntàries de Tona, per poder facilitar necessitats bàsiques a famílies vulnerables.

'Les de l'hoquei' ha tornat a TV3 per a una segona temporada. La sèrie que té com a protagonistes les jugadores d'un equip femení d'aquest esport va

sorgir d'un treball universitari de final de grau presentat per quatre estudiants de Comunicació Audiovisual de la Universitat Pompeu Fabra. De cop i

volta, es van convertir en guionistes de la primera temporada de la sèrie i ara continuen a la segona. Una d'elles és la manlleuena Marta Vivet.

Marta Vivet: "La sèrie 'Les de l'hoquei' ha arribat a un públic que no mira la tele"

La manlleuena és una de les quatre creadores de la idea, que ara fan de guionistes

Manlleu/Barcelona

Jordi Vilarrodà

Si la sèrie *Les de l'hoquei* tracta justament sobre aquest esport és perquè una de les seves quatre responsables és de Manlleu. "Jo havia fet patinatge artístic, i el meu germà jugava a hoquei... és un esport important aquí a Catalunya i no està prou visibilitzat", explica Marta Vivet, que juntament amb Natàlia Boadas, de Girona; Laura Azemar, de Barcelona, i Ona Anglada, de Banyoles, van crear la idea quan estaven estudiant Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra (UPF). El que era inicialment un treball de final de grau es va convertir en una sèrie de TV3 que va emetre la seva primera temporada ara fa un any i que recentment ha estrenat la segona.

Les quatre estudiants, ja graduades, es van convertir de cop i volta en guionistes de la sèrie, quan TV3 s'hi va interessar. Va ser en un *pitching* del Clúster Audiovisual de Catalunya, una sessió en què es presenten en format breu propostes de productes. Elles hi anaven amb la *bíblia*, l'esquema argumental de la sèrie, i un pilot d'un capítol que havien pogut rodar gràcies a un micromecenatge. TV3 havia tancat *Merlí* i necessitava un producte que pogués connectar igual amb l'audiència jove, i una sèrie amb el rerefons de l'esport femení podia connectar amb moltes sensibilitats del moment actual.

Quan tot es va posar en marxa, a través de la productora Brutal Media, va començar el vertigen. "Nosaltres acabàvem de sortir de la universitat, i necessitàvem algú que ens ajudés", diu Vivet. Per això es van incorporar a l'equip Marta Grau –que havia estat la tutora del seu treball– i Núria Parera, com a coordinadores de guió i d'escaletes, respectivament. Ara s'hi ha afegit també la dramaturga Cristina Cle-

D'esquerra a dreta, Ona Anglada, Marta Vivet, Natàlia Boadas i Laura Azemar, les quatre creadores de la sèrie

Arnau Casanovas, assessor

Centelles Un personatge clau en la primera temporada va ser el centellenc Arnau Casanovas (a la fotografia), entrenador d'hoquei i a la vegada actor, que va fer d'assessor de l'equip de guionistes. "Va ser fonamental", diu Vivet. El seu paper va començar per fer un entrenament a les actrius –algunes havien patinat, però cap d'elles havia jugat a l'hoquei– perquè sabessin moure's per la pista, malgrat que en algunes escenes es fan servir dobles que sí que en saben. També vetllava per la versemblança, des dels diàlegs fins a les jugades. També va tenir una fugaç aparició en la primera temporada, que creix en la segona: Casanovas dona vida a en Jordi, psicòleg i *coach* esportiu del Minerva.

MARC SANJÉ

mente. I és que donar forma a 13 episodis de 50 minuts cada un era un repte formidable per a quatre joves que feien el seu primer treball professional. "No hi va haver gaire temps des que ens van donar el sí definitiu i la data de començar els rodatges", recorda Vivet. "En la segona temporada, hem tingut una mica més de marge, però també ha estat intens". L'estrena de la temporada ha estat una mica abans, per poder-la acabar abans de l'estiu. El rodatge, que havia començat al mes de gener, es va acabar "pels pèls" abans

que es desencadenés la crisi del coronavirus. Tot i això, es va haver de suspendre la presentació de la temporada que s'havia d'haver fet en públic

"És un esport important aquí i no està prou visibilitzat"

a Barcelona i es va haver de fer a través de Facebook Live el passat 20 de març.

Les de l'hoquei va tenir la virtut, en la seva primera

temporada, de fer forat entre nous espectadors: "Va arribar a un públic que està sempre a internet, que no mira la tele, i això ens va fer il·lusió", diu Vivet. La quota mitjana en joves d'entre 13 i 24 anys dels 13 capítols primers va ser del 23,6%, una xifra més que notable. En va destacar també l'alt índex de reproduccions a la carta, amb més d'1,3 milions de visualitzacions. Aquesta segona temporada, les guionistes es plantegen el repte d'arribar "a un públic més ampli". Les jugadores del Minerva es fan grans amb el seu públic.

A la segona temporada, les jugadores es fan grans

Manlleu

J.V.

La primera temporada de *Les de l'hoquei* tenia com a nucli central del guió les peripècies per salvar la secció femenina del Club Patí Minerva. "Ara que ja havíem presentat aquest món i les seves protagonistes, hem d'explicar quins problemes poden haver-hi en l'equip i en les seves vides". Un repte nou per a Marta Vivet i les seves companyes guionistes. La Tarrats (Nora Navas) es converteix en la nova presidenta del club, i s'aniran veient els canvis de qui abans "era una aliada" i ara exigeix més competitivitat. Les jugadores es fan grans i apareixen els problemes reals d'aquesta edat, molt semblant a la de les guionistes mateixes: la Berta (Natàlia Barrientos) "comença a estudiar Medicina, i ha de veure com ho pot compaginar amb l'hoquei". S'incorporen al repartiment també cares conegudes del món teatral com David Selvas i David Solans, el Bruno de *Merlí*.

La sèrie manté el seu criteri de reflectir la diversitat d'orígens o també d'opcions sexuals, un aspecte que solia quedar oblidat en els productes *mainstream* però que les guionistes incorporen amb naturalitat: "No pot ser que la ficció quedi enrere del que és real en la societat", diu Marta Vivet.

Per Sant Jordi, llibre de la sèrie

Vic Aquest Sant Jordi surt un llibre derivat de la sèrie, que malgrat la situació actual està disponible en format electrònic i en paper. *Les de l'hoquei. L'estiu que ens va fer créixer*, publicat per Penguin Random House a través del segell Rosa dels Vents, és un pont "entre la primera i la segona temporada", diu Marta Vivet. La trama se centra en les vivències de les jugadores del Minerva quan a l'estiu deixen els entrenaments i els partits.

Es prepara un acte alternatiu el dia 17 de maig

La Festa Verdaguer d'enguany, suspesa

Folgueroles

J.V.

La crisi sanitària del coronavirus ha obligat a suspendre la Festa Verdaguer d'enguany, amb una programació que cobria bona part del mes de maig i principis de juny. L'acte central estava previst per al dia 17 de maig a Folgueroles, coincidint amb la data exacta del 175è aniversari del seu naixement. Com en els últims anys, també hi havia actes a Vil·la Joana, la casa de la serra de Collserola, a Barcelona, on va morir el poeta. La Fundació Verdaguer, l'entitat Amics de Verdaguer i el Museu d'Història de Barcelona (Muhba), organitzadors conjunts de la Festa Verdaguer els darrers anys, han comunicat que la

trentena d'actes previstos es traslladen a l'edició de 2021.

Tot i això, hi ha la voluntat de recordar el 175è aniversari de Verdaguer "en única acció commemorativa i participativa" de la qual encara no s'ha concretat el format i que tindrà lloc el mateix dia 17 de maig a Folgueroles "malgrat les restriccions que imposi la crisi sanitària" i de les quals encara no se sap quin abast tindran en aquella data. Es realitzarà sota el lema "Cobriu-me de flors", en referència a un vers del poema *Fulcite me floribus*, del llibre *Idil·lis i cants místics* (1879) de Verdaguer. La Fundació Verdaguer manté activa la iniciativa #RecitemVerdaguer, que convida a penjar a les xarxes un vídeo amb un poema recitat, i

Les danses al Pedró, una de les imatges característiques de la Festa Verdaguer

d'aquesta manera afegir-se també a la commemoració dels 10 anys de L'Atlàntida de Vic.

AJORNAMENT A TORELLÓ

A Torelló, s'ha suspès també un altre acte de memòria literària, el que es fa anualment en record del poeta Segimon Serrallonga, que havia de tenir lloc diumenge,

organitzat per l'Ajuntament i l'Aula Segimon Serrallonga de la UVic-UCC. Els organitzadors esperen poder celebrar la jornada a la tardor i mentrestant, "per no passar de llarg a la commemoració", s'ha obert al Rebost Cultural del web de l'Ajuntament un apartat específic sobre l'autor, del qual enguany es commemora el 18è aniversari de la seva mort.

La UVic-UCC se suma a un arxiu de memòria de la pandèmia

Vic La UVic-UCC s'ha sumat a la iniciativa #arxivemlacovid19, impulsada per l'Associació d'Arxivers i Gestors Documentals de Catalunya amb l'objectiu de recollir "la memòria pública de la pandèmia", un fet que sens dubte passarà a la història. El Servei de Gestió Documental, Arxiu i Registre de la universitat recopilarà tots els vídeos, fotografies i qualsevol altre material que es generi a Osona en relació amb el tema. Per això s'ha fet una crida a centres sanitaris, empreses, institucions educatives i particulars per recollir tot tipus de documentació. Per facilitar la recopilació, s'ha habilitat un enllaç al qual es pot accedir a través del portal web de la UVic-UCC. "La voluntat és que, en un futur, quedi constància de l'impacte social del moment actual", s'afirma en un comunicat.

Artistes pel Confinament, a Ripoll

La iniciativa suma 54 creadors que il·lustraran una baralla de cartes

Ripoll

J.V.

Un total de 54 creadors de diferents àmbits participen en la iniciativa Artistes pel Confinament, que ha nascut a Ripoll amb l'objectiu de crear una baralla de cartes única, que després es pugui vendre i recaptar diners per a projectes d'investigació sobre el coronavirus.

Des d'aquesta setmana,

s'han començat a penjar les cartes al compte d'Instagram @artistes_confinament. La baralla francesa de cartes consta de 52 cartes, a més de dos comodins o *jokers*. Posteriorment, les il·lustracions es reproduiran sobre un suport de paper i la baralla es podrà comprar en comerços de Ripoll i altres municipis del Ripollès que aquests dies continuïn oberts.

Els ajuntaments donen

suport a aquesta iniciativa. Entre els participants hi ha des de pintors fins a il·lustradors, dissenyadors gràfics o de web, creadors de videojocs o estudiants d'aquestes i altres modalitats. La iniciativa dona visibilitat als creadors de la comarca i també vol posar a l'abast de la gent un dels molts jocs de taula que aquests dies s'estan utilitzant per passar el confinament.

El disseny de Marta Freixedas

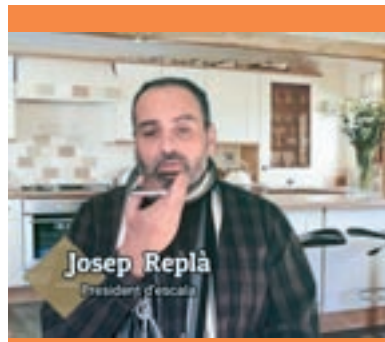
El Museu del Ter proposa un cicle d'obres teatrals

Manlleu El Museu del Ter de Manlleu tenia previst un cicle de projeccions d'obres de teatre representades a la població, coincidint amb l'exposició "Manlleu, ciutat de teatre". Davant de la impossibilitat de portar-lo a terme el cicle s'ha traslladat al canal de YouTube del museu, on es podran veure quatre obres. Coincidint amb Setmana Santa ja es va veure La Passió, en una representació de l'any 1989 que recuperava la història que es va fer entre 1948 i 1956.

CULTURA EN TEMPS DE CORONAVIRUS

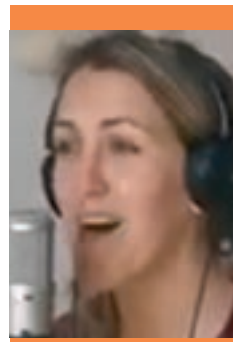
► Expliqueu-nos la vostra experiència i envieu-nos fotos o vídeos

646 079 023

Quim Vila

El cantautor i *showman* moianès penja cada dia a YouTube un vídeo de la sèrie *Perfils de confinats*. Es tracta de perfils de "personatges confinats que expliquen amb humor el seu dia a dia de reclusió". Fins ara ja en porta 21, en els quals hi ha des d'un president d'escala fins a un alcalde, passant per un pare que fa deures amb els fills, un restaurador o un conspiranoic. El coronavirus va obligar Vila a interrompre la presentació de l'espectacle *Un tipus de riure*.

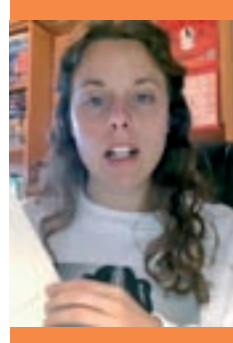
Marta Roma

La violoncel·lista Marta Roma ha reunit virtualment tota la seva banda en un vídeo en què interpreten una versió del tema *Ilha de Santiago* de la cantant de Cap Verd Mayra Andrade.

ACVic

L'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies, ha posat en marxa una sèrie d'iniciatives a les xarxes per donar continuïtat al seu programa d'exposicions. Setmanalment, es publica una entrevista a les autores de l'exposició col·lectiva "En el nom de la mare, en el nom de la terra", que s'estava exhibint al centre, a càrrec d'Assumpta Bassas, la seva curadora (a la fotografia). També es publiquen càpsules amb els assessors del programa Art i Escola.

Fund. M. Martí i Pol

El Cicle de Confinament sobre autors i autores, al canal de YouTube de la Fundació Miquel Martí i Pol, s'ha ampliat amb més sessions. Aquest dijous, la de Meritxell Matas sobre 10 joves autores.

Va ser cofundador, amb Ton Granero, d'Eumogràfic, que va esdevenir un referent a Catalunya

Mor de coronavirus Jordi Cano, un renovador del disseny gràfic

Vic

Jordi Vilarrodà

El coronavirus ha acabat amb la vida del dissenyador gràfic, professor universitari i artista visual Jordi Cano, que dimarts va morir a la clínica Teknon de Barcelona després de gairebé un mes ingressat per la malaltia. Cano tenia 65 anys, vivia a Barcelona sense perdre el contacte amb Vic i estava en plena activitat professional. La seva mort ha causat una profunda commoció. L'alcalde de Vic, Anna Erra, va expressar el seu condol a les xarxes socials qualificant-lo com "un referent del disseny, amb gran qualitat humana" i destacant la seva contribució a la imatge de la ciutat.

Fill d'un professor de l'antiga Escola Industrial de Vic, Jordi Cano es va inclinar pel món del disseny gràfic després d'haver estat, entre d'altres, actor dels Joglars en els inicis de la companyia. A principis dels anys 80 va crear, al costat de Ton Granero, l'estudi Cano-Granero Associats, des del qual van començar a perfilar un estil propi que els identificaria en tota la seva trajectòria: un disseny modern i a la vegada atemporal, allunyat de modes i marcat per l'elegància, la simplicitat i la cura

Jordi Cano, en una imatge recent

d'aspectes com la tipografia. Del seu treball amb Eumo, l'editorial que havia nascut lligada al projecte universitari de la ciutat, en va sorgir Eumogràfic, que l'any 1984 es va constituir com a empresa autònoma dins de l'estructura del que aviat van ser els Estudis Universitaris de Vic. Això els va permetre ampliar el seu radi d'acció amb treballs per a clients externs d'Osona i de Catalunya, des de Fira de Barcelona fins a l'editorial Planeta passant per la multinacional d'as-

segurances Wintherthur i diverses institucions culturals. Sota la direcció de Cano i Granero, Eumogràfic es

Eumogràfic va crear un estil propi, elegant i atemporal

va fer un nom enmig d'un panorama en què el disseny es convertia en una de les icones de la modernitat

preolímpica. La seva peculiaritat és que ho feia des de Vic, quan aquest semblava un àmbit propi de les grans ciutats com Barcelona. La trajectòria d'Eumogràfic ha estat reconeguda amb diversos premis, entre ells el premi Barcelona Disseny i Comunicació o diversos dels prestigiosos trofeus Laus, per treballs realitzats per Jordi Cano amb el seu germà Albert o amb Ton Granero.

A mitjans dels anys 90, Jordi Cano va començar a exercir la docència a l'Escola

El logo de Vic

Vic Algunes de les imatges que identifiquen més la ciutat són obra de Jordi Cano o bé del seu treball conjunt amb Ton Granero. Entre elles la de la UVic-UCC, amb lletres vermelles de diferent gruix, que s'ha anat adaptant als canvis ja des que es va crear el logotip dels Estudis Universitaris de Vic. L'altra és aquesta V que des de l'any 2016 va associada al lema "Vic, Ciutat a la Mesura Humana". Cano va sintetitzar en el logo i diferents versions un procés participatiu que havia estat obert a la ciutadania.

UVIC-UCC

de Disseny i Enginyeria Elisava, a Barcelona, on actualment encara treballava com a director dels màsters de Disseny i de Disseny i Direcció d'Art i Disseny Publicitari i Comunicació. Fins fa dos anys també impartia classes a la Universitat Pompeu Fabra (UPF). Tot això no li impedia continuar amb la seva vinculació amb Vic a través d'Eumogràfic, convertida després en Eumo_dc, i també a UMedia, que incorporava l'antic Servei d'Audiovisuals de la UVic-UCC.

JORDI VILARRODÀ

Una trajectòria dins de l'art visual

Barcelona Tot i que feia anys que no l'havia mostrada públicament, Jordi Cano va tenir una remarcable trajectòria dins de les arts visuals com a pintor. Va ser un dels fundadors del col·lectiu renovador osonenc Òxid de Boira, i havia exposat en galeries d'Osona i de Barcelona, a més d'estar present en

diverses edicions de la fira Arco a Madrid. La darrera exposició individual de Cano va ser a la galeria Maria José Castellví de Barcelona, l'any 2003, sota el títol de "7am Al jardí d'Amandine..." (a la fotografia). El Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) té en la seva col·lecció tres obres de l'artista vigatà.

URGÈNCIES DAVANT EL COVID-19

Si en aquesta situació que estem vivint necessites orientació i/o suport en necessitats més bàsiques, en aspectes jurídics, en aspectes de feina, habitatge i/o de suport als teus fills, o simplement et trobes sol/a truca'ns o deixa el teu missatge de veu o contacta'ns per whatsapp

650866402

#LaCaritatNoTanca

Entre el personal sanitari i sociosanitari que està vivint la crisi del coronavirus a primera línia hi ha alguns esportistes osonencs.

Bolcats del tot en la seva feina veuen complicat acabar les competicions on participaven o disputar proves en els propers mesos.

Esportistes a primera línia

Jordi Uró, Marta Muniesa, Miki Gálvez i Anna Portell són personal sanitari o sociosanitari que combat la Covid-19

Vic

Esther Rovira

L'esport ocupa una part important a les seves vides, però sempre de manera amateur. Com tants altres esportistes, professionalment tenen una altra ocupació i aquesta és de l'àmbit sanitari o sociosanitari, de manera que aquests dies viuen des de la primera línia la crisi del coronavirus.

És el cas d'Anna Portell. La torellonenca practica el tennis des dels 4 anys i, tot i que als 16 va deixar la competició, encara és una habitual del Comarcal de tennis i com a amant de la muntanya tampoc falla a curses com el Tastet dels Matxos. Aquests dies, però, té poc temps per a l'esport. Ha passat a treballar 12 hores diàries a l'Hospital Universitari de Vic com a tècnica superior en imatge per al diagnòstic i la seva feina al servei de radiologia de l'hospital ha canviat completament: "Abans fèiem tres torns i proves programades com radiografies, ressonàncies, TAC, mamografies i ecografies i ara ens hem repartit en dos torns de més hores i només fem les proves urgents i portàtils, que és un aparell de raigs X que por-

tem a l'habitació per fer la radiografia directament allà, ja que són pacients aïllats", explica. A Portell, com a molts dels seus companys, al principi li va costar adaptar-se a les mesures de protecció "perquè no hi estem acostumats i a nosaltres se'ns hi suma el davantal de plom per fer les radiografies". Més enllà del cansament físic ella detalla que anímicament

Veuen poc viable reprendre les competicions o disputar proves els propers mesos

"afecta veure que un pacient entra a urgències tot sol i no té acompanyant fins que rep l'alta. Els sanitaris hem passat a ser el seu suport emocional. Alguna història te l'emportes a casa tot i que amb el suport de tot l'equip i de familiars i amics ho anem superant". La jove de 27 anys assegura que en aquest aspecte el fet de practicar esport l'ha ajudat molt. "L'esport és molt important a la vida perquè t'ensenya a treballar en equip, cosa que ara

és primordial, però també en el cas del tennis a tenir el cap clar i a mantenir els nervis", diu la tennista, que quan va començar l'estat d'alarma era tercera al Comarcal amb el seu equip i els quedaven cinc jornades de competició. "Segurament no podrem acabar, perquè abans del juny no crec que tornem a una certa normalitat, tot i que a la vida d'abans amb aglomeracions tardarem molt més", afirma.

Un desenllaç esportiu per a la temporada 2019-2020 que comparteix l'infermer de l'Hospital de Sant Jaume de Manlleu i futbolista de l'equip de Tercera Catalana del seu poble, Borgonyà, Miki Gálvez. Amb 11 partits pendents, ell considera que el més fàcil i provable serà anul·lar les lligues, però té propostes tant per si passa això com per si la federació decidís que cal jugar tots els partits: "Si se suspelen, l'any que ve els equips podrien continuar a la mateixa categoria amb els punts que portem ara o en cas d'haver de jugar el que resta podríem fer triangulars de 45 minuts durant quatre dissabtes per reduir-ho", desgrana. Aquest infermer de 26 anys intenta pensar en el futbol els dies alterns que descansa després

La tennista Anna Portell forma part del servei de radiologia de l'Hospital de Vic

El futbolista Miki Gálvez és infermer a l'Hospital Sant Jaume de Manlleu

de fer també torns de 12 hores. "És bastant esgotador. Has de tenir molta sang freda i tantes hores amb les bates passes calor i les ulleres et dificulten la visió. Els recursos a vegades no són suficients i és un virus molt llest. Vas sempre darrere seu i costa

parar-lo. Treballem amb tensió i també ha afectat personal sanitari perquè estem molt exposats, encara que esperem de mica en mica anar recuperant efectius. Lluitem tots a l'una però és difícil perquè es tracta de vides i persones malaltes i és una bola

COM ESTÀS VIVINT LA CRISI DEL CORONAVIRUS?

Aina Arxé
(Ripoll)

"No se m'està fent difícil, ja que habitualment soc una persona molt de casa i amb unes rutines establertes. El meu dia a dia de confinament consisteix a seguir més o menys les mateixes rutines: als matins faig classes virtuals de la universitat i a les tardes realitzo la planificació que el nostre preparador físic ens fa arribar", detalla la jugadora del CP Voltregà, tot i que confessa que porta malament no tenir contacte físic amb les persones que estima i té lluny. Té clar que "a tot esportista li agradaria poder disputar la temporada fins al final, però el més important ara és acabar amb la pandèmia i només ho podem fer quedant-nos a casa".

Veli Noguera
(Santa Cecília de Voltregà)

"El confinament s'està convertint en un malson per a tothom, tant els que competim cada setmana com els que no. Esportivament el que trobo més a faltar és el contacte amb les persones del club, tant companys de vestidor com *staff* tècnic", afirma el capità de la UE Tona. Ell manté una rutina setmanal acompanyat dels seus gossos al voltant de casa seva. "Em sento un privilegiat. Mai havia apreciat tant com ara la vida a pagès i els racons que amaga Santa Cecília de Voltregà", diu. Les lligues de futbol des del seu punt de vista no es poden reprendre ja que els jugadors porten moltes setmanes sense entrenar i jugar i "seria contraproduent per la nostra salut".

L'atleta de muntanya Jordi Uró és tècnic d'emergències sanitàries en una ambulància

La jugadora de bàsquet Marta Muniesa treballa en una residència geriàtrica

durada. Així, l'equip tècnic va passar a ser equip auxiliar de reforç a les auxiliars. Amb aquest fet, vam voler evitar la rotació de tant personal, ja que durant tres dies treballes amb les mateixes persones”, diu la jove de 23 anys, que també posa en la balança dels aspectes negatius treballar amb màscares i pantalles “perquè dificulta la feina i genera angoixa” però també perquè impedeix les mostres d'afecte i el contacte físic “i això m'entristeix”. Una de les coses que Muniesa fa més aquests dies és respondre dubtes dels residents. “Per ells és molt dur, estan vivint aquesta situació amb molts nervis. Constantment estan fent demandes sobre aquest tema i si acabarà aviat. Quan miren la televisió i escolten les notícies es neguitegen molt i també n'hi ha que no entenen per què no poden sortir i tampoc per què els seus familiars no els poden venir a veure”, explica, tot i que “evitem la sobreinformació i mirem que facin activitats”. També fan ús de les videotrucades, missatges, vídeos i fotos per apropar els residents a les seves famílies i han fet un taller de cartes. “Així tant els residents com els familiars saben que tothom està bé i es queden més tranquils”, afegeix. La jugadora, formada al CB Viladrau i que ha passat per altres clubs abans del CB Torelló, anava líder de Tercera Catalana amb el seu equip. “El nostre objectiu aquest any era pujar de categoria i la veritat és que estàvem a sis partits de confirmar la primera posició, fet que ens permetria l'ascens. Espero que de cara al maig puguem disputar els últims partits, si cal a porta tancada, però tinc certa por que això no sigui possible perquè la federació ja ha comentat que si no es disputen els últims partits aquesta temporada quedaria anul·lada”, lamenta.

Qui no creu que pugui fer cap prova almenys fins a l'últim trimestre de l'any i sempre que la pandèmia estigui controlada és l'atleta de muntanya i triatleta del Club Atlètic Torelló Jordi Uró. Com a tècnic d'emergències sanitàries treballa en una ambulància de suport vital bàsic a l'empresa Transport Sanitari de Catalunya, subcontractada pel SEM (Sistema Emergències Mèdiques) a Olot. “Ara els serveis són més llargs i laboriosos, ja que hem de prendre les mesures de seguretat per evitar contagis. Després de cada trasllat hem de fer una desinfecció exhaustiva de l'ambulància i tot el material utilitzat. Quan anem als CAP, residències o hospitals també hem d'estar molt al cas de seguir les mesures de cada centre per evitar la propagació, fins i tot si és possible i el pacient està en condicions ens el treuen a fora per nosaltres no entrar i minimitzar riscos”, detalla l'atleta de 36 anys. Uró també és dels que creu que ser esportista ajuda en les circumstàncies actuals. “En una cursa no pots sortir de manera bèstia i després rebentar, si es volen aconseguir resultats s'ha de competir bé, sabent al ritme que se surt i al ritme que s'ha d'arribar. En la situació actual també hem de tenir el cap fred davant els dubtes, pensar que al llarg de la història hi ha hagut diverses pandèmies. Millorar aquesta situació està a les mans de la gent més que del sistema sanitari. Si la població està conscienciada de la gravetat de la situació és la millor manera de combatre-ho”, conclou.

Cap dels quatre s'hauria imaginat mai viure una pandèmia com aquesta, però tots tenen clar que ara cal donar el millor de si mateixos en les seves feines. Ja arribarà l'hora de tornar-ho a fer a pistes, camps i muntanyes.

que costa de fer net”, destaca. Qui també practica un esport d'equip com Gálvez, en el seu cas el bàsquet, és la viladrauenc Marta Muniesa, jugadora del Club Bàsquet Torelló. Ella és terapeuta ocupacional en una residència

geriàtrica d'Osona i les seves rutines han canviat molt des que es va decretar l'estat d'alarma. “Vam establir un protocol de seguretat i canviar el funcionament dels torns, que van passar a ser de tres dies seguits i 12 hores de

Sense Santigosa, Trail Molló i Cabrerès BTT

St. Joan de les Abadesses Un cop acabada la Setmana Santa, durant la qual s'havia de fer la 49a edició dels 3 Dies Trial Santigosa, la junta del Moto Club Abadesses va decidir que no buscarà nova data al llarg del 2020 i que la prova es farà el 2021. La mateixa decisió han pres els organitzadors de la 28a Cabrerès BTT, que s'ajorna al maig del 2021. També ha anunciat que no es farà aquest 2020 el Molló Trail i l'organització ha emplaçat els corredors al 9 de maig de 2021.

Una pujada solidària a Bellmunt

Torelló El Centre Excursionista Torelló organitza aquest diumenge, a partir de 2/4 de 10 del matí, una excursió solidària Torelló-Bellmunt des de casa. La iniciativa està oberta a tothom i s'hi pot participar caminant, corrent o pedalant. La recaptació anirà destinada a la campanya “#JoEmCorono”, que lluita per frenar l'avanç de la Covid-19. Els interessats han de triar la distància i fer un donatiu. Les inscripcions es poden fer al web <www.centreexcursionistatorello.com/caminada>.

Campió de Catalunya d'escacs en línia

Tona El planter de joves escacistes osonencs continua pujant amb força i destacant arreu del país. El jugador d'escacs de 7 anys Adrià Pérez, del club Tona-La Crema, es va proclamar aquests dies de Setmana Santa campió de Catalunya Sub-8 a través del portal chess24. La competició, el Campionat de Catalunya per edats, l'organitzava la Federació Catalana d'Escacs. Pérez va guanyar la final de forma contundent, per 4,5 a 1,5, i es va assegurar el títol en la sisena partida d'una final al millor de 8.

Propostes d'exercici del CEEAF de la UVic-UCC

MATINS ACTIUS

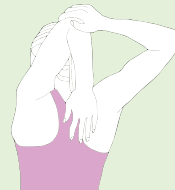
EXERCICI I

10 rotacions d'espatlles endavant i 10 enrere

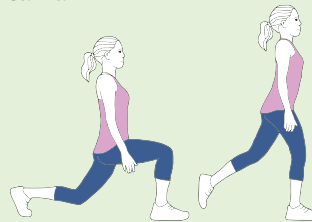
EXERCICI II

Estirament de tríceps 20 segons braç dret i 20 segons braç esquerre

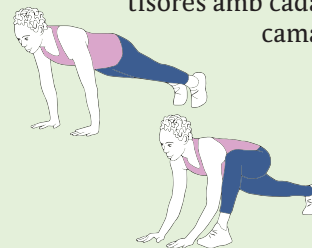
EXERCICI III

10 tisores enrere amb cada cama

EXERCICI IV

10 planxes a tisores amb cada cama

EXERCICI V

Estirament isquiotibial 20 segons cama dreta i 20 segons cama esquerra

EXERCICI VI

10 planxes a posició de pica

COM FER LA RUTINA?

Poseu un compte enrere o utilitzeu un cronòmetre per establir un temps de treball de 10 minuts. Realitzeu totes les repeticions possibles de cada exercici seguint l'ordre indicat i utilitzant un ritme moderat. Que tingueu un bon dia!

RUTINES D'EXERCICI MATINALS

Realitzar exercici físic en acabar-nos de llevar té nombrosos beneficis de caràcter no només físic sinó també mental. Des del Centre d'Estudis en Esport i Activitat Física (CEEAF) de la UVic-UCC us anirem proposant aquests “Matins actius” durant les properes setmanes. Un dels beneficis és que augmenta els nivells d'energia i redueix la fatiga. També millora l'atenció, l'aprenentatge visual i la presa de decisions i es generen endorfines, els neurotransmissors “que et fan sentir bé”.

L'Eixample Morató va ser el setè dels sectors que es van visitar dins del cicle de rutes a la ciutat titulades "Mirades singulars des dels barris", ideades

i conduïdes pel guia Xavier Cervera. Es tracta d'un barri dissenyat 'a cordill' per la nissaga d'urbanistes i arquitectes Morató. Seu de molts petits

comerços singulars, alguns ja tancats, la ruta també va recordar la història de la Casa de la Misericòrdia, que hi tenia la seu.

Un barri amb ofici

L'Eixample Morató, dissenyat entre finals del segle XVII i principis del XVIII, ha acollit molts comerços singulars

Vic

Miquel Erra

L'Eixample Morató, que pren el nom de la nissaga d'arquitectes i mestres d'obres vigatans que el van dissenyar entre finals del segle XVII i principis del XVIII, va ser el primer barri de Vic "traçat a cordill". Com a punt de partida, una absència. La que marca un dels vèrtexs del perímetre del barri: el desaparegut conjunt que formaven l'església, el convent i l'horta de Santa Clara, construïts a partir de 1590 i enderrocats després dels estralls de la Guerra Civil. Precisament, la seva existència explica el perquè el carrer Sant Antoni no aboca directament al de Manlleu, com tocaria, sinó que fa un gir sobtat de 90 graus.

L'únic testimoni d'aquell convent dominic és una de les actuals joies del Museu Episcopal: el retaule de Santa Clara, una obra imponent de Lluís Borrassà de principis del segle XV. Que avui pugui ser contemplada s'ha d'agrair al bisbe Josep Morgades. A finals del segle XIX les monges l'havien posat a la venda, per 1.000 pessetes, per poder pagar les obres de reparació que havien de fer a la teulada. El bisbe es va avenir a pagar les obres a canvi del retaule.

Més enllà de l'arquitectura i l'urbanisme característics del barri, que també, Cervera va voler centrar part de la visita en la redescoberta d'alguns dels seus comerços i oficis singulars, en el que ell mateix va qualificar com a "petita ciutat de les coses autèntiques". Cervera tenia preparada una triple parada per testimoniar que aquest és un barri ric en comerços i locals "únics". Malauradament, dels tres comerços que es van visitar fa tres anys, dos ja han tancat. Es tracta del Via Làctia, el taller d'afinació de formatges que havia regentat el suís Sébastien Roueche, i la Tapisseria Masoliver, al mateix carrer de la Fusina des de 1950, tancada per jubilació. La que sí que continua fent història és l'empresa de llonganisses Casa Riera Ordeix, a la plaça dels Màrtirs des de 1852,

El carrer de la Misericòrdia, amb les arcades que donen a l'antic claustre, a l'esquerra, és una de les entrades a la plaça dels Màrtirs, el cor del barri

ALBERT LLIMÓS

Pòsit social

L'antic claustre, testimoni dels 250 anys de la Casa de la Misericòrdia

Vic

M.E.

Un dels apunts colpidors de la visita va ser el record per la tasca que durant 250 anys va desplegar en aquest barri la Casa de la Misericòrdia, institució que acollia noies òrfenes i abandonades. Desapareguda l'any 1972, el seu testimoni material es preserva a través de l'antic claustre que una edificació de nova planta va haver de mantenir.

La Casa de la Misericòrdia de Santa Anna es va fundar el 1721, inicialment

en un pis de lloguer del carrer Nou, que aviat els quedaria petit. Una donació del prevere Miquel Joan Barnils, natural de Sant Quirze de Safaja, va permetre, l'any 1728, construir el nou edifici de la plaça dels Màrtirs, amb una petita església adjunta. Poc després, el mateix Barnils, ja gran, va posar l'entitat sota l'aixopluc del bisbat, per preservar-ne el futur.

Tot i regida econòmicament per uns administradors, el dia a dia d'aquest centre d'acollida no estava dirigit per cap congregació

religiosa sinó per les mateixes residents; això sí, sota un règim disciplinari estricte i d'arrel cristiana. "Era com un centre de treball autogestionat", va apuntar Cervera, tot recordant que aquesta "obra social" va evitar que moltes d'aquestes noies, que tenien entre 10 i 25 anys, acabessin abocades "al món de la prostitució". Les joves eren acollides fins que es considerava que podien viure de manera independent, fet que va possibilitar que ocasionalment algunes hi estiguessin de manera indefinida –tam-

bé en casos de viduïtat o separació.

La Casa de la Misericòrdia va tancar les portes el 1972, arran d'una reestructuració de diferents serveis aleshores tutelats pel mateix bisbat, com Casa Caritat; d'allà en naixeria la Llar Juvenil, ja accessible a usuaris d'ambdós sexes. Corrien nous temps. L'immoble buit –que puntualment va acollir els escoltes o el Cor Cabirol– es va anar deteriorant fins que va ser enderrocada als anys 90, coincidint amb l'obertura del carrer. Això sí, als propietaris del nou edifici se'ls va obligar a preservar el claustre. L'actual sortidor és de construcció moderna, però antigament al centre del claustre hi havia hagut "un petit estany".

avui a mans de la sisena generació.

Des de la mateixa plaça dels Màrtirs, Cervera va aprofitar per recordar l'antic sobrenom de plaça dels Porcs, motivat pel fet que a partir del segle XVIII l'espai central concentrava el mercat del porcí –anteriorment a la plaça Major–. Va ser així fins al 1959, quan

arran de la irrupció de la pesta porcina africana es va prohibir l'exposició i comercialització d'aquest bestiar a l'aire lliure. Uns anys després també va acollir les parades de fruita i verdura del mercat setmanal. Molts encara recordaven, dels anys setanta, el gran cobert metàl·lic que es va instal·lar provisionalment per evitar

una prohibició governativa de vendre productes alimentaris a la intempèrie. A partir de 1980, amb l'obertura del Mercat Municipal, la plaça va quedar òrfena de parades ambulants.

La ruta no va passar per alt cada una de les set capelletes o fornícules que encara s'hi poden localitzar, la majoria dedicades al sant que dona

nom a cada carrer, o per fer una pinzellada d'alguns dels edificis més notables, com les cases Vilarrúbia i Serrabou, o l'emblemàtica Cooperativa. Finalment, es van visitar dues esglésies que atresoren un notable valor artístic, però alhora molt poc conegudes pel gran públic, la de les Josefines de la Caritat i la de l'Escorial.

40 anys sumant 'solera'

El Jardinet, avui un dels restaurants de referència de Vic, va obrir el 1980 com a local de patés i formatges i durant els anys 90 va ser epicentre de les mogudes 'contraculturals'

Vic

Miquel Erra

Un Divendres Sant, el de 1980, Víctor Vilanova i Maria Dolors Pi obrien El Jardinet, al carrer dels Corretgers de Vic. Una alenada d'aire fresc per a un nucli antic aleshores fosc i decadent. El local, que ha viscut tres grans etapes, totes referents, s'ha consolidat com un dels restaurants de referència a la ciutat, avui a mans de la segona generació: el cuiner Ivan Vilanova i la seva parella, Fani Plans. L'aniversari els ha enxampat amb el restaurant tancat a conseqüència de la crisi del coronavirus, però aquests dies han recordat l'efemèride amb un vídeo commemoratiu a través de les xarxes socials.

"Tenim moltes ganes que passi tot això per tornar a obrir i retrobar-nos amb clients i amics", apunta Ivan Vilanova, tot confiant que aquesta aturada forçada només sigui "una pedra en el camí" dins de la llarga trajectòria de l'establiment. "Tenim tota una història i una solera al darrere", destaca el cuiner, conscient que és on és gràcies al llegat dels seus pares, "que als anys 80 es van mullar molt fort; la gent els deia que durarien quatre dies i mira!".

El Jardinet va néixer com un restaurant especialitzat en patés i formatges de qualitat, una moda inspirada en els petits *bistrot*s francesos que de seguida va tenir molt bona acollida. A mitjans de la dècada dels 80, l'establiment agafaria un altre aire, més a l'estil dels cafès-teatre, convertint-se en un dels epicentres de la moguda *contracultural* de Vic. Hi van actuar des de Kul de Man-

Fani Plans i Ivan Vilanova, aquests dies confinats a casa

Un 'jardinet' amb molta història

Vic El poeta Josep Carner mantenia bona amistat amb els antics propietaris d'aquesta històrica casa del *rovell de l'ou* i fins i tot va dedicar un poema a la mestressa, Clara Verdguer, que avui figura reproduït a la façana. De fet, existeix una foto de Carner assegut al jardí, actualment reconvertit en terrassa. Aquest espai, precisament, inspiraria el nom de l'establiment. Encara avui, la imatge del pou, al capdamunt d'una escala, i la presència d'un boix centenari conviden a reviu l'esperit de Carner. A la foto, Víctor Vilanova, fundador d'El Jardinet, a la terrassa, per la nevada de 2004.

dril fins a Rafael Subirachs o Loquillo, en uns anys en què

era habitual veure-hi moltes cares conegudes del món de

l'espectacle. A finals dels anys 90, amb la proliferació dels primers bars musicals a la ciutat, El Jardinet va decidir centrar-se decididament en la restauració. I en aquest últim procés de canvi va ser clau el fet que el 1999 s'incorporés a la cuina "de casa" el fill dels fundadors, Ivan Vilanova, després d'haver completat un períple formatiu per fogons de restaurants de renom com Via Veneto, Neichel, l'Àbac o El Racó de Can Fabes. Aquells primers anys, l'Ivan va treballar de bracet amb els seus pares, però quan aquests es van jubilar, l'any 2014, ja en va agafar definitivament les regnes. D'una manera o altra, però, "sempre els he tingut al costat; i això ha estat una gran sort", els agraeix.

Des del primer dia, Ivan Vilanova va procurar d'aportar un segell gastronòmic "personal" a la cuina, però partint d'unes línies mestres irrenunciabils: "La qualitat, el bon servei i els productes de mercat i de proximitat". I és que "per nosaltres és important saber d'on ve cada producte i treballar amb productors de prop, a qui coneixem".

En un sector que exigeix "molt de treball i esforç", Vilanova troba especial compensació en la fidelitat de la clientela: "Veure que la gent respon és molt maco. És agradable que valorin la teva feina; et sents correspost". Per això ja estan esperant amb candeleteres tornar a fer bullir les olles, malgrat ser conscients que ho hauran de fer intensificant i reforçant "totes les mesures que calgui" per afrontar els reptes higiènics que implicarà el procés de desconfinament.

Ripoll es queda sense festa major i busca dates pel casament a pagès

Ripoll

Jordi Remolins

La crisi sanitària de la Covid-19 ha obligat l'Ajuntament de Ripoll a ajornar tots els actes culturals i festius que es concentren al mes de maig, entre els quals la festa major i la posterior Festa de la Llana i Casament a Pagès. La seguretat que el confinament no s'aixecarà com a mínim fins al 26 d'abril i que això comportarà un retorn gradual a la normalitat ha motivat la suspensió en les seves dates habituals d'aquestes dates troncales de les festivitats ripolleses.

La Comissió de Festes de Ripoll ha previst una celebració des de casa de l'11 de maig, quan se celebra el patronatge de Sant Eudald, amb propostes que estan enllestint i que s'anunciaran durant els pròxims dies. Simultàniament està estudiant també una nova data al calendari per celebrar en format reduït una festa que reculli l'essència de Sant Eudald. Dècades enrere Ripoll havia celebrat la festa major d'estiu coincidint amb la festivitat de Santa Maria, data que pot considerar-se en la reformulació d'enguany.

La nova data de la Festa de la Llana té moltes possibilitats d'encaixar-se dins de la Fira de l'Ovella del 15 d'octubre, tot i que el canvi de dates obliga a suspendre definitivament el concurs de tosa dels animals. En cas que es confirmi aquest calendari, el casament a pagès es faria aquell mateix cap de setmana. El casament a pagès complirà la 50a edició, ja que es va incorporar el 1971 a una Festa de la Llana que se celebra des de quatre anys abans.

Cuinar en temps de confinament

Tàrtar de tonyina amb guacamole, ous de peix i wasabi

Orona
Cuina

Eduard Aliberch
Cal Jutge

Ingredients:

800 grams llom de tonyina vermella
100 grams maionesa
2 rovells d'ou
8 grams wasabi en pols
4 alvocats
1 tomàquet
1 ceba tendra
1 llimona
q.s oli de sèsam
1 paquet germinats
16 torraderes de pa de xapata
2 cullerades mostassa antiga
16 cullerades salsa de soja
q.s sal i pebre blanc

Elaboració:

1. En un bol posarem el rovell d'ou, la mostassa, la soja, una mica d'oli de sèsam, el porradell picat i el pebre blanc. Ho barrejarem. Tallarem la tonyina a daus i ho barrejarem.
2. En un altre vol posarem l'alvocat tallat a dauets molt petits amb una mica de tòmaquet picat, ceba tendra, un raig de llimona, sal i pebre. Ho reservarem.
3. Farem una maionesa de wasabi barrejant la maionesa amb la pols de wasabi i ho posarem dins una mànega pastissera.

Muntatge del plat:

Al plat posarem un motlle rodó i farem una base amb el guacamole, a sobre hi posarem el tàrtar de tonyina i per acabar uns ous de truita per sobre i els germinats. Farem uns punts de maionesa de wasabi al voltant del plat. Ho acompanyarem amb unes torraderes. Ja ho podrem servir.

Sant Julià canta caramelles als balcons i recorda Josep Fiter

Sant Julià de Vilatorrada
Les Caramelles del Roser, amb 430 anys d'història, van recórrer diumenge els carrers de Sant Julià, però en un format molt diferent de l'habitual: com que l'estat d'alarma i les mesures per evitar la propagació del coronavirus van impedir que els caramellaires sortissin a cantar, l'Ajuntament va muntar un altaveu en un dels vehicles dels vigilants municipals i es va passejar pel poble amb el repertori a tot volum. A les 12 del migdia, veïns i veïnes van omplir els balcons, jardins, terrasses i finestres per cantar plegats els Goigs del Roser seguint una reproducció en directe via YouTube. I és que després de mesos d'assajos, la colla caramellaire i el consistori van reinventar la tradició per no deixar de celebrar el Diumenge de Pasqua en un any en què, a més a més, les caramelles tenien una càrrega emocional afegida. "Haviem d'estrenar *Festívola*, una peça amb lletra d'Anton

Carrera i composta a quatre mans per l'actual director, Jofre Bardolet, i Santi Riera, expresident de l'entitat que va morir fa dos anys", apuntava Hernan Collado,

un dels cantaires, "la volíem dedicar a Josep Fiter, actual president i recentment traspasat". A banda de la suspensió de la cantada pels carrers, Sant Julià tampoc

podrà celebrar la 43a edició de l'Aplec Caramellaire, que havia de tenir lloc aquest cap de setmana i que habitualment reuneix colles de diferents territoris de parla

catalana. Altres pobles amb una llarga tradició caramellaire, com Santa Eulàlia de Riuprimer o Seva, també van sortir als balcons a cantar caramelles.

Corrandes virtuals pels 40 anys

La Coral Xicalla, de Vic, va voler celebrar el 40è aniversari cantant corrandes per YouTube

Vic

M.E.

"Aquest any per la Xicalla és un curs ben especial; perquè n'hem fet 40 i ho celebrem com cal. Per poder estar a l'alçada i fer-ho ben diferent; cadascú a casa seva, seguint el confinament." És una de les 24 corrandes que entre dissabte i dilluns de Pasqua una seixantena de cantaires vinculats a la Coral Xicalla van interpretar de forma virtual, a través de YouTube.

"Ens sabia greu que en un any tan especial per nosaltres no es fes la cantada", explica la directora, Roser Pugès, molt satisfeta del resultat final de la inèdita experiència. L'actuació es va centrar únicament en les corrandes, "la part més reivindicativa, més festiva i amb un toc d'humor", destaca. La coral va introduir les corrandes dins de la cantada de Pasqua el 1991. Des de llavors no han fallat mai.

Aquesta no era l'única cita especial que havien programat per celebrar el 40è aniversari. Pel Mercat del

Una captura d'alguns dels cantaires que van participar del muntatge virtual

Ram, per exemple, tenien programat un intercanvi a Menorca; és la tercera vegada en 40 anys que aquest viatge es veu frustrat. El curs presencial, que havia de finalitzar a principis de juny, es dona pràcticament per acabat, "tot i que buscarem alguna fórmula ben original per fer el comiat", apunta la directora. Actualment la coral compta amb una trentena de cantaires d'entre 4

i 13 anys. Precisament, un dels objectius d'aquest any era poder reforçar el grup dels més petits i arribar a la simbòlica xifra dels 40 integrants. Després d'uns anys al ralenti –coincidint amb la maternitat de Roser Pugès–, des de fa tres o quatre cursos la coral havia recuperat tota la seva empena amb l'objectiu d'anar afrontant reptes musicals més ambiciosos. "Tant de bo el proper curs

puguem tornar a la normalitat i celebrar els 40+1".

La Coral Xicalla va néixer el 1980 de la mà d'un grup de veïns del barri de Santa Anna que ja cantaven caramelles des de feia tres anys. Per dirigir-la van fitjar Pere Sellarès. Durant els anys 80 la coral va arribar a tenir un centenar de cantaires. Per la cantada de caramelles sempre compten amb molts exmembres i col·laboradors.

Tona anul·la el 78è Aplec de la Rosa a Lurdes i al Castell

Tona L'Ajuntament de Tona, l'Agrupació Sardanista, la Comissió de l'Aplec i l'Esbart Dansaire Castell de Tona han acordat d'anul·lar el 78è Aplec de la Rosa a Lurdes i al Castell, que s'havia de celebrar el 31 de maig i 1 de juny, coincidint amb la segona Pasqua. Les entitats organitzadores s'emplanten, des d'ara mateix, a treballar per l'Aplec del 2021, "amb més ganes i il·lusió que mai, a fi de poder gaudir-ne plegats", destaquen en un comunicat.

Suspès el Mercat dels Tastets de la Terra a l'Esquirol

L'Esquirol El 13è Mercat dels Tastets de la Terra i les Trompetes de l'Esquirol, que s'havia de celebrar el cap de setmana del 25 i 26 d'abril, també ha quedat cancel·lat. En aquest moment des de l'Ajuntament estan valorant la possibilitat de traslladar-ho en unes altres dates, però encara està per determinar. En l'organització també hi ha implicats Cabrerès Associació de Comerciants i l'escola de música El Faristol.

ESPECIAL GES BISAURA

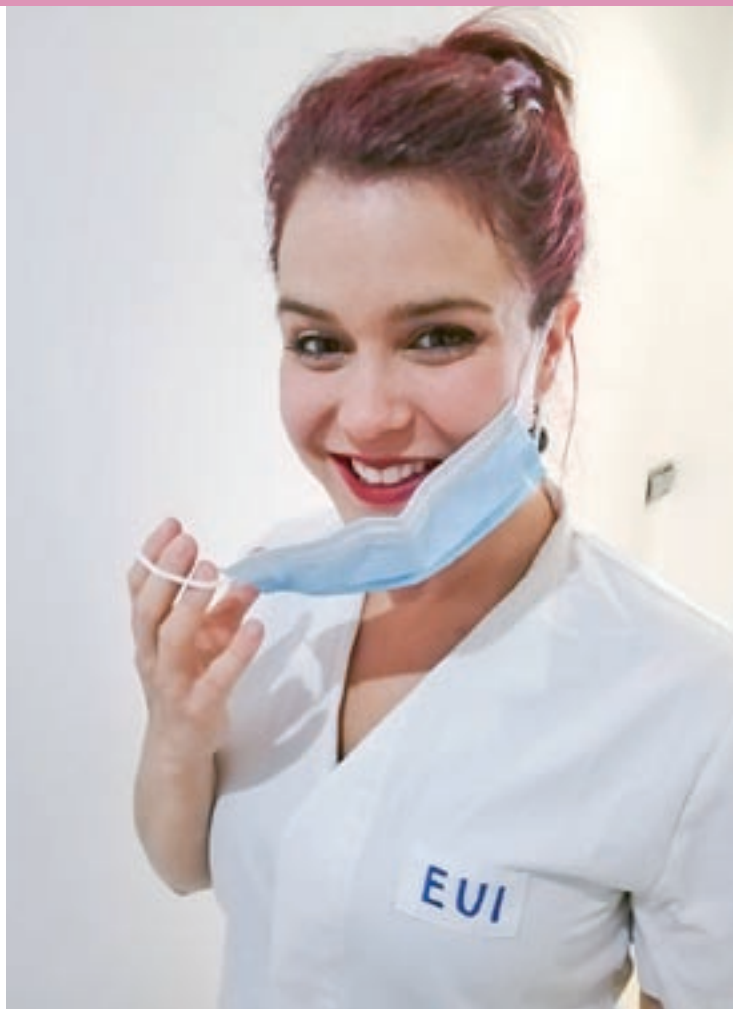
“Necessitava tornar-hi”

La infermera torellonenca Marta Florido, que havia deixat el sector per obrir un restaurant, s'hi ha reincorporat davant la crisi sanitària i fa de voluntària a la residència Cals Avis

Torelló

Guillem Rico

Infermera de vocació i cambrera de professió. És el que diu la torellonenca Marta Florido després que el juliol passat decidís fer un canvi de vida. Fa nou mesos va deixar la seva darrera feina d'infermera a la residència de Cantonigròs –abans havia estat a FADO i a l'Hospital Moisès Broggi– per, a finals de setembre, obrir un restaurant amb la seva parella, la Gola del Llop, a Torelló. A causa del confinament, van haver de tancar l'establiment i llavors mateix tots dos “ens vam oferir com a voluntaris per si calia fer menjar i portar-lo a domicili” per a persones dependents o grups de risc. La infermera també es va posar en contacte amb el CAP de Torelló perquè li van dir que “estaven col·lapsats”, però no va ser fins al cap d'unes setmanes que la van avisar que faltava personal a la residència Cals Avis, d'entrada una auxiliar. Per qüestió de paperassa amb els autònoms ho va ajornar i al cap de dos o tres dies la van avisar que a la residència a causa de les baixes només hi havia una infermera i la directora, que també ho és. Així que va decidir anar-hi com a voluntària, ja que “m'agrada treballar amb els avis”. Florido assegura que “com que notava que jo tinc el coneixement, alguna cosa havia de fer, moralment necessitava tornar-hi, no podíem deixar desatesa gent que necessita suport”.

Marta Florido, a la residència Cals Avis de Torelló

“L'endemà no sé què em trobaré, aquest virus és molt agressiu”

Així que dilluns de la setmana passada es va incorporar al centre.

La infermera explica que d'entrada hi va quatre hores a les tardes, que la directora “està confinada a la residència”

“La part més dura és que els avis i àvies cada dia estan més tristos”

cia” i que “tracta els avis amb una estima que no havia vist mai” en una feina que “és molt dura” aquests dies. En dies que fa falta, però, també hi va alguns matins. Florido explica que al centre “hi ha

tots els recursos, potser amb menys quantitat”, per la qual cosa alguns EPI els reutilitzen. “Vaig superprotegida” i per exemple sobre la mascareta FP3 n'hi porta una altra de quirúrgica per poder-la fer servir més temps.

Florido comenta que més que per ella, li feia por infectar-se per la gent propera, i lamenta que “quan estàs treballant “no és el mateix, no pots fer una abraçada a un avi o àvia”. Personalment, diu, “encara no hi tinc un vincle molt gran perquè fa pocs dies que hi soc, però és dur per les companyes” que porten temps atenent-los. Fa referència a “tot el procés emocional que hi ha al darrere”, de parlar amb les famílies i de l'afecte que els tenen, perquè “quan se't mor un avi ho passes malament, però quan són deu és més dur”. Florido explica que de mitjana a la residència on estava fins l'estiu passat hi havia una defunció cada dos mesos i que ara aquestes xifres s'han disparat. “Marxo al vespre i penso en l'endemà què em trobaré; aquest virus és molt agressiu, no et pots anticipar, passa de cop”, lamenta.

A la residència, “veus els avis cada dia més tristos, confinats a les habitacions on passen moltes hores sols”, relata, ja que els falta la socialització que és tan necessària per a ells, de manera que “pateixen més en la part emocional”. Les infermeres tenen en compte diferents parts com la física, la mental, l'espiritual o la social. “Com

En el darrer mes han mort 18 persones a la residència de Torelló

Torelló Des de l'inici de la pandèmia del coronavirus a la residència Cals Avis han mort 18 persones. D'aquestes, 10 van donar positiu quan es van fer els primers testos, segons la regidora de Benestar Social, Núria Montanyà (ERC-JpT), que explica que la setmana abans de tancar les escoles ja no es va deixar entrar les famílies i a finals de març quan hi va haver els primers residents amb símptomes es van aïllar. Ara mateix al centre hi ha 46 usuaris i uns 15 professionals de baixa, que després de crear una borsa s'han anat cobrint. Des de l'inici, explica, s'han coordinat amb el CAP a l'hora de prendre decisions. Aquesta setmana s'han fet noves proves als usuaris.

a professional m'angoixa no poder empatitzar amb les famílies, que no es puguin acomiadar, no poden fer un dol”.

Florido explica que un d'aquests dies va fer una cura pal·liativa a les 4 de la tarda i al vespre el resident havia mort i diu: “Com pot ser que aquesta persona l'última cara que hagi vist sigui d'un desconegut” i que “ni la seva infermera habitual, perquè no es van fer diagnòstics precoços, no pugui acompanyar algú a qui ha cuidat uns anys”. I aquí fa un reconeixement a tots els professionals que treballen a les residències, perquè “no deixen de ser els teus avis i iaies”.

MAS LA TORRE
Espai rural, lúdic i privat

Serveis
Cuina · Pàrquing · Organització de festes

Esdeveniments i celebracions

C. Montserrat, 79 - Sant Vicenç de Torelló - Barcelona
Tel. 93 859 09 71 - 639 24 41 52

www.maslatorre.cat - info@maslatorre.cat

@ **codina**
rebotgeria
Joleria

C. Pont, 31
08570 Torelló
Tel. 93 859 07 46

www.joieriacodina.com

80è
Aniversari

Gran col·lecció en
anells de compromís

antonia maria

Un joc per passar el confinament en família

La psicòloga torellonenca Judit Verdaguer ha elaborat el Confijoc

Torelló

Gil Capdevila

Les maneres d'amenitzar el confinament a casa estan sent diverses; des de reptes via xarxes socials fins a trobades telemàtiques, passant per opcions més clàssiques com els jocs de taula. Aquest és el cas del Confijoc, un joc de taula per a tota la família elaborat per la psicòloga infanto-juvenil Judit Verdaguer. El format de tirada de daus i la disposició del taulell són semblants a l'Oca, però el contingut n'és original i la finalitat de l'experiència és la diversió en família i no

pas la competitivitat. De fet, són els jugadors, posant-se d'acord, els que decideixen qui comença la partida.

El joc consta d'un taulell amb un recorregut de 45 caselles, dividides en sis colors segons la seva categoria i una il·lustració. A les de color blau clar, s'haurà de realitzar una acció afectiva com ara fer una abraçada o un petó a un altre jugador; amb color rosa es fan destacar qualitats dels presents; de blau fosc, revelar preferències sobre temes concrets; de groc, imaginar situacions indicades al taulell; de verd, respondre preguntes que

triïn els daus sobre emocions determinades, i de lila, anècdotes de la vida.

La creadora del joc ha deixat clar que el Confijoc "no busca la competitivitat sinó un moment distès en família per riure i aprendre els uns dels altres. Es treballen les anècdotes de la vida, l'autoestima i l'autoconcepte i diferents emocions, entre d'altres coses".

Us podeu descarregar el Confijoc en aquest codi QR
EL9NOU.CAT

Verdaguer, amb el taulell del joc

federòptics
Francolí

Som aquí per ajudar-vos

Volem que sàpigues que durant aquests dies estem al teu costat i som aquí per ajudar-te en tot el que necessitis

Seguim a la teva disposició per atendre qualsevol possible emergència

Ens trobaràs al telèfon 93.859.19.37
i per Whatsapp al 611.44.58.75

Això ho superarem entre tots!

Federòptics Francolí
Pont, 30 - 08570 Torelló - T 93 859 19 37
www.federopticsfrancoli.net
Instagram. @federopticsfrancoli - Facebook. opticafrancoli

Els records per l'alzina grossa de Bellmunt, per ara, confinats

Sant Pere de Torelló El temporal *Glòria* va fer caure el 21 de gener l'anomenada Alzina Grossa de Bellmunt, un arbre amb almenys cinc segles d'història. Llavors es va retirar el que des de l'ajuntament santperenc definien com un símbol del municipi que els veïns se sentien seu. En aquell moment, el consistori d'acord amb la propietat i els Amics de Bellmunt van acordar crear un espai commemoratiu amb les restes de l'arbre, uns sis o set metres que es van poder salvar. Amb les altres restes n'havien fet uns clauers que havien de ser el tradicional record que es dona a les persones que cada Dilluns de Pasqua pugen a l'aplec de Bellmunt. Aquesta setmana el regidor de Governació, Xevi Bardolet, penjava a les xarxes una foto del record en què hi ha la inscripció "Res mor del tot, només es transforma".

Fisioteràpia • Nutrició
Psicologia • Podologia
Estudis biomecànics • Classes dirigides

DE CAP A PEUS
Centre de Salut Integral

659 72 39 38
C. Vilamitjana, 39
Sant Vicenç de Torelló

El consistori infantil de Sant Quirze promou una cursa virtual

Sant Quirze de Besora

G.R.
El consistori infantil de Sant Quirze no s'ha volgut quedar aturat durant el confinament i s'ha reunit per proposar activitats per als alumnes de l'escola Segimon Comas. La setmana passada van acordar enviar missatges de tranquil·litat a les famílies i impulsar una cursa per promoure l'esport durant el confinament, que es fa aquest divendres i que pretén recórrer 10 quilòmetres entre els nens i nenes de P3 i fins a 6è. Els participants que s'han apuntat han rebut un dorsal i cadascú ha hagut de mesurar l'espai on farà la cursa, ja sigui el passadís, el jardí o el garatge, i en acabar la cursa enviar els metres recorreguts en un correu electrònic. Segons l'alcalde, David Solà, ara els regidors infantils estan preparant una activitat musical amb una coreografia.

D'altra banda, l'Ajuntament treballa per poder fer arribar l'escola virtual a totes les llars. Solà explica que es van avançar al Departament d'Educació i que ja fa dies que treballen per fer arribar internet i ordinadors a les famílies que no en tenen. Han detectat deu famílies i dues ja s'han pogut connectar. Segons explica Solà, van mirar a través dels veïns "si algú podia compartir wifi" però hi ha alguns casos en què "no hi ha prou cobertura". Ara estan pendent de les mesures que ha pres el departament i, mentrestant, fan arribar els materials i activitats als alumnes en qüestió a través d'altres fórmules, ja sigui per WhatsApp o físicament de forma impresa a casa seva.

Tornar a l'hort

Ginesta Mary ha recuperat l'activitat agrícola després de tres setmanes

Borgonyà

A.M./G.R.
Durant tres setmanes han crescut males herbes a l'hort que des de fa tres anys té Ginesta Mary darrere la fàbrica de Borgonyà, allunyat del seu domicili de la colònia. La setmana passada hi tornava després que el govern espanyol modifiqués la restricció que ho va impedir els primers dies d'estat d'alarma. "Quan van dir que no s'hi podia anar estava a mig fer feines, havia plantat rúcula i ravenets i volia fer patates, i em vaig trobar que res", recordava mentre treia males herbes. Després de tants dies "ara hi ha zones que se m'han descontrolat" però "és solucionable", afegia. Segons Mary, si s'hagués allargat més dies "hi hauria cultius que no es podrien fer", i assegura que anar a l'hort per a l'autoconsum és més segur que anar al supermercat: "Aquí no hi ha cap virus, és el menjar que has cultivat tu" i reivindica la sobirania alimentària que "en un moment de crisi com

Ginesta Mary, a l'hort que té a Borgonyà per a l'autoconsum

ara és encara més important i demostra la rellevància d'aquest teixit de persones que estan alimentant molts membres de la seva família amb petits hortets".

Mary també té gallines i a l'inici "va ser una mica

angoixant perquè teníem el dubte" de si podrien anar a cuidar-les. Ara Mary ja ha desbrossat l'hort i hi plantarà enciams, carbassons i cogombres. La reivindicació de col·lectius com el GDT, que presideix, ha donat fruits.

Suspenen la festa major del barri de Montserrat de Torelló

Torelló La festa major del barri de Montserrat de Torelló, prevista entre el 19 i el 27 d'abril, se suspèn. Des de l'associació de veïns del barri, que s'encarreguen de l'organització, han decidit anul·lar-la davant la impossibilitat de desenvolupar-la com és habitual arran de la crisi del coronavirus. Des de l'entitat expliquen que "per precaució i evitar mals majors" han descartat ajornar-la i se celebrarà l'any que ve.

El 40è Mercat del Trasto de Torelló s'ajorna i estudia nova data

Torelló Els Deixebles de Sant Feliu, que l'any passat en van assumir l'organització, han confirmat l'ajornament de la 40a edició del Mercat del Trasto, que s'havia de celebrar el 10 de maig. Segons l'entitat, ho fan davant la "incerta situació que estem vivint". Ara estan a l'espera de l'evolució de la pandèmia per decidir si busquen una nova data durant aquest any o si s'ajorna definitivament.

VINE A SOPAR A LA LLIBRERIA
A PARTIR D'ARA
TOTS ELS
DIVENDRES I DISSABTES
SOPARS DE GRUP
PER ENCÀRREC
MÍNIM 10 PERSONES

C. SANT BOI, 6 · MONTESQUIU
RESERVA LA TEVA TAULA AL 636 666 620

Fes
Fundació Eduard Sotol

FORMACIÓ CONTÍNUA
FORMACIÓ ESPECIALITZADA
EN INDÚSTRIA I TECNOLOGIA

- ⇒ AUTOMATITZACIÓ
- ⇒ MECANITZACIÓ
- ⇒ HIDRÀULICA
- ⇒ SOLDADURA
- ⇒ ROBÒTICA
- ⇒ DISSENY

Més info:
www.fes.cat/cursos

Formació Bonificable Tel. 972 70 11 31
info@fes.cat

L'olla

rostidoria
menjar per endur

C. Núria, 103
(al costat del centre cívic)
Tel. 93 850 51 11 - Torelló

bardolet
MOBLES FETS A MIDA

MOBILIARI
SOFÀS
MATALASSOS
DECORACIÓ
INTERIORISME

Nova promoció de sofàs i matalassos

a tots els sanitaris, moltes gràcies !!!!

www.moblesbardolet.com

C/Bisbe Morgades, 14 · Tel. 93 380 36 24 · Vic
Carrer Nou, 44 · Tel. 93 859 06 20 · Torelló

Defuncions

Candido Márquez Calzadilla. 80 anys. Vilanova i la Geltrú/Vic
 Àngel Rifà Pascual. 91 anys. Manlleu
 Manuela Perea Camuñez. 86 anys. Manlleu
 Josep Esponella Puigdollers. 90 anys. Vic/Roda de Ter
 Josep Lladó Capdevila. 97 anys. Manlleu
 Jalila Moujahid. 48 anys. Vic
 Carme Crivillers Prat. 88 anys. Vic/Castellterçol
 Dolors Canudas Febrer. 83 anys. Sant Cugat del Vallès/Vic
 Ramon Masferrer Laromaine. 55 anys. Vic
 Carme Aguilar Benito. 95 anys. Manlleu/Vic
 Josep Rubió Gorchs. 93 anys. Manlleu/Santa Maria de Corcó
 Núria Girbau Mont. 88 anys. Vic
 Lluís Collell Trabal. 88 anys. Vic
 Paco Fernández Campos. 68 anys. Vic
 Josep López Rueda. 76 anys. Vic
 Jaume Vilaró Blancafort. 91 anys. Vic
 Josep Ors Rius. 77 anys. Vic
 Montserrat Puigdesens Pol. 86 anys. Vic
 Carmen Sánchez Herreros. 90 anys. Manlleu
 Carmen Rubio Ruiz. 90 anys. Sant Julià de Vilatorrada/Vic
 Anna Sanglas Tió. 96 anys. Manlleu
 Pere Altarriba Serra. 85 anys. Manlleu/Vic
 Dolors Molist Coma. 86 anys. Vic
 Jaume Jutglà Caralt. 86 anys. Vic
 Juan Godayol Ferrer. 76 anys. Sant Cugat del Vallès/Vic
 Rafaela Duran Palacios. 69 anys. Vic
 Josefa Cano Ruiz. 82 anys. Manlleu/Vic
 Manolo Fabré Rios. 68 anys. Vic
 Puri Martín Granados. 86 anys. Vic
 Montserrat Vila Picas. 82 anys. Vic
 Isabel Sánchez Bueno. 85 anys. Vic
 Candi Espona Bayés. 90 anys. Vic/Gurb
 Carlos Jiménez Armijo. 55 anys. Manlleu/Vic
 Maria Medina Fabregó. 92 anys. Vic
 Montserrat Subirà Pey. 92 anys. Manlleu/Vic
 Josefa Archilla Rodríguez. 82 anys. Vic
 Josep Sancho Llorca. 85 anys. Vic/Calldetenes
 Margarita Camps Alberch. 83 anys. Vic
 Patro Garcia Garrido. 91 anys. Manlleu
 Joan Anfruns Garriga. 76 anys. Vic
 Antonio Conejo Parada. 75 anys. Moià/Vic
 Josep Armadans Novellas. 82 anys. Moià/Vic
 Carme Rius Bassas. 82 anys. Vic/Manlleu
 Lurdes Coma Pla. 93 anys. Taradell/Vic
 Llorenç Ausió Tió. 88 anys. Múnter
 Anton Dachs Prat. 82 anys. Vic
 Joan Blancafort Pol. 68 anys. Santa Eugènia de Berga/Vic
 Lola Casany Casas. 98 anys. Taradell/Vic
 Isabel Rodríguez Nogueira. 87 anys. Tona/Vic
 Pepita Parés Sañé. 96 anys. Vic
 Antònia Pardo Calle. 75 anys. Balenyà
 Teresa Pàmies Gibert. 96 anys. Viladrau

Bartomeu Sellabona Bruguera. 91 anys. Sta. Eugènia de Berga
 Carme Molet Armadans. 96 anys. Seva
 Antoni Blanch Bertrina. 68 anys. Tona
 Dolors Suy Berenguer. 89 anys. Balenyà
 Lluïsa Zorita Crosas. 64 anys. Viladrau
 Anna Moré Pratdesaba. 70 anys. Tona
 Mercè Vila Blancafort. 96 anys. Santa Eugènia de Riuprimer
 Josefina de Martín Mitjavila. 88 anys. Sta. Eugènia de Riuprimer
 Josefa Aguilar Guàrdia. 91 anys. Tona
 Ramon Serradell Malats. 72 anys. Sant Quirze de Besora
 Concepció Terricabras Bach. 89 anys. Sant Hipòlit de Voltregà
 Benita Juanes Baz. 89 anys. Torelló
 Concepció Puig Perdiu. 98 anys. Torelló
 Mercè Barcons Casas. 92 anys. Torelló
 Concepció Corominas Pujols. 84 anys. Torelló
 Ramon Llach Espadamala. 90 anys. Torelló
 Maria Rosa Benet Sanchís. 93 anys. Torelló/Barcelona
 Maria Carné Dages. 99 anys. Torelló
 Joan Rovira Guitart. 80 anys. Sant Quirze de Besora
 Rosa Masoliver Basagaña. 96 anys. Torelló
 Isabel Ramon Canudas. 75 anys. Torelló
 Francisca Estévez Jurado. 86 anys. Torelló
 Daniel Pantojo Rodríguez. 87 anys. Torelló/St. Vicenç de Torelló
 Maria Riobo Barral. 94 anys. Torelló
 Àgueda Camilo Pinteño. 93 anys. Torelló
 Maria Teresa Padrós Canudas. 86 anys. St. Hipòlit de Voltregà
 Juan Ramos Martí. 91 anys. Sant Quirze de Besora
 Roser Suriñach Puig. 67 anys. Torelló
 Andreu Casals Nuri. 91 anys. Torelló
 Vicenç Casadesús Capellas. 72 anys. Sant Hipòlit de Voltregà
 Maria Teresa Costa Simón. 88 anys. Sant Quirze de Besora
 Asunción Pol Núñez. 101 anys. Montesquiu
 Agustí Rigola Reixach. 92 anys. Sant Quirze de Besora
 Josep Vilamú Reixach. 90 anys. Prats de Lluçanès
 Antònia Riba Comellas. 84 anys. Vic/Prats de Lluçanès
 Josefa Macià Fígols. 90 anys. Santa Eugènia de Puig-oriol
 Maria Giró Rafart. 95 anys. Vic/Olost
 Miquel Tutusaus Balaguer. 77 anys. Vic/Prats de Lluçanès
 Montserrat Puig Casals. 93 anys. Sant Joan de les Abadesses
 Teresa Piella Palomera. 89 anys. Ripoll
 Maria Carro Poval. 94 anys. Campdevànol
 Candi Carrasco Sánchez. 85 anys. Ripoll
 Salvador Llibre Bou. 94 anys. Campdevànol
 Maria del Carmen Pouteda Muiño. 95 anys. St. Cugat del Vallès/Ripoll
 Cisca Carruella Perarnau. 91 anys. Ripoll
 Joaquim Magret Rigat. 81 anys. Campdevànol/Vilallonga del Ter
 Roser Altarriba Cunill. 90 anys. Campdevànol
 Laura Corominas Sala. 84 anys. Campdevànol
 Pere Coma Roqué. 75 anys. Ogassa
 Francisca Martínez Delamo. 79 anys. Sant Joan de les Abadesses

Farmàcies

Vic

➤TANYÀ
Pg. Generalitat, 14 | dia 17

➤VILAPLANA
Pl. Major, 17 | dia 18

➤ALIBERCH
Rda. Camprodon, 36 | dia 19

Roda de Ter

➤DEL TER
Pl. Verdaguer, 1 | dies 17 i 18
matí

➤TORRENT
Pl. Major, 7 | dia 18 tarda

St. Quirze de Besora

➤BESORA, SCP
C. del Pont, 45 | dies 17 i 18

Tona

➤JAIME
C. Antoni Figueras, 11 | dies
17, 18 i 19

Torelló

➤BARDOLET
C. Canigó, 72 | dia 17

➤ESTUDIS
C. Anselm Clavé, 2 | dies 18
i 19

Manlleu

➤ESPONA
Pg. Sant Joan, 115 | dia 17

➤DE GRÀCIA
Av. Roma, 200 | dies 18 i 19

Olost

➤LÓPEZ
C. Dr. Lleopart, 4 | dia 17

Prats de Lluçanès

➤VIVER
C. Major, 35 | dia 19 matí

Sant Bartomeu del Grau

➤CASACUBERTA
C. Vell, 35 | dies 18 i 19 tarda

Ripoll

➤ROCA
Ctra. Barcelona, 12 | dia 17

➤RIU
Pl. Gran, 24 | dies 18 i 19

Sant Joan de les Abadesses

➤SUNYER
C. Pere Rovira, 14 | dies 17,
18 i 19

**EXCLUSIU
PER A
SUBSCRIPTORS
I SOCIS**

D'EL 9 NOU

A partir d'ara,
teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entre a www.el9nou.cat

Un arxiu documental molt valuós,
al vostre abast

Totes les notícies
des de
1978

Si encara no sou subscriptors, truqueu al **93 889 49 49**
o envieu un e-mail a subscripcions@el9nou.com

Naixements

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Marc Rius López. Manlleu
 Maria Escolà Florensa. Calldetenes
 Carla Rafart Franch. Vic
 Anna Vaqué Bruguera. Centelles

Aron Guardado Llinas. Ripoll
 Ulises Jove Banegas. Ripoll
 Fahd Abouyaaqub. Ripoll

Maternal

Tot el que necessites per a l'arribada del teu nadó
 Ara pots fer la teva comanda a través del nostre web www.maternalvic.com

Rda. Francesc Camprodon, 3 - Vic (davant Clínica de Vic) - Tel. 93 886 03 55 - www.maternalvic.com

 maternal_vic maternalvic

Santoral

Divendres, 17
 Sants Elies, Pau i Isidor
 Sol: ↑ 07.09 ↓ 20.35

Dissabte, 18
 Sant Eleuteri
 Sol: ↑ 07.08 ↓ 20.36

Diumenge, 19
 Sant Lleó
 Sol: ↑ 07.06 ↓ 20.37

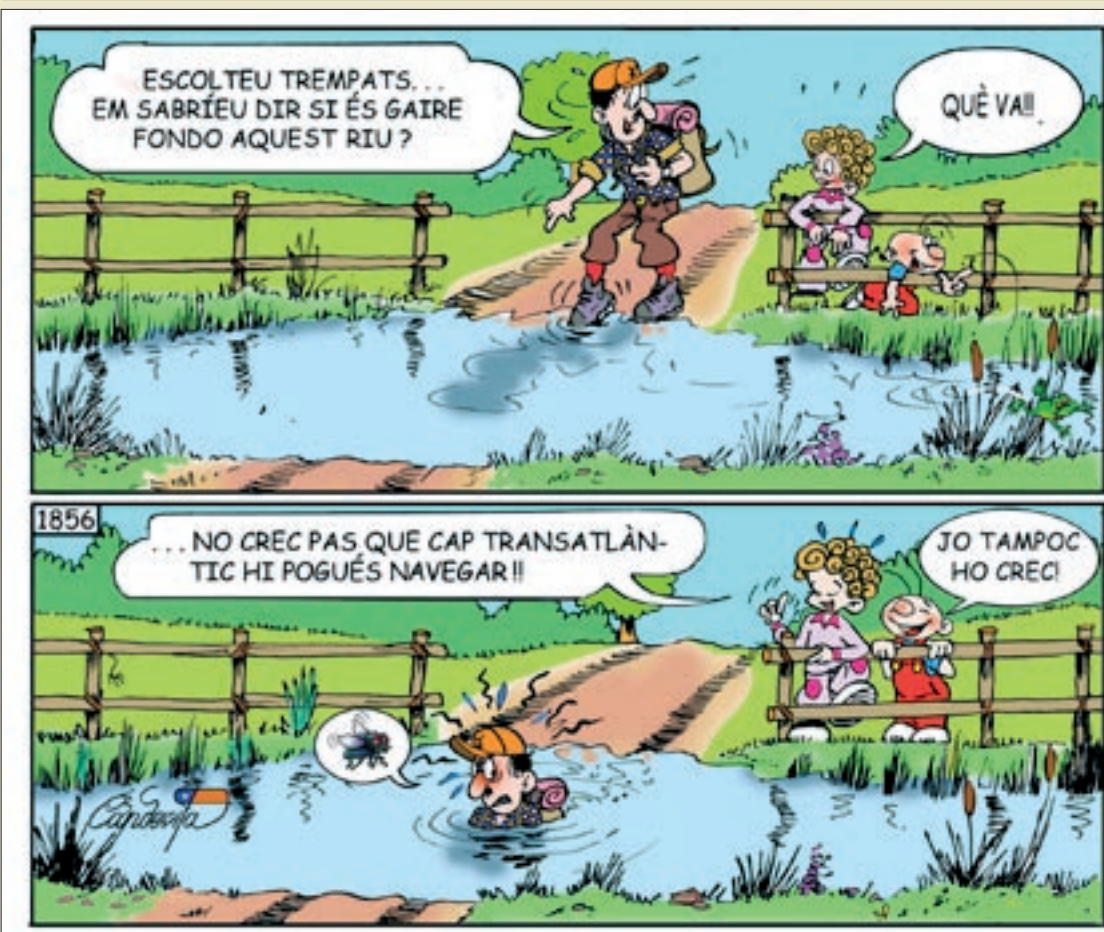

Dilluns, 20
 Santa Sara
 Sol: ↑ 07.04 ↓ 20.38

Dimarts, 21
 Sant Anselm
 Sol: ↑ 07.03 ↓ 20.39

Dimecres, 22
 Sant Agapit
 Sol: ↑ 07.01 ↓ 20.40

Dijous, 23
 Sant Jordi
 Sol: ↑ 07.00 ↓ 20.41

Quirzet l'homenet

Al dia. Catalunya Central

Informatiu de les comarques del Berguedà, el Bages, el Moianès i Osona.

De dilluns a divendres a les 14h amb reemissió a les 20.30h

Presenta Natàlia Peix

EL 9 TV

Concurs de dibuix

Per a nens i nenes de 8 a 14 anys

EL 9 + petit

Tema: **Una aventura emocionant**

BASES

Participeu en el concurs de dibuix escolar que organitza cada mes

EL 9 NOU

Hi haurà un regal per al guanyador/a i ajudareu a ampliar la biblioteca de l'escola amb una col·lecció de llibres i una subscripció anual a **EL 9 NOU**

Regal per al **GUANYADOR/A**: quatre entrades per anar al

Regal per a l'**ESCOLA**: Subscripció a **EL 9 NOU** i un **LOT DE LLIBRES**

- 1.- Els dibuixos s'han de presentar en folis o cartolines mida A-4, en format HORIZONTAL. Cada dibuix ha de portar el nom i cognoms del nen/a, edat i població. També el nom de l'escola i el telèfon.
- 2.- La temàtica és: "Una aventura emocionant". La tècnica és lliure i també el material a utilitzar: retoladors, colors, aquarel·les...
- 3.- Cada mes, de novembre a maig, s'escolliran dos dibuixos com a finalistes, que es publicaran a les pàgines d'**EL 9 +PETIT**. Tots els dibuixos finalistes participaran, a principis de juny, a la gran final, on un jurat especialitzat escollirà el dibuix guanyador. Hi haurà un premi individual per a l'alumne, quatre entrades per anar al Parc d'Atraccions Tibidabo i una subscripció a EL 9 NOU i un lot de llibres per a l'escola.
- 4.- Els dibuixos cal fer-los arribar, **cada mes**, a la redacció d'**EL 9 NOU** (pl. de la Catedral, 2, de Vic), en horari d'oficina

També el podeu enviar per correu electrònic a marketing@vic.el9nou.com

5.- Només podran participar en el concurs les escoles de les comarques d'Osona i el Ripollès.

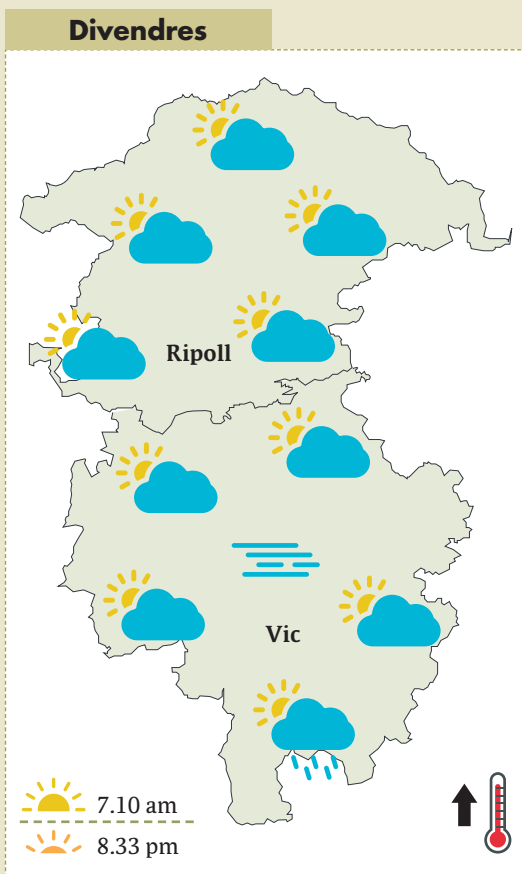
Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona, SA, que podeu consultar a www.el9nou.cat

EL TEMPS

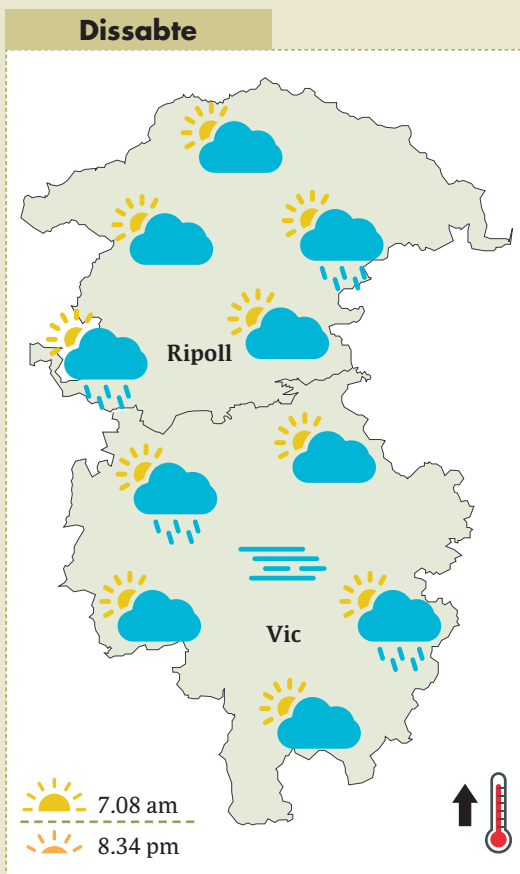
Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

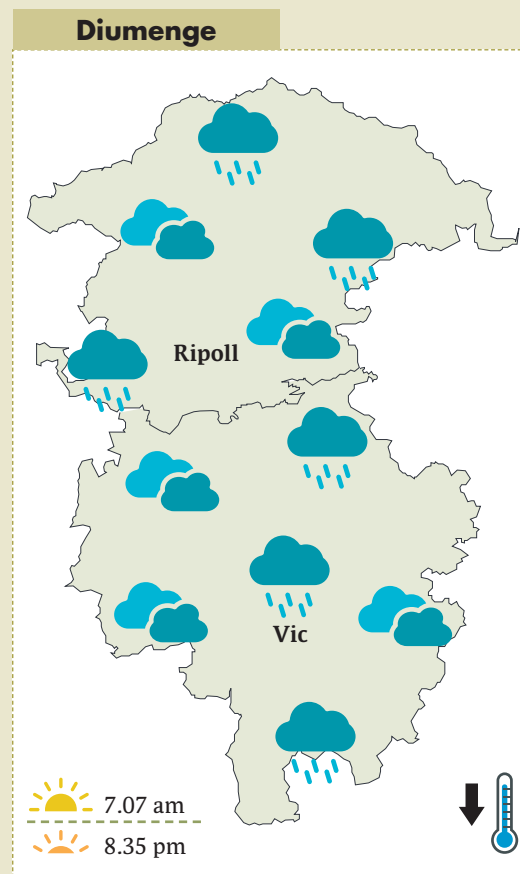
- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Neu
- Vent

Previsió divendres
 Cap de setmana una mica complicat i totalment primaveral. Divendres matí amb cel enteranyinat i algun banc de boira. Domini del sol fins a primeres hores de la tarda. El pas d'un front a la tarda vespre deixarà el cel ennuvolat i amb alguna gota al vespre nit. Les temperatures pujaran, màximes de 22°C.

Previsió dissabte
 Es mantindrà el cel ennuvolat al llarg del matí i cobert a la tarda, amb alguns ruixats dispersos irregulars. Les temperatures pujaran clarament, amb màximes de 23 a 24°C, les més altes de la setmana. El vent bufarà del sud, de flux a moderat.

Previsió diumenge
 Continuarà l'anticicló al centre d'Europa. Es mantindrà el cel ennuvolat i amb ruixats que aniran pujant de Tarragona cap al nord i afectaran sobretot la costa mediterrània i centre. Les temperatures baixaran tres o quatre graus. El vent girarà de l'est, moderat.

... aquesta setmana

Població	Temperatures				Pluja Litres
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Alpens	08-Abr.	5,1	10-Abr.	20,4	18,2
Cussons	12-Abr.	1,6	10-Abr.	20,9	12,6
Els Munts Guillerries	13-Abr.	6,7	10-Abr.	20,2	8,6
Hostalets de Balenyà	11-Abr.	3,7	10-Abr.	20,9	18,1
L'Esquirol	11-Abr.	5,1	10-Abr.	19,8	7
Manlleu	11-Abr.	4,2	10-Abr.	22,9	11,2
Pantà de Sau	11-Abr.	4,1	09-Abr.	21,8	10,2
Planoles	12-Abr.	3,3	10-Abr.	17,8	13,6
Ripoll	12-Abr.	2,6	10-Abr.	21,4	8,2
St.Pau de Segúries	11-Abr.	0,9	10-Abr.	18,2	20,2
St.Pere de Torelló	11-Abr.	3,8	10-Abr.	22,3	13,6
Sta.Eulàlia Riuprim.	11-Abr.	3,7	09-Abr.	20,9	17,2
Vic	12-Abr.	2,7	10-Abr.	21,5	15,6

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

PEP PUTGDOMÈNECH

EMILI VILAMALA

CARMEN MOLLIST

JOSEP M. COSTA

EL 9 FM 92.8
 La ràdio d'Osona

ferSalut
La medicina al seu centre de salut

PRIMAVERA, TEMPS D'AL·LÈRGIA

Poden ser greus les conseqüències de patir al·lèrgia?

És una resposta natural del nostre cos però inadequada. Hi ha diferents graus, de lleus a molt greus, que poden posar la vida en perill. Per sort, en la majoria dels casos les reaccions no són perjudicials.

Les manifestacions més freqüents són ulls vermells, augment del llagrimatge, picors al nas, ulls, gola i pell, esternuts, erupcions a la pell, edemes (inflors), problemes respiratoris (tos, pressió al pit) i mucositat nasal.

En casos lleus, i sempre que sigui possible, s'aconsella evitar l'al·lergen per tal d'evitar la inflamació recurrent. El grau més greu és l'anafilaxi i es tracta d'un conjunt de símptomes respiratoris, cutanis, digestius, cardíacs que es produeixen en pocs minuts i que han de ser atesos en un centre sanitari de forma immediata.

Quines són les causes?

Han de coincidir diversos factors. Hi ha d'haver una predisposició genètica i uns factors ambientals que facin de detonant perquè es desenvolupi l'al·lèrgia. El fet de viure a la ciutat fa que hi estiguem més exposats, ja que la contaminació irrita les mucoses respiratòries i fa que el contacte entre el cos i l'al·lergen sigui més fàcil; defugir l'exposició al tabac també pot evitar aquesta irritació crònica.

Els al·lèrgens més comuns són: aliments, picades d'abelles i vespes, fongs, fàrmacs, caspa d'animals, pol·len, àcars de pols, cosmètics, metall.

Què podem fer per millorar els símptomes d'al·lèrgia?

El millor que podem fer quan tenim al·lèrgia és evitar el contacte amb l'al·lergen, però això no sempre és possible.

Uns consells pràctics que ens poden ajudar a alleugerir els símptomes són:

- Dormiu amb les finestres tancades.
- Romaneu a casa els dies assolellats, secs i amb vent.
- Viatgeu amb cotxe amb les finestres tancades.
- Utilitzeu ulleres de sol.
- No tingueu plantes a dins de casa, ja que acumulen humitat.
- Renteu la roba amb cada canvi estacional i tingueu a l'armari només aquella que utilitzeu normalment.
- Eviteu escombrar, millor utilitzar aspiradora.
- Eviteu edredó de plomes o llana, peluixos, catifes, quadres, cortines.
- Netegeu freqüentment els mobles amb un drap humit.
- Ventileu la casa a primera hora del matí.
- Eviteu conviure amb animals de companyia.

Actualment, amb la vacunació es poden alleugerir o fins i tot, en alguns casos, fer desaparèixer els símptomes. La teràpia consisteix a inocular periòdicament una petita quantitat de la substància que produeix l'al·lèrgia (al·lergen) i anar augmentant progressivament la dosi a cada punxada. Durant el tractament el cos s'acostuma a l'al·lergen fins que al final encara que estiguin en contacte no reacciona.

ANÀLISIS CLÍNICOES LABORATORI DR. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: Diari de 8 a 15 i de 16 a 18 h. Dissabtes de 9 a 13 h. Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
- DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA

HORES CONVINGUDES
Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat

Metge-Uròleg
UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

OFTALMOLOGIA

Dr. RAFART ARUMÍ

- OFTALMOLOGIA GENERAL
- CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata
Psicòloga i psicoterapeuta

Informe-vos sobre
ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA
ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

- Cirurgia pròtesi genoll i maluc - Artroscòpia genoll, espalla i turmell - Ortopèdia infantil

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

DR. J. FOLCH

METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

Laboratoris Eurax

ANÀLISIS CLÍNICOES
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

Dr. Oriol Parés

ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES

Varius (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

comas

Optica i Ortopèdia
Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55
Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52

Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22
C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:

Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55

Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL

Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida
Consultori Bayès
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

Bayès consultori

Centre mèdic Vic
www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

ESPECIALISTES

Plaça Catedral, 9 - VIC Tel. 93 889 22 29	<ul style="list-style-type: none"> Cardiologia Cardiologia pediàtrica Medicina interna i geriatría Neurologia Reumatologia Aparell digestiu Oncologia Endocrinologia Dermatologia Dermatoestètica Psiquiatria Psiquiatria infantil i juvenil Al·lèrgia-immunologia clínica Al·lèrgia pediàtrica Pediatria Ginecologia i Obstetrícia Ginecologia i reproducció assistida Urologia Angiologia i cirurgia vascular Otorrinolaringologia Oftalmologia Oftalmologia infantil Traumatologia Pneumologia Cirurgia general Cirurgia oral i maxil·lofacial Cirurgia estètica i reparadora Clínica del dolor Psicogeriatría Medicina de família Medicina del son Anestesiologia Psicologia Psicologia infantil Neuropsicologia Psicologia transpersonal Dietètica i nutrició Podologia Logopèdia Fisioteràpia Òptic-Optometrista Anàlisis clíniques 	<ul style="list-style-type: none"> Prof. A. Bayès de Luna, Prof. T. Bayès Genís, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina Dr. F. Rosés Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayès Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez Dr. R. Barniol Dr. E. Batiste-Alentorn Dr. I. Saigü Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana Dr. J. del Rio, Dra. M. Aubareda Dr. P. Tapias Dra. A. Sala Dra. A. López Dr. P. Domènech, Dra. A. López Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia Dr. J. Fernández-Zuazu Dr. O. Parés Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill Dra. M. Vidal Dr. L. Guillaumet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra Dr. J. Molinas Dr. C. Bassas Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma Dra. M. Jiménez Dr. F. Escabía Dr. J. Fontarnau Dra. Ester Tió Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella Llic. P. Borrat Llic. I. Verdaguer Llic. I. Sala Llic. M. Pellicer Dra. E. Quintana Sra. C. Sallent Sra. M. Mauri Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra Sra. A. Grifell Dr. J. Fargas
--	---	---

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC

CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA
EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Agricultura i Ramaderia Ecològica (PAC)

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

AUTODESBALLESTAMENTS
LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'n als telèfons:
www.desguaceslaGLEVA.com 93 857 11 53
Botiga on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

DESEMBUSSOS I FOSSES SÈPTIQUES

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucasbras.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

ES LLOGA CASA DE PAGÈS A TONA

Per a caps de setmana i per a tot tipus de celebracions. També lloguem dues sales per un dia.

PER A MÉS INFORMACIÓ
639 37 66 12 - 93 851 55 20

Guies de SERVEIS
si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49
93 860 30 20

NEIDA
Neteja - Aigua - Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

Annuncieu-vos als **PETITS ANUNCIS** d' **EL 9 NOU**

Truqueu al **93 889 49 49** i deixeu el vostre anunci.
(Horari de 10 a 13h i de 16 a 19h, de dilluns a divendres)
o ens el feu arribar a:
pl. de la Catedral, 2 - 08500 Vic

Preu setmanal: 1 euro per paraula + IVA (mínim 10 paraules)

Escriviu el vostre missatge en **MAJÚSCULES** i deixeu una casella en blanc entre paraula i paraula

NIF
Tel.
Nom i cognoms
.....
Població
.....
CP

És subscriptor
Sí No

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona SA que podeu consultar a www.el9nou.cat

Compartim experiències i idees!

Si tens entre **8 i 14 anys**, fes-nos arribar els teus escrits per explicar què fas aquests dies a casa.

En farem una selecció i els publicarem a **El 9 + petit** del 24-4-20.

Teniu temps d'enviar-los a: **marketing@vic.el9nou.com** fins al 20-4-20. Penseu a posar-nos el vostre nom, cognoms i la població.

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

La informació més propera, la publicitat més efectiva

Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

1r dilluns de cada mes **LLUÇANÈS**

1r divendres de cada mes **OSONA NORD**

3r divendres de cada mes **GES BISAURA**

4t divendres de cada mes **OSONA SUD**

Últim dilluns de cada mes **EL RIPOLLÈS**

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 17

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 6.30 GAUDEIX LA FESTA. Caravelles a distància.
 7.00 CARRETERES. C-44.
 7.30 VICATIVA'T A CASA. Activitat física.
 8.00 NOTÍCIES EN XARXA.
 9.00 TERRITORI 17. Magazín.
 12.00 GAUDEIX LA FESTA.
 12.30 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
 13.00 VICATIVA'T A CASA.
 13.30 TELÓ DE FONTS. Ciència-ficció.
 14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Les tres bessones, LMN'S, Monster Allergy i Zumbers.
 15.30 CALAIX DE SASTRE.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 CARRETERES. C-13.
 17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 18.00 SANT JORDI 2020. Francesc Roma.
 18.30 ENS QUEDEM A CASA.
 19.00 CONNECTI.CAT.
 20.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 21.00 SANT JORDI 2020.
 21.30 CARRETERES. C-13.
 22.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 23.00 TERRITORI CONTEMPORANI.
 23.30 PAISATGES ENCREUATS.
 0.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Begur.
 0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 1.00 CONNECTI.CAT.
 2.00 TORNA-LA A TOCAR,

SAM. Cinema.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 18

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 6.30 GAUDEIX LA FESTA.
 7.00 CARRETERES. C-13.
 7.30 SANT JORDI 2020.
 8.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
 8.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 9.00 GAUDEIX LA FESTA.
 9.30 TELÓ DE FONTS.
 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 11.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dimarts - Divendres.
 13.00 VICATIVA'T A CASA.
 13.30 SANT JORDI 2020. Montse Barderi.
 14.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 14.30 AVENTURA'T. Quatre dones alpinistes a l'arxipèlag de les Lofoten (Noruega).
 15.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Begur.
 15.30 GAUDEIX LA FESTA.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 IMAGINA UNA PARET.
 18.00 CONCERT DE JOAN ROVIRA. Presenta Encara.
 19.30 HEROIS NUS. EL MONUMENT DE JULIO ANTONIO.
 20.00 EURO COVID-19.
 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu.
 21.00 EL CLUB DELS POETES MORTS. L'estrena I i II.
 22.00 FEM UN MUSICAL. Punt final a 11 setmanes de càstings / Tot a punt per a l'estrena / L'estrena I / L'estrena II.
 0.00 TELÓ DE FONTS.
 0.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
 1.00 CAMINANT PER

CATALUNYA. Begur.
 1.30 AVENTURA'T.
 2.00 DE TEE A GREEN. Golf.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 19

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dimarts - Divendres.
 8.00 SANT JORDI 2020.
 8.30 VICATIVA'T A CASA.
 9.00 AVENTURA'T.
 9.30 CAMINANT PER CATALUNYA. Begur.
 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 11.00 MISSA DE MONTSERRAT. En directe.
 12.22 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
 12.30 SANT JORDI 2020. Najat El Hachmi / Joan Roca / Xavier Bosch / Francesc Roma / Montse Barderi.
 15.00 VICATIVA'T A CASA.
 15.30 CAMINANT PER CATALUNYA. Begur.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 LA PENYA. 25 ANYS DESPRÉS. Documental.
 17.30 ÚNICS. Sèrie documental.
 18.00 JOCS MEDITERRANIS I JOCS OLÍMPICS DE PARÍS. UNITS PER LA MÚSICA I PAU CASALS. Concert OBC.
 19.15 BANDA SONORA. Josep Maria Benet i Jornet.
 19.45 RESERVA DE LA BIOSFERA. Els espais de la Batalla de l'Ebre.
 20.00 EURO COVID-19.
 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu.
 21.00 CARRETERES. La Rabasada / N-230 / C-44 / C-13.
 23.00 SANT JORDI 2020.
 1.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dimarts - Divendres.
 3.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dues hores de dibuixos, cada dia

Les tres bessones s'han afegit al club de dibuixos animats que es poden veure cada dia, juntament amb LMN'S, Monster Allergy i Zumbers.

Dibuixos animats ds. i dg., 10.00 i 16.00

Les notícies del cap de setmana

Meritxell Garriga presenta dissabte i diumenge l'informatiu que conté tota l'actualitat relacionada amb el coronavirus i el més destacat a tot el país.

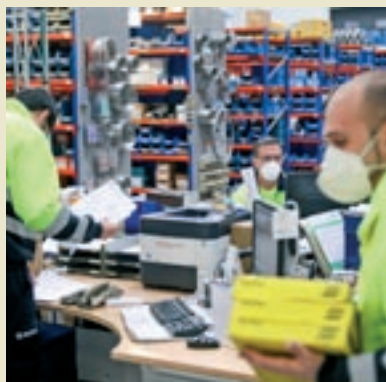
Al dia cap de setmana dissabte i diumenge, 20.30

Entrevistes a escriptors

Amb la mirada posada a Sant Jordi, recuperem les entrevistes a Najat El Hachmi, Joan Roca, Xavier Bosch, Francesc Roma i Montse Barderi.

Sant Jordi 2020 diumenge, 12.30 i 23.00

Les conseqüències de la Covid-19

Programa divulgatiu sobre les conseqüències econòmiques i financeres de la Covid-19, tots els dissabtes i diumenges al vespre.

Euro Covid-19 dissabte i diumenge, 20.00

EL FORAT DEL 9

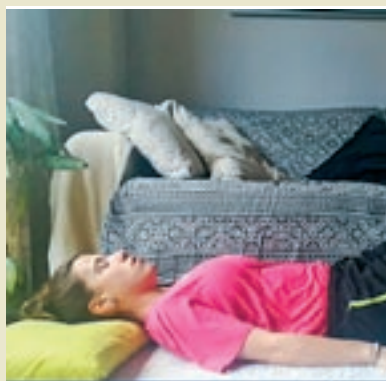
En Cuberta, l'Aina Portell i les tres bessones

Jordi Sunyer

Mirar aquests dies el moviment demogràfic a EL 9 TV és esfereïdor. L'anunci-falca de la funerària Cuberta, que apareix sovint entre programes, dura més que mai i a més els noms hi apareixen ben atapeïts. Ho tinc estudiat. Fa un any l'espai durava aproximadament un minut i hi sortien una vintena de difunts. Ara dura gairebé dos minuts i mig i de noms n'hi surten més de mig centenar. Amb el sotrac del coronavirus, però, no tot és dolent i alguns fins i tot hem començat a fer esport. Aquest dijous, per exemple, vam descobrir qui és l'Aina Portell, que ens va donar uns quants consells per fer quatre estiraments des del llit just després de llevar-nos. L'Aina va aparèixer a un nou espai d'EL

9 TV, *Vicativa't a casa*, que té per objectiu fomentar l'activitat esportiva entre la gent gran de Vic (i per extensió de tota la comarca i també de totes les edats). El que proposava l'Aina em vaig veure amb cor de fer-ho i tot. Després va sortir un altre monitor, Raül Obiols, i també me'n vaig sortir. Amb Mercè Cuberta, però, que tancava el programa, ja no vaig poder. Convidava tothom a fer percussió corporal tot ballant i això –sobretot *lo del ball*– ja se m'escapa. I per acabar, un altre descobriment: han tornat *Les tres bessones*! I ho han fet a EL 9 TV. Els que tenim menuts a casa estem d'enhorabona, perquè de Lady Bugs, Bob Esponges i altres sèries pseudomodernes en començàvem a estar perillosament saturats. Mentre no afluïxi la durada de les falques d'en Cuberta, doncs, ens consolarem amb les bessones. I si cal, farem esport des de casa amb l'Aina Portell i tot. Salut!

Activitat física per fer a casa

Els monitors Aina Portell, Raül Obiols i Mercè Cuberta donen pautes per fer activitat física a casa durant els dies de confinament.

Vicativa't a casa dv., 7.30 i 13.00; dg., 8.30 i 15.00

Diumenge, la missa de Montserrat

Emissió en directe de la Missa Conventual de Montserrat que, durant el confinament, s'ha de celebrar sense públic a la basílica.

Missa de Montserrat diumenge, 11.00

JORDI PUIG

ON COMPRARÀS EL LLIBRE?

Les imatges que ens han arribat del món exterior, aquests dies de confinament total, produeixen sensacions contradictòries. Les grans meravelles de la humanitat, buides, recuperen l'esplendor perduda sota capes de massificació turística. A la vegada, vídeos com el difós pels Mossos d'un dron

sobrevolant les artèries de Barcelona, solitàries, postapocalíptiques, resulten més aviat inquietants. Els llocs on no s'hi pot detectar cap tipus de petjada humana són o bé inhòspits o bé temibles.

Fins i tot el misantrop necessita algú a qui odiar. L'ésser humà busca l'altre per naturalesa. Per això aquesta quarantena la vivim com una amputació física: ens coarta la nostra llibertat, que és també la nostra sociabilitat. Som els que preferim els

En gestos com aquest estem dibuixant la vida o la mort per a les ciutats i els carrers

restaurants que ja estan una mica plens, els que viatgem a ciutats bullicioses, els que enyorem els vermuts amb els

amics. Per alguna cosa diem que un lloc té vida si hi volta gent; i quan no, que és un lloc mort.

Els pobles han sigut deserts d'amics, de béns i de motors. Ja sigui per por o per un civisme exquisit, hem executat la quarantena amb diligència coreana. Però observar tanta quietud per la finestra provocava més angoixa que tranquil·litat. En alguns llocs ha estat una imatge extraordinària i un avís amenaçador del que podria ser el futur.

Ningú enlloc, calaixos eixuts. En altres indrets és exactament la postal d'una tarda qualsevol.

Els darrers anys hem vist com una força centrípeta arrasava barris i pobles i concentrava tota l'activitat en una capital –o pitjor: en un centre comercial o polígon industrial–. La vida s'ha aferrat a les ciutats i, il·lògicament, ha desaparegut en les comunitats més petites. Sabíem que era empobridor, ara sabem que també era perillós. A més, amb els desplaçaments limitats, trobem a faltar el que ens vam deixar perdre. Bon veïnatge. Serveis de proximitat. Botigues. El rastre de la vida.

I arriba Sant Jordi. Un dels efectes col·laterals de la desmanegada gestió de la crisi serà com el celebrarem. Les opcions que jo hi veig són: no comprar cap llibre (i ja s'espavilaran els del gremi); comprar-lo al quiosc del poble; provar-ho al supermercat; comprar-lo en línia a una gran editorial; a Amazon (i mobilitzar el repartidor de torn); comprar-lo a una llibreria independent i recollir-lo quan obrin, o bé esperar a la data postposada de Sant Jordi. Quan parlem de compra conscient, parlem d'aquesta tria tan concreta, tan petita i tan decisiva. En gestos com aquest estem dibuixant la vida (o la mort) que volem per a les ciutats i els carrers. Seran sempre nostres?

Laura Serra

Cromos

Català

El futbolista del Valladolid Javi Sánchez explicava aquesta setmana que quan va veure entrar al vestidor el jugador gurbetà Samuel Obeng no sabia com parlar-li: anglès, francès? Doncs pitjor. "No hi ha c. d'entendre'l.. No he sentit un català tan tancat en la meua vida", acaba dient.

Sant Jordi amb porrons

La data que ha escollit la Generalitat per celebrar Sant Jordi és el 23 de juliol. Just aquell dia a Torelló s'hi hauria de celebrar la tradicional Porronada en què es venera Sant Feliu, el patró, i es llança aigua des dels balcons. Depèn de com avanci tot potser acaba amb paper mullat!

Cavall

La setmana passada va aparèixer un cavall al carrer Bellmunt de Roda. Anava donant voltes d'una banda a l'altra del carrer i els veïns no sabien què fer. Solució? Van trucar a en John Serra, de Sercam Shows. Tot i que no era seu, en un tres i no res el va fer creure i el va tornar al seu amo.

Que no faltin ous!

El cuiner Isidre Vila, amb l'ajuda de la Montse i en Pere, tots tres del carrer Puigmal de Gurb, van fer més de 50 ous de xocolata molt ben decorats perquè tots els veïns tinguessin una Pasqua més dolça. Una sorpresa molt agraïda i ben rebuda pels afortunats veïns. Els ous, que no faltin!

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició Víctor Palomar
Seccions
Dolors Altarriba (economia i monogràfics)
Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció
Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala
Correctora Cristina Anfruns
Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat edicions Rosa Serra
Publicitat Lauredes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat
Vic: Plaça de la Catedral, 2.
Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69
c/e direccio@vic.el9nou.com
c/e ripall@el9nou.com

Edició i Distribució
Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Imprintsa
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

8142056512562091

00417

814205651256001